

ஸ்ரீமதேராமா ஐஜாயநம் :

யதிநதரபரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலநதருளிற்

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

ஸ்ரீமதேராமா

இதற்கு

ஸிஸ்தவயாகயாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வயாகயாநமும் - பகவீரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக ஸபாபணடிதரான

புதுபபட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நனருகப் பரிசோதிகபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக சப்யாரால்

ஸ்ரீசிசேதன முதராஷாசாலையில

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேசதராம

காளயுக கிராமஸமவதஸராம

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கீரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழலிபியில அச்சிட கரந்தவர்கள்.

ரு அ ப		ரு அ ப	
1	ராமசரமஸ்ரலோகம் 0-1-6	19	மூனரூம் திருவநாதி 0-6-0
2	பாரதாதி தனிஸ்ரலோகம் 0-2-6	20	நானமுகன திருவநாதி 0-7-0
3	துஷ்கரஸ்ரலோக டிபபணி 0-2-6	21	திருவிருததம் (அருமபத பரதிபதாதபாயம்) 1-14-0
4	பராசரலிஷ்ட பரமதாம் சாஸதாம் (தாதபாயஸுறிதம்) 0-7-0	22	திருவாசிரியம் 0-3-0
5	திருப்பலலாண்டு 0-7-6	23	பெரியதிருவநாதி (பரதிபதஸுறிதம்) 0-8-0
6	பெரியாழ்வார திருமொழி ஸவயாகயாநம் 1 & 2 பதது 2-0-0	24	திருவெழுஉறறிருக்கை 0-3-0
7	,, 3 to 5 ,, 3-5-0	25	சிறியதிருமடல 0 4-6
8	திருச்சுந்த விருததம்-ஸவயாகயாநம் 1-6-0	26	பெரிய திருமடல 0-5-0
9	திருமாலை-ஸவயாகயாநம் 0-14-0	27	இராமாருச ஊற்றநாதி (உரையுடன்) 0-8-0
10	திருப்பள்ளியெழுச்சி 0-3-0	28	உபதேசரத்தினமாலை 1-0-0
11	அமலனாதிபிரான 0-7-6	29	திருவாய்மொழி ஊற்றநாதி 0-15-6
12	பெரியதிருமொழி 1 முதல 3 பததுக்கள் 2-9-0	30	ஷண்மத்தாஸிநி 0-1-6
13	,, 4 to 7 2-13-0	31	யதிதாமஸ்ருச்சயம் 0-9-0
14	,, 8 to 11 2-10-0	32	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்காஷம் 2-5 0
15	திருக்குறுந்தாண்டகம் 0-2-6	33	ஞானஸாரம்-பரமேயஸாரம் ஸவயாகயாநம் 0-8-0
16	திருநெடுந்தாண்டகம் 1 0-0	34	ரஹஸ்யாதத்பரதிபிகை யெனகிற பரகாலநல்லான ரஹஸ்யம் 1 3-6
17	முதல திருவநாதி (அருமபத பரதிபதஸுறிதம்) 0-9-0	35	ஆததிபிரந்த வயாகயாநம் 0-6-0
18	இரண்டாம் திருவநாதி 0-6-0		

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சாஜு பிரததியேகம்

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையாணையா,

காயதாசி தனாதிக்காரி,

நெ உக, வெங்கடாசலமுதல் வீதி, சென்னை



ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமః

ஸ்ரீஸைஸேஸதயாபாதம தீபகதயாதிகுணாணவம ।
 யதீந்தரபரவணமவநகே மயஜாமாதரமமுநிம ॥
 லக்ஷ்மீநாதஸமாரமபாம நாதயாமுநமதயமாம ।
 அஸமதாசாயபாயநதாம வந்தேகுருபரமபராம ॥

போதிதயமசுபுதபதாமபுஜ்யுசமருகம
 வயாமோ ஹதஸததிதராணிதருணயமேநே ।
 அஸமதகுரோபபகவதோஸயதயைகலிநகோ
 ராமா நுஜஸயசரணௌசரணமபரபதயே ॥

மாகாபிதாயுவதயஸதநயாவிபூதிஸ
 ஸாவமயதேவநியமேநமதநவயாநாம ।
 ஆகயஸயநகுலபதோவகுளாபிராமம
 ஸ்ரீமதததநகரியுகளமபரணமாமிமுாததநா ॥

பூகமஸரஸசமஹதாஹவயபட்டநாத
 ஸ்ரீபகதிஸாரகுலசேகரயோகிவாஹந ।
 பகதாநகரிநேணு பரகாலயதீந்தரமிஸரார
 ஸ்ரீமகபரவகுசமுநிம பரணதோஸமிநிதயம ॥

ஸ்ரீமதாரத்திரபந்த தனியனகள்

தேனபயிலுந்தாரானெதிராசனசேவடிமேல

தானபரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தாக

குணவாக வாரத்தியுடனொண்டமிழ்களசெய்தான

மணவாளமாமுனிவனவந்து

(க)

உரை — மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயா, வந்து = திருவவத
ரித்து, தேன = மகரத்ததை, பயிலும = ஸரவியாநின்ற, தாரான = புஷ்ப
மாலையை தரித்த, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, சேவடிமேல =
சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான = தனக்கு, பரமபத்தி =
பரமபத்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பதினாலே, மாந்தாக்கு = அஜ்ஞ
ருக்கு, உணவாக = அறிவுவிலையும் படியாக, (போகயமாக) ஆரத்தியுடன் =
பரீதிபுரஸ ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண் = போகயமான, தமிழ்கள் = தி
ரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான = ஆரத்தியெனகிற இப்பிரபந்த
தைட்டுளிச் செய்தனா

வம்பலிமுத்தராவணமை மணவாளமாமுனிவன

அம்புலியிறகாலெபொருந்தாவாரத்தியினால்—உம்பாத்தொழும

விண்ணுலகிறசெல்ல விரைந்தெதிராசனபதங்கள்

நண்ணியுரைத்தானநமக்கு

(உ)

உரை = வம்பலிமு = அப்போதலாந்த, தாரா = புஷ்பமாலையாலே
அலங்கரிக்கப்பட்ட, வணமை = ஒள்தாராய லேரான, மணவாள மாமுனி
வன் = பெரிய ஜீயா, அம் = அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால = திரு
வடிகள், பொருந்தா = பொருந்தாத, ஆரத்தியினால் = துக்கத்தினால், உம்
பா = நித்தபஸுடிகளாலே, தொழும = ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில் =
பரமபதத்துக்கு, செல்ல = எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து = தவறா
பட்டு, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, பதங்கள் = திருவடிகளை, ந
ண்ணி = அப்பவலித்து, நமக்கு = அஸமாதிகளுக்கு, உரைத்தான = அ
ருளிச்செய்தனா

ஜீபாதிருவடிகளைச்சரணம்

இப பரபந்தத்துக்கு வயாகயான மருளிச்செய்த

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயா தனியன.

లోకాచార్యమునింపందే ధీశమాదిగుణాఞ్జలమ్ ।

తంజరారిగుర్కోప్పయ్య మూర్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆ ర్థివ్యాఖ్యాంవరవరము నే రా రబన్దోర్మనోజ్ఞాం

లోకాచార్యోమునిరక్త సత్త్వోకమాహ్వాదయన్ సః ।

అచార్యాణాంశరరపు కృతేర్థనిర్వాహశక్తా

ప్రపంచావృత్తాద్భువిను మతయోయంపద నిప్రకల్పమ్ || (౨)

కాన్గ్రెసు న్యాయమినో జగదార్యమోగి

వ్యాఖ్యాతృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।

య.స్వాతలేనిగమశీరవిదోపద ని

కాన్గ్రెసు స్వయమిశోపతరంద్వితీయమ్ || (3)

லோகாசாயமுநிமவநதே தீஸமாதிசுணாணவம !

தமஸ்டாரி குரோஸஸிஷ்ய மாரத்திவயாகயாமகரோதியஃ (க)

ஆரத்திவயாகயாமவரவரமுநே ராரததபந்நோமநேஜஞாம

லோகாசாரயோமுநிரகருதஸலலோகமா ஹலாதயநஸ: ।

ஆசாராயாணமஸுடரிபுகருதேராததநிவாஹஸகதௌ

பராசரம்பஸ்சாதபுவிஸுமத்யோயமவதந்திபரகலபம் || (2)

காந்தோபயநதருயமினோஜகதாராயயோகீ

வயாகயாதகருபாரஸநிதி:கருதிமாரததயபிகயாம ।

யமபூதலே நிகமஸீஷவிதோவதநதி

காந்தோபயந்தருயமினோவதாமதவிதியம் || (௩)



ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதோமா நஜாயநம்:

ஜீயாதிருவடிகளேஸரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்தபிரபந்த வியாக்யானம்.

அ வ தா ரி கை.

ஸ்ரீபதிபாஸஸாவேஸவரன திருமாலடியாகளென்று ததேக நிருபணியரான தன்னடியாககு ஸவபராபதியைப்பண்ணிகொடுப பதுபராபயருசியைப பிறப்பிறையிறு அநத பராபயருசிதானபர பகதி பரஜஞான பரமபகதிருபையாயிறே பரிணமிப்பது அபபடிப பட்ட பகதியையாயிறு ஆழ்வாருக்குத திருமேனியோடே உண டாககி அங்கீகரித்தது அததைப்பற்ற (க) “மபாவறமகிரலமருளி னன”, (உ) “அவாவறறவிடுபெற்ற” என்று மருளிசெயதார அது தான இவா ஸமபந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் பராபதிக்குமுன்னே வித்திக்குமடியாயிருக்கும் ததவித்யாதததமாக (ங) “భృగ్వేదే శాస్త్రము-பகவந்தபகிமபிரயசசமே”, (ச) “పరబ్రహ్మ-కర్మ-ప్రసాద-బ్రహ్మ-பரபகதியுத்தமமாமருஷுவ” என்றிறே, ஆசாயாகள அத தித்தருளிறு அபபடி, ஸவாபிலஷித்ததை அததித்துப்பெற்று கருதாரத்தராய (ரு) “கரைகண்டோ” என்று முகதராயசசொல லப்படுகிற பராஹ்ருபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந தருளியிருப்பாராய, பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஸா யணியராகைக்காக, ஸவாவதாரஸதலாதிகளிலும் அசசாருபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற, எமபெருமானா திருவடிகளிலே, தமமு டைய வாசாயரான பிளகையெப்படியெண்ணித் தமமை அங்குத தைக்கு அநயராஹராமபடி, அறவிசெயதுகொடுத்து, ததவிஷய பாவனையததையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமபடியே நிர வதிகவயாமோஹததையுடையராய, (சு) “కృష్ణత్యక్త-కருஷణ-கருஷணத்ததவம்”, என்றுமாபோலே, “யதிநதரபரவணா” என்று

(க) தி லாய-க-க-க (உ) தி-வாய-க-க-க-க (ங) ஸதே-ர-த-
(ச) ஸரணசுதிதயம் (ரு) தி-வாய-அ-க-க-க (சு) பராஹ்ருபரவணா

ததேகநிருபணீயராமபடியான ஜீயரும, (க) ‘பாலேபோலசீரிலபழுததொழிந்தேன’ என்கிறபடியே (உ) ‘நையுமனமுனகுணங்களை யுனனி’ என்று அவருடைய கலயாணகுணங்களிலே பரிபகவஸவ பாவராட, அததாலே பராபதேஸேஷியாய, சரமபாவமான எமபெரு மாநா திருவடிகளை (ங) *மெய்சொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபி நிவேஸாதிஸயததாலே மெய்வெளுத்து, தத்கராயமான பராபதி தஸையை பராபதராய, இப்படி கரைபுரண்ட வாறறுமையையுடைய ராயிருக்கிற தாம், எமபெருமாநா பரஸாததாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபகதி தஸைபைபேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபாவநிஷ்டராய, எமபெருமாநா திருவடிகளில், பராவணயத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லாககு மறுஸநிதித்து உஜ்ஜீவிக் துமபடி, இப்பரபந்தமுகேந அவறறை வெளியிடருளுகிறா

(ச) “பத்தியெல்லாமதங்கியதெனன” எனனுமபடியிறே இவாககு, *எதிராசனசேவடிமேல தானபரமபதித்ததலையெடுத்தது (ரு) “ஃரஃஃரஃஃஃஃ-பரமாபதமாபநஃ”, (சு) “முடிந்தவவா” என்றும் சொல்லுமபடியான, பரமாததியை பராபதராய, அநததசையைப் பேசினபராசரமாயகையாலே, “ஆததி” எனறிதுக்கு நிருபகநாமமாயிருக்கிறது ஆததிதான ஸமஸாரத்தி லடிகொதிப்பாலும், பராபதவிஷயாநுபவாலாபததாலும் பிறசகும்காயிறேயிருப்பது அவை பிரணடையுமாயத்து, (எ) *முநீரூலத்திலும், (அ) *அறுக்கும வினையிலு மாழவாரருளிசெயத்து அததைப்பறறவிதே “வமப விழும்தாரான”, “தேனபயிலுந்தாரான” என்கிற தனியனகளுமுண்டாயத்து அப்படியே இவாக்கும், ஆகாரதவயம் நடவாரினறதே யாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வாரத்தியிறே, பராசரயேண இப்பரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது “பராபதிதசையிலாததியைமுன்னிடும” எனனசகடவதிதே

இவாதாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழவான முதலானவனைத்து முதலிகளோடுகூட தமுவி ரு டிசி. பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

(க) பெரியதிருவ-௫௮	(உ) இரா-நா-க௦௨	(ங) திவாய-௩-௮ ச
(ச) இரா-நா-க௦௮	(ரு) வி-தாம்-௬௬ சஎ	(சு) தி-வாய-௧௦-௧௦-௬௬
(எ) தி-வாய-௩-௨	(அ) திவாய-௩-௮	பரமபகதி

போஜதவநகவகைககாயத்திலே அநவயித்து வாழவேணுமென்று, மநோதித்தவாகு, அது, மாநஸாநுபவமாதரமாய அதிதகாலமா கையாலே, பரதபக்ஷயோகயமனறிககே யொழிகையாலும், இனி இவா தேசவிசேஷத்திலே, நிதயகைககாயநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவாவிஷயத்திலே, தாமுமபபடி வழுவிலாவடிமை செயது வாழவேணுமென்று, அவா திருவடிகளிலே இததை பிரா ததித்தருளுஞ்ஞா

ஆகையே“வடுசநம்பிதனனிலையை யெனறனுக்கு நீதநதெதி சாவெநாநுமுளறனககேயாடகொளநுகநது” எனறருளிச செய தருளிற்று (க)“ಅಸುಂಧ್ಯಾಕೇಷು-ಅಹಮஸಾವಮகரிஷ்யಾಮಿ”எனற இனையபெருமான நிலை பெமபெருமானாது, (உ) “ಶ್ರೀಘ್ನೇನೈಶ್ಯಶ್ರೀ ಘ್ನುಃ-ಉತರುಕೇನಾನಿதಯಉತರುಕಃ” எனறು பேசಮபடியಾನவವಾ நிலை யಾಯத்தಿವರು

இனி (ங)“ஆமுதಲவಣ” எனறುமபடி அவதாரவிசேஷமாயிருந துள்ள வயகத்திவிசேஷங்கள், (ச)* முகிலவண்ணனடியையடைநதுய நத ஆழ்வாரும், அநத மாறனடிபணிநதுயநத எமபெருமானாரும், அவா திருவடிகளிலே அநಽಯರಣರಾನ ஜೈಯருமாயಿರேயுள்ளது

இபபடி இவா களோடொருகோவையான வைபவத்தைபுடைய விவா, ஆழ்வாருடைபவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாயமொழி நூற்றநதாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிமலாதியாலு மருளிசசெயது, அதிலும் தம அபிநಿவேஸ மெல்லாமதோற்ற (ரு)“ಪರಾಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕಪರಾಕ್ರೂಪಾತಪಕತಮ” எனறும், (சு)“ಸಡಕೋಪನதேಮಲಾತತಾಡಕேಪನತ್ತಿನಿಬಾತುಕಮಾಮெந ಟையಿರಾಮಾತುಸನ” எனறும் முடிநತನಿಲமாகಸ சொல்லಬபಿಕ್ಕಿರು ಸರ ಮபಾವಮೇ பರಾபயத்தில் ಸರಮಾವತಿಯೆನು ಮಿಸಸರಮಾತதத்தைಸ ಸರ ಮಕಾಲத்திலே ಸರಮபರநತನುಪೇಣ விತிலೆಯಾಯತ್ತು வெளியிட்டரு ளிறறு அதில யதிராஜவிமலாதி, (ரு) “ರಾಜಾಸಂಯುತೀಪ್ರಸಾದಾ ಮುಕ್ತ-ರಾಮಾநುಜಮயತಿபತಿಮபರಣಮಾಮಿಮೂಢನಾ” எனறதொடங்கி,

(க) ரா-அ-ந-உ-தி

(உ) ரா-அ-க-க

(ங) தி வாய எ-க-ந

(ச) தி-வாய-எ-உ-க-க

(ரு) யதிராஜவி-

(சு)

இப்படி தாம மங்களாசாஸனம்பண்ண, அததாலே நித்யஸூரி களுக்குண்டான வாதராக்ரிபததைக்கண்டு, (சு) “அன்பாலமயல கொண்டுவாழ்த்துயிராமா நுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைககு அநநயராய் பரேமபாரவஸ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவா

† நாளை

களுடைய பரமபரையில் ஸம்பந்த முடையவாகளை நித்யஸூரிகளா
தரிசுமபடி யிதுவே என்று (க)*சூழவிசம்பிரபடியே தாமவித்த(டு)
ராயபேசியருள்கிறா (உ)“பலலாணபிலலாணம்”என்று துடங்கி
“அப்பாளுசசன்னியமுமபலலாணமே” என்றும், (ங) “ஐய்யூதி
யலீராகா உத்தூய்யமனாவலா : ராஜயூதிநிர் ராஜயூதிவாலிவா : ஐய
தயதிபேலாராமோ லக்ஷமணஸசமஹாபலா : ராஜாஜயதிஸாகரீவோ
ராகவேணாபிபாலிதா”என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்க
ளாசாஸந்முண்டாயிடுமயிருபபது

ஆவதாரிகை முறற்றிற்றறு



ஸ்ரீமதேராமா நஜாய நமঃ

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர் த்தி பி ர ப ந்த ம்.

வாழி யெதிராசன வாழி யெதிராசன
வாழி யெதிராசனென வாழத்துவாரா—வாழியென
வாழத்துவாரா வாழியென வாழத்துவாரா தாளிணையில
தாழத்துவாரா விண்ணோதலை (க)

பரகிபதம்

வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழி யெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், என்=என்று-இப்படி மூன்றுபரகாரமாக அதுஸத்தித்து, வாழத்துவாரா = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுவவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவாக னெவாகளோ? (அவாகளுடைய) தாளிணையில=உயர் திருவடிகளில, தாழத்துவாரா = பரணதிசெய்யுமவாக னெவாகளோ? (அவாகள்) விண்ணோ=எதயஸூரிகளுக்கு, தலை=நிரவாஹக பூதாரவாகன (க)

(வயா) (ச) “பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரதகாண்டு” என்றும், (உ) “பொலிசுபொலிசுபொலிசு” என்றும், பரமவைதிகராயிருக்கும்வாசன பங்கபாகவதிவிஷயத்திலே மங்காராஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநபராய அநதவைதிகரித்தேஸத்தின்படியே “வாழியெதிராசன” என்று தரிபரகாரமாக மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளை வாழியென்று மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளுடைய பரஸபரஸதருஸங்களான திருவடிகளிலே பசநாபிமாநராய வணங்கி வழிபட்டிருப்பாரா நிதயஸூரிகளுக்கு ஸீரஸாவாஹயா அனறிககே, அவாகட்கு ஸரேஷ்டராவாகளென்றுமாம், வாழியிடைச்சொல்லும், வாழகவெனச்சொல்லும் வாழினென்கையாலே பரபநதாரமபத்தில் மங்களாஸநமுண்டாயிறே யிருப்பது

(க) திருப்பல்லாண்டு

(உ) தி வாய டி உ-க

அவதாரிகை—அடியிலே, (க) “தொழுதெழுமனமனனே” என்றதுஸத்தித வாழ்வார பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) “வண்புகழாரணன” என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்கோடுவிசலபிகக லாமபடியான விராமாதுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின் னுகொண்டு கீழிற்பாட்டில் அநவயமுகத்தாலே ஸித்திதவாதத ததைஇதில் வயகிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இமமுகத்தா லுமெம்பெருமானா வைபவத்தை பெயலிலினிததனவுமபேசி அநுப வித்தருளுகிறார்

இராமாதுசாய நமவென்று சிந்தித
திராமாதுசரோ டிறைப்போழ—திராமாது
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சோந்நிருப்பார தாளிணையை
வந்திப்பார விண்ணோகன வாழவு (உ)

இராமாதுசாய = இராமாதுசா பொருடே, நமவென்று = நமஸ ஸென்று, சிந்தித்திரா = அதுஸத்தித்திராத, மாதுசரோடு = மதுஷய ரோடு, இறைப்போழ்து=கூண்காலமும், இராமாது = இராவணனம், (ஸூறவாஸம் செய்யாவணனம்) சிந்திப்பார = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில=உபயதிருவடிகளில், சோந்நிருப்பார = சோந்நிருக்கு மவா களுடைய, தாளிணையை=உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார=வ னைமருமவாகன, விண்ணோகன=நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழவு = நித்யஸம பத்தாவாகன (உ)

(வயா-ம) “ராமாதுஜாயநம” என்று ஸாவகாலத்திலும் இம் மத்தரத்தை மருமபண்ணி யிருக்கை பாரபதமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜபயமான விததைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தை யன்றிக் கே அஸத்துக்களாய பஸுபராயரான மதுஷயாகள பாதி கூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் துஸஸஹமும்பாய அவர்களுடன் கூண்காலமும் வலிபாதபரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மதுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஸ்ரயமாக ஆஸ்யித்திருக்கும்வர்களுடைய திருவடிகளில் ஸதுதயபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (உ) ‘அருமபேறுவானத்தவாகரு’ என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸமபத்தாவாகன (உ)

(அ-கை) கீழ்நிபிரபந்தாலும், “வாழி” என்றும் “நம” என்றும், அத்தலைகககிசயங்களை உபபாதித்ததுகொண்டு இனி இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறா இத்திலடியேனுக்கு ஸாவலிதபநதவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதநநிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(நீ)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவெதன்கிறா

தநதைநறறய தாரமதனயா பெருஞ்செலவம்
என்றனக்குநீயே பெகிராசா—இந்தநிலை
கேராத விவவுடலையினதே யறுத்தருளப்
பாராத தெனனே பகா

(ங)

ததை = பிதாவும், நறறய = வாதஸஸயத்தையுடைய அனனையும், தாரம = மனைவியும், கனயா = புதலவருட, பெருஞ்செலவம் = மஹைசரவாயமும், என்றமக்கு = அஸமதாதிசுருக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகிண்டி) எதிராசா = யதீதாரே! இதை = இவவாறான, நிலைக்கு = நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவவுடலை = இந்தசரீரத்தை, இனதே = இப்போதே அறுத்து = சே(நீ)தித்து, அருள = ஈருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்கியாதது, எனனே = யாதுகாரணமோ? பகா = உரைசெய்தருளவேணமெ

(ங)

(வயா-ம) யதிகளுக்கு நாதரனவரே! (க) “சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செலவமுமனமககளுமேலாததாயத்தநதையுமவரேயினியாவாரே” என்றும், (உ) “ஸ்வீயஸாச-தவமேவமாதாச” இகயாதி யாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரணபிதாவும் பிரியபரையான மாதாவும் போகையயான ஸதரீயும் நிரயநிஸ்தாராகரான புத்திரரும் மறறும் ஸகலவிதபுருஷாரத்தஸாதநமான மஹைசரவாயமுமெல்லாம் தேவாக்குரரியப்பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறுப்பேபாலே (ங) “ஸ்வீயஸாச-தவமேவமாதாச” இதயாதிபடியே அடியேனுக்கிவைவெல்லாம் தேவரே, வஸதுஸதிதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கதருப்பயினறியே விரோதியாயிருக்கிற இந்தகேஹத்தை காலாநதரே கழிக்கிறோமென்றமல விபரீதஜ்ஞாநஜகமாகையாலே இத்தைக கழிச்சகவேனுமென்றபேக்ஷிக்கிற விநதிவிஸத்திலதானே சே(நீ)தித்தருளாத திருவுள்ளத்தாலே போகக்கடிக்காணுகி

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அதை ஸாவஜ்ஞரானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும், அதுவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுகருமொருகால சிந்தைசெய்யுமத்தனைப்பன்றோவுள்ளது நல்லென்கிறவிததை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (௨)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆதமாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வறுஸந்தித்து, ததவிமோசகருமவரேயென்று அவாபககனிலே அதை பிராத்தித்தருளுகிறா.

இந்தவுடற்சிறை விட்டுப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரினபததுளாகுவேன—அந்தோ!

இரங்காரெதிராசா எனனை யினியுயக்கை

பரங்காணுனக குணாநதுபா

(ச)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராகருஹத்தை, விட்டு = நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், என் = அச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரினபத துள்=மஹாநத்தத்தருள், ஆருவேன = ஆவேன? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய=கிருபை செய்ருளீர், எதிராசா=யதிசூல ஸாவபெனமரே! எனனை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உயக்கை = ரக்ஷிப்பது, உன கரு=தேவரீருக்கு, பரங்காண=பரமனரே? உணாநது=ஆலோசித்து, பா=பாத்தருளீர் (ச)

(வயா-ம) “इन्द्रोऽर्वाङ्-इतिमर्शिराम” என்றும்படி பராக(४)ர ததமாய “இந்தவுடற்சிறை” என்று ஆதமாவுக்கு காராகருஹம் போலே பத்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முகதமாய எப்போதுதான் நானாச்சிராதிமாககத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரினபதத்தடிய ரோமி ஒருகோவையாய், நிர்திஸ்யாநதஜ்ஞமானவாகள பரிஷதந தாப்பாவததையுடையனாய் ஸைஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக் கடவேன? அயயோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈஸவரஹம்கூட “க்ஷிபாமி” என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீயிப்பித்து ரக்ஷிக கை * பலலுபிராகுமவீடளிப்பானாயவதரித்த தேவாககே பரங்கா ஹம் இவ்வாதத்ததைத் திருவுள்ளமபற்றிப் பாராதருளீர். (ச)

(அ-கை) கீழ் “உணாநதுபா” என்கிறஸம்பந்தமானேது? நீர் அவாஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவாகக்குக் கருத்தாக,

அகதைசிதாஸ்முகத்தாலே வெளியிடாநின்றனுகொண்டு தேவாக்க
வாஜநீயனென்கிறா

தனபுதல்வன் கூடாமல் தானபுகிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தநதைகெதிராசா—உனபுதல்வன்
அன்றோ யானுரைப்பாயாதலா லுனபோகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள (ந)

தன் = தன்னுடைய, புதலவன் = புதரன், கூடாமல் = கூடாத போது, தானபுசிக்கும் = தான் அறுபவிக்஑ும், போகத்தால = ஐரவாயாதி போகத்தாலே, த஑ைத஑ு = பிதாவு஑ு, இ஑பம் = ஑ுநதம், உறுமோ = உணடா஑ுமோ? (஑ுதலால) எதிராசா = எம்பெருமா஑ுரே! உ஑ = த஑ையாகிய தேவருடைய, புதலவன் = புதரன், யான் = அடியேன் அ஑றே = அலலவோ? உரையாய = ப஑ாநதருளீர், ஑ுதலால = ஑ுகையாலே, உ஑போ஑ம் = தேவருடைய போ஑ம், எ஑ையொழிந்தா஑ன் = அடியேன் யொழிந்திவ஑ம், ஑஑றே = ஑ல்லதாமோ? ஑ர஑மாயிரு஑ுமோ? (அபபடி யிராத஑ையால அடியேனையும் அரு஑ப்பாடிட்டு அ஑ுததத஑ ஑ோண்டருளவே஑ும்) (௫)

(வயா-ம) தனபிரியபுதரனுவன ஸங்கத்தொகாமல் தேஸாந்த
ஸதனையிருக்க அவனையொழியாத தானேவுகருய புஜிகருமைபவா
யாதிபோகத்தாலே அநதபிதாவானவன அப்படி புஜிசகிவந்ததே
கத்தாலே ஸுகததையாடாமோ?, யதிகஞ்சுரு நாதரானவரோ? அப
படியே அடியேனும், (க) “ஸர்வபுத்தபுத்த-கீயாஃபரஹமகாபி
தா” எனனுமபடியான தேவாகரும அவாஜநீயனான புத்திரனனறோ?
இதில் ஸந்தேஹமில்லை யெனகிறதை தேவாராருளிச்செய்தருளீர்
இப்படி ஸம்பந்தம் அவாஜநீயமாகையாலே, (உ) “கடடெழிலவான
வாபோகம்” எனகிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த
திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ? அப்படி யிராதாகையாலடிபேனையு
மருளப பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும் (ங) “ஃஸ்வஸ்து
ஃஸ்வஸ்து ஸ்வஸ்து ஸ்வஸ்து-யதவிநாபரதமதவாஞ்சஸௌமிதரேபுஜ
யதேஸுகம்” எனனக்கடவதிறே. உறுதல=கிடடுதல (ரு)

(அ-கை) “உனபோகமநனேருவெனையொழிந்தநாள” என்ற நமபேரிலேபழியிடாதினதீர், காலகரமததிலே அதுககிடான்பாகம

வினேந்தவாதே புப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்
தாச, அது அநுகூலானாசுகளேற்படியாம், பரதிநிலனை
வெனக்கு அரைண்ணமதாமுகமும பரதிநிலமெனைவிஞ்சி
வரும, ஆகையால் ஹேயகுணவ, ததர்த்தமான தேஹத்தைத் தத்பூ
வமே போகதும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கருா

வேம்புமுற்பக கைப்புமிசுவதுபோல வெவவினையேன
திமபமுற்பக தேசமுற்றிச்செல்லுங்கால—ஆம்பரிசால்
ஏறகவேசிந்தித் தெதிராசா விவவுடலை
தீரக்கவேயானவழிசெய- (௬)

வேபு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்றமுற்ற, கைப்புமிசு
வதுபோல = (நாளதோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவவினையேன
யேன = கருர காமாவயிருக்கற அடியேனுடைய, தேசமுற்றி = சாரம்
முற்றி, செல்லுங்கால = விருத்தியடையாநிறக்கையில், திமபு = துஷ்கா
மங்களே, முற்றும் = அதிகமாம், (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸவரூபஸத்தை
புண்டாம் பரசாரத்திலே, ஏறகவேசிந்தித்து = முற்கோல்சிந்தித்து, எந்
ராசா = யதிகஞ்சுரு நாதரானவரே! இவவுடலை = இந்த ஹேய ஸமுதாய
மான தேஹத்தை, தீரக்கவேயான = முடிக்கக்ககான, வழி = உபாயம்,
செய = செயதருளவேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவு
மாம்) (௬)

(வயா-ம) ஸரஸமான கருமபாசிலிறே நாளதோறும் முற்ற
முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோ
றும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, எனனுடைய
தேஹமானது காலகரமத்திலே பகவமான்காட்டில் கருரகாமாவா
யிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது
ஸவரூபஸத்தை புண்டாம் பரசாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதி
கஞ்சுருநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை
முடிக்கக்ககையான உபாயஞ்செயதருளவேணும், வழி உபாயம்
யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (௬)

(அ-கை) உமமுடைந்தோஷத்தை யேறகவே முற்கோலிநாம்
போகக்குகைக்கு பரபதியேது? நீதாம் ஸவகாயத்திலுஞ்ஞாய
அஸகதராயிருந்திரோவென்ன, ஸதந்தயபரணை தனகாயத்துக்கு

வேண்டுமாவ தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவாசு நிகயஸ
கந்தயமானவடியேனும் ஸவகாயததுக்கு கூமனாய செய்துகொள
வகெனகொ

அன்னகுடிநீரருந்தி முலையுணகுழவி

தனனுடையநோபைத் தவிராளோ — எனனே !

எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால

உனசது தாமுவோவுரை

(எ)

அனனே = பரணையினிடத்திலே அதய தவாதஸலய யுகைதயான மய
தாவானவள, குடிநீரருந்தி = பரணைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டாறால்,
இது நம குறையாலேவந்தென்று(தான) தாஹதாதமுதலான வறறை
ஒளவத்ததுக்கு விரோதியாமலபருகி, முலையுணகுழிதனனுடைய = ஸவ
போஷயமா யிருக்கிற ஸதந்சயபரணையினுடைய, நோபை = வயாதி
யை, தவிராளோ = போக்காளோ? எனனே! = இதென்ன ஆசாயம்!
எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாதருவத் வதஸலரான தேவருக்கு நிதய
ஸதந்சயருயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிர்ப்பதியே! எல்லா
நீசெய்தால = அடியேனுல் அதுவடையாமலுமா யிருப்பனவைகளைல்லாத
தையும் நீரதுஷ்டிதது ரகிததால, உனசதுதாமுவோ = தேவருக்கது
அவதயாமோ? தேஜஸகரமாயிருப்ப நொன்றனன்றோ? உரை = பகா
(இவ்வாததத்தை அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டுமோ?
ஸாவஜருரான தேவாதாமே அருளிசெய்யலாகாதோ? எனகொ

(வயா-ம) அதாவது பரணையினிடத்திலே அகயநதவாதஸலய
யுகைதயான மாகாவானவள ஒளவத்தஸைவகும் கூமமன்றிசெ
அதயநதம் ஸாஸாயுகதமாய ஸவபோஷயமாயிருக்கிற ஸதநதய
பரணைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டாறால், இதுநமகுறை
யாலே வந்தென்று தானகுடிநீர முதலான ஒளவகஸைவையைப்
பணணி அநினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிராக்குமே அப்படியே
மாதருவத்வதஸலரான தேவாசு நிகயஸதந்சயமாயிருக்கிறவடி
யேனுக்காக யதிகஞாசு நாதரானவரே! அடியேனுல் அதுவடையாமலுமா
யிருப்பனவைகளைல்லாததைப் பதுஷ்டிதது ரகிததால
தேவாசு அவதயமன்றே! தேஜஸகரமாயிருப்பதொன்றனன்றோ?
இவ்வாததத்தை, அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டு
மோ? ஸாவஜருரானதேவாதாமருளிசெய்யலாகாதோ? இதென்ன
வாஸாயம்! அருந்திதல் = உண்டல்

ஆசாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஸகதியினதிக
கே இருப்பாடு நவீனக்குறித்து விவனுடைய விழவைபும, இவ
னைப்பெற்றால் ஸபரனுக்குண்டான பரிதியையும் நுநதித்து, ஸத
நதயபரணைக்கு வியாதிபுண்டானால், தனக்குமேயுடைய நினைத்துத்
தான் ஒளவுதலேவைபண்ணும மாதாவைப்போலே இவனுக்காகக்
கான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாஸ்வான
மஹாபாகவாதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) “வல்லபரிசுவருளிப்போல
துகாண்டி” என்று சொல்லுகிறபடிய, “ஸகலபரவருத்திநிவருக்
திகநம், அபவநிடவழக்காகதுகை” என்றமளவாகவருளிச்செய்த
கிவயஸூகதிபாயத்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது (எ)

(அ-க) கீழ்பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்குக் கூமமன்றிக்
யிருக்கிற ஸதநதயபரணையே மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உமமை
யும் ரக்ஷிக்கவேனுமென்று, பராபதிசொல்லாநின்றீர் பரவருத்தி
நிவருத்திகளுக்குக் கூமராய ஸதகாமங்களினுடைய நிவருத்தியிலும்,
அஸதகாமங்களினுடைய பரவருத்தியிலும் நிரதராய, ஸவவிநா
ஸகதை விநீர்த்துக்கொள்ளுகிற உமமை நமமாலரக்ஷிக்கப்போமோ
என்று எம்பெருமானாகுத்த திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியான
லும், அடியேனைக் காததூக்ஷியாதபோது தேவாக்கே அவதயமா
மென்னுமத்தை ஸத்திதாஸநமாக வருளிச்செய்கிறார்

தனகுழலீவானகிணறறைச சாரத்திருக்க கண்டிருந்தாள
என்பதன்றேவனனை பழியேற்கின்றாள்—நனகுணரில
என்னாலெயனஞ்சமேலு மெதிராசா
உனளுலே யாழறவைவையோ (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட பரணையினுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதா
வினுடைய அஜாகரதையிலாவந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஸாஸத
ரம் விதிக்கையால்)

தனகுழலீ=தன்னுடையசிக, வானகிணறறை = பெருமைபொரு
தியகின்றறினருகில, சாரத்திருக்க=சோந்திருக்க, கண்டிருந்தாள=பாத
துச்சுக்கையாதிருந்தாள, என்பதன்றே = ஏனதல்லவோ, அனனை=தாய்
பழி=அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள்=அடைகின்றாள், நனகுணரில=நன
ருக் விசாரிக்குமவில, என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிடமின

வென்னாலே, என்கமேலும் = என்னுடைய நாஸ்ததைவினை ததுகொள
ளப் பாததேனேயாகிலும், எதிமகா = யதிகட்கு மாதரானவரே! உன
னாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸபநதத்தை, ஓர் = விசா
ரிகதருளோ (அ)

(வயா-ம) அகாவது அஞ்சவயஸஸுகருடபட பரஜைபி
றுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அவதாரத்தாலே
வந்ததாக அவஞ்சு குஸாஸ்தரமகோஷம் விதிகதைபாலே, அபபடி
வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணைபிட்டு நோக்கவேணுமிதே மாதா
வரகு, ஆகையாலே தன்னுடைய முகத்திலுள்ள பரஜையானது தனக்கு
நாஸ்தரமென்றறியாமல், தன்னளவனறிகதே அமுதகாலும் அகலக
காலும் பெருந்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸநமாசவி நகநகணம்,
அகதை பரதிஷேகியாம் லுபேஷித்திருந்தாளென்கிற மாதரம்கொ
ண்டனறே, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் பராபகையாகாநின்
றாள், அபபடியே நனருகநிருபிசகில, பாபவகளாசிற படுகுழியைக்
கட்டி நின்ற என்னாலே ஸவவிநாஸ்ததை வினை ததுகொளளப்பா
ததேனேயாகிலும், அகதை நிஷேகித்தது ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிச
ஞ்சு நாதரான தேவராலேபுண்டாம் ஸமபநதத்தைத் திருவுள
ளாப மறவேணும் இதனால் ஸமபநதமடியாக ஸாவதஸாபிலும்
ரக்ஷிக்கவேணும்படி கருத்து (க) “இத்ததாயிராமாநுசன்” என்கிற
திவ்யஸூகதியும், “பிரஜைபைச கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்
காக்காழிநதால் தாயேதள்ளினாலெனக்கூடவதிதே” என்கிற திவ
யஸூகதியுமாயத்திதக்காகும் (அ)

(அ-கை) (உ) “நோற்றேன்பலபிறவி” என்கிறபடியே, நீரும்
முடையதுஷ்காமத்தாலே இஜ்ஜனமமேயனறிகதே இன்னமும சில
ஜநம் எடுக்கவேண்டுமடியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு
எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைசுட்டலாவதெனது பாரஸவ
ஸதருக்குக் கருத்தாக, அபபடியானும் அடியேனுககாக வினன்
மும அவகரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(ச) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-க க அ

கூபத்திலவீழுங்குழலியுடன் குதித்தவ
வாபத்தைநீக்குமந்த வனனைபோல—பாபத்தால்
யானபிறப்பேனெனும் யினி யெனகை பெதிராசன
தானபிறக்குமெனனை யுயப்பதா (க)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=வீழுகின்ற, குழலியுடன்குதித்து—
சிகுவோடேகூட குதித்து, அவ்வாபத்தை=அவவிடரை, நீசும்=போ
குதின்ற, அந்த அனனைபோல=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=
அடியேனப்பண்ணின பாபத்தாலே, யானபிறப்பேனெனும்=அடியேன இ
ன்னும்கி சிலஜம்மெடுக்குமபடி யானேனுகிலும், எதை = அடியேனாக
குப பிதாவாகிய, எதிராசன = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா,
எனனை = அடியேனை, உயப்பதா = உஜ்ஜீவப்பிக்கக்காக, தான பிறக்
கு = தாம் திருவவதரித்தருளுவா (க)

(வ-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பணறிககே சமற்றந
தமுமல நின்ற, பேதைக்குழலியென்னுமபடியான முகத(ஈ)பா
ஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்தது, அதினவதாரத்தாலே வந்தவா
பத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸநேஹபுகதைபான அந்தமாதாவைப
போலே (க) “சரணமாகுமதனதாளடைந்தாராகெல்லாம், மரணமா
லை வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான” என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவ
ஸாதத்தில் மோக்ஷமாம்படியான பாபத்திவைபவத்தையும் அழி
த்து, நானப்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜம்மங்களை
பெடுக்குமபடியாய் ஆனேனேயாகிலும், இனிஇப்படி கைகழிந்தபின்
பெணக்கு ஆந்ராய யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா நான
பிறந்த ஜன்மத்துக்கிடாக, தாமுமெனனை யுத்தரிப்பிப்பதாக, “எதி
ராகுழல்புகு அவகரித்தருளுவா ஆகையால் அதில் எனக்கொரு
நிப்பந்தமிலலை உடமைக்கொருமுழுகு, உடையவனாக குடை
மைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிதே யிருப்பது (க)

(அ-கை) எம்பெருமானா, திருவடிகளையகன்று, அந்நமஸ
கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான காமம் புகுந
வது இனி அந்தபரவைகமில்லாதபடி அவாதிருவடிகளைப் பொருந
திவாழென்று தனதருளுளத்தைக் குறித்தருளுகிறா.

பூமுகள்கோன்தெனனரங்கா பூங்குழற்குப்பாதுகமாப
காமகி முஞ்செலவச்சடகோபா—தேமலாகதாட
கேயந்தினியடாதுகமா மெநதையிராமாறுசனை
வாயநதெனது நெஞ்சமேவாழ

(௧)

பூமுகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே
யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு, கோன் = வல்லபரான, தெனரங்கா =
பெரிய பெருமானுடைய, பூங்குழற்கு நிரதிசய போகயமான திருவடிக்
தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய் = பாதுகையாய், (அததாலே) காமகிளம் =
தாம ஆரத்திக்கும், செலவ = ஸாதவிகஜ்ஜ ஸம்பத்தான, சடகோபா = நம
மாழ்வாருடைய, தேனமபா = மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்னலாமபடியான,
தானுக்கு = நிரதிசய போகமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, வயநது = பெ
ருந்தி, இனிய = பரியமான, பாதுகமாய் = திருவடிகளையாய், எதை =
அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் கார
ணபூதரான, இராமாறுசனை = இராமாறுசனென்று நிரூபகாமத்தை
யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாயநது = அறியித்த, எனதுநெஞ்ச
மே = எனக்கு பவயமான மனஸஸே, வாழ = இதை ஸம்பத்ததப் பெற்று
வாழ

(10)

(வயா-ம) (1) “பூமனனுமாதுபொருந்தியமார்பன” இதயாதிப
படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவிகொண்டாப்போலே யிரு
க்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமானுடைய
நிரதிசயபோகயமான *பூவாரசுழல்களுக்கு (2) “அடக்கிழமாநது
புகுநகை” என்று நீட்சடகோபயை, இப்படி *முகிலவண்ணனடி
யையடைந்து அததாலே (3) “உறநேனுக்கநதுபணிசெயது” என
னுமபடி தாமஹாஷிக்கும் ஸாதவிக ஜநஸம்பத்தான நமமாழ்வாரு
டைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்றலாமபடி
நிரதிசய போகயமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸவரூபபராபதமா
கையாலே அதுரூபமாய் (4) “மேவினெனவெப்பானனம்” என
னுமபடி பொருந்தி அதயநதாபிமத்தமான திருவடிகளையாய், என
னுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் காரணபூதராய், இராமாறுசனென
று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (5) “இராமாறு
சனசரணாவிந்தம் நாமனனிவாழநெஞ்சே” என்கிறபடியே, எனக்கு
பவயமான, மனஸஸே! அநநபரயோஜநகையாலே பாதரேகைபோ
லேகிடடி இநகஸம்பத்தைப்பெற்றவாழ இததாலெம்பெருமானாரை

(6) இரா-தூ-க- (7) தி வாய-க 30 க0 (8) தி-வாய-க0- (9) களேஷ-ட

திருவடிகளில் பராவணயததுககெலலை நிலம் இவரானதயாலே,அவா
கிருவடிகளில்களும் யதீர்திரபரவனரென்று நிரூபகமாக வேணு
மிதே ‘ செலவசசடகோபா ’ என்கிறதற்கு (க) “தநமமதீயம்
தவபாதபவகஜம-தர்ஸம்மீணம்சபாஷ்யம்” என்கிற செலவததைப
பெற்றவராகவுமாம் ஏபகை=பெருநதற்கை, வாயகை=கிடகை

(அ-கை) (உ)“நிழலுமடிதாறுமாறோம்” என்றும், (ங)“மேனி
னேனவனபொனனடி’ என்றும் (ச) “ரமூஸுஜஸ்ச்யூயா-ராமா
நுஜபகசசாயா” என்றும் பேசும்படி, அதபநதபரதநதாராய வாழ்
மவாகா பேறறைப்பெற்றவேணுமென்று அபேகையாகின்றி அது
நமக்கு அதயநதமநதாநகரான வடுகநம்பிபோல வராககனரே வித
திப்பதென்று திருவுள்ளகருந்தாக, அபபடியே தவததநயதேவ
ரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாகி, யாவதாதம்
பாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறா

உனனையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெநநாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகருது (கங)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உனனையொழிய=தேவரையொழிய,
ஒரு தெய்வம்மற்றறியா = (தேவாக்கு உத்தேஸ்யரான பெருமானையும் தவ
ததுபவ கைவகாபாதிகளுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய)
வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த
தியை, சோ=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலைபை=
சரம்பாவநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேகையுடைய வடியேனுக்
கு, நீதநது = தேவா பரஸுதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸாவகாலத்திலும்,
உன்றனக்கே=தேவாக்கே, (ரஸாவஹமாமபடி) ஆட்கொள உகநது =
உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும் (கக)

(வ-ய) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழியதேவாக
குத்தேஸ்யரான பெரியபெருமானையும், தவததுபவ கைவகாயாதி
களுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபா

(க) ஸதோ-ரதச (உ)பெரியதிருவ-நக (ங) கண்ணி ௨
(=) எம்பாருதனியன

கொடைதர்ப்பு மயிபாதிருப்பாராய அதகாலே ஸவருபாநுரூப
மான யஸஸைப்பராபதராய, இருசரையரனறிசகே பெருமதிப்ப
ராபிருக்கிற வடுகநம்பி தமமுடைய சரம்பாவநிஷ்டையை அதில
பேணையுடைய வடியேனுக்கு பரஸாதித்தருளி, (ச) “எனக்கே
யாட்செய பெக்காலததும்”, எனிறபடியே தேவாக்கே ரஸாவஹ
மாமபடி, ஸாவகாலததிலு முகப்போடே அடிமைகொண்டரு
வேணும் அவகேபோகிலும் அவருநதவடையேமயாச வேணு
மென்று கருத்து மன்னுநிலைசோ வடுகநம்பி யென்று பாடமான
போது, பொருநகியிருக்கிற சரம்பாவநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுசிறவருந தேவைகளெல்லாம் நாம் செய
கைக்கடியான கிறுவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்
டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றபரகாரத்தை
பரகாசிப்பிக்கொ

தேசநதிகமுந திருவாய மொழிப்பிள்ளை

மாசிலதிருமலை யாழ்வா ரெனனை—நேசத்தால

எப்படியே யெண்ணி நினபால சோத்தா ரெதிராசா

அப்படியே நீசெயதருள

(கஉ)

தேசம் = திகதேசங்களெல்லாம், திகமு = பரகாசிக்குமபடியான
பரபாவத்தை யுடையராய, திருவாயமொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழி
யோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய, மாசில = தம்
மிடத்திலே ஆசாயதவத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுநகை முதலான கருந
நிஷித்தமான மாசிலலாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வா = ஸ்ரீஸைலநாதா,
எனனை = தம்முடைய தயாபாசரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணாபரி
ணுமரூபமான ஸவேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணு = இவனெப்படி
யானால் உஜ்ஜீவீபபென்னது விசாரித்தது, நினபால் = பராபத சேஷியான
தேவாதிருவடிகளிலே, சோத்தா = சோத்தருளினாரோ? எதிராசா =
எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீசெயதருள = அப்படியே தேவரும் திரு
வுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவீபித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிநதுயநத தேவருடை
யவும் அஸேஷஸேஷவருத்தியிலு மநவிகராய, ஜனாநபகதி விரக

தயாதிகளாலும் பூணராய, அகதாலே “திருவுடைமன்னரிலதேசு
டையார” என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகயா
லே, திகேதசன்களெல்லாம் பிரகாசிகுமபடியான பரபாவத்தையு
டையாராய, திருவாய்மொழிபோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு
கீருபகமாகவுடையாராய, தம்மிடத்திலே ஆசாயகவத்தை யேறி
டமெகொளளுகை முதலான கருநிஷித்தமான மாசினறிகடே யிரு
பபாராதிருக்கிற பூணராதன் தம்முடைய தயாராதரமானவென
னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸநேஹத்தினாலே, இவனெப்படியான
வஜ்ஜீவிகுமென்று விசாரித்து, பராபதஸேஷிபான தேவா திரு
வடிகளிலே சோதகருளினா அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்
பற்றி உஜ்ஜீவப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் நிபரபந்தித்தபடிகளெல்லாம் கொணடருளும்
படி ஸுலபரான வெமபெருமாளுடைய வெள்ளதாயாதிகளிலே
தோற்றுத்தாம் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அலவளவில நிலலாதே
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தாலபெற்ற பேற்றை அநய
பரோகதியாலே வருளிச்செய்குறா

எதிராசனவாழி யெதிராசனவாழி
எதிராசனவாழி பெனறெனறேத்திசு—சதிராக
வாழ்வாரகள தாளிணைக்கீழ வாழ்வாரகள பெற்றறிவொ
ஆழ்வாரகள தங்களுள (க'௩)

எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி = யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக, எனறென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி =
ஸுத்தித்து, சதிராக = ஸாமாதத்யமாக, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்களுடைய,
தாளிணைக்கீழ = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்கள, ஆழ
வாரகள தங்களுள = ஆழ்வாரகள பதினமருடைய வருளையும், பெற்றறி
வா = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றறிவொகள (க'௩)

(வயா-ம) அவா தாம் திருப்பல்லாண்டிமுனே பஹுபரகார
மாக பகவதவிஷயத்திலே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தா
மிவவிஷயத்திலே, “எதிராசனவாழி” என்றுதுடங்கி அதையே

பலகாலமசொல்லி ஸதுதித்து, (ச) “அடியேனசத்ரிததேநினதே” என்கிறபடியே, சரம்பாவத்திலே நிஷ்டராய, அததாலே ஸாமாததய மாசவாமுமவாகளுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாயநிழலிலே யொ துங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) “நினதாளிணைகீழ்வா ருசி” என னுமபடி யதுவே வாழ்வாக வாழும்வாகள் *மயாலறமநிலமருளப பெறறவாகளாய், அததாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதி லும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனதகனராயி ருக்கிற வாழ்வாகள் பதினமருடையவருளையும், பததுமபகதாகப பெறறுவிடுவாகள் (ச) “ஈசர்ஊர்ஊர்-தஸ்மாமதயேஸ்” எனனக கடவதிதே இததாலிவாகளுக்கு சரமாவதிதாஸயம் நிலைநிற்கும படி கடாக்கிப்பாகளென்றபடி முதலபாட்டிலே மகசளாஸாஸந பரருடைய ஸம்பநதஸ பநதிகளை *அயாவறுமமராகள் ஆதரிப்ப ரென்றா இதில அவர்களை *மயாவறமநிலமருளப பெறறவாடளா தரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறா (கரு)

(அ-கை) “தேசநதிகமும்” என்கிறபாட்டோடே இப்பாட் டுக்கு ஸங்கதி நடுவிலபாட்டு பராஸங்கிகம் உமமுடைய வரசாராய், நம்பக்கலிலே யாஸாயிப்பித்த வந்தவாஸாயணமே, உமமுடைய பேறறுக்கு ஸாதநமாகச சொல்லாநின்றீர் அந்தவாஸாயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேறறுக்குடலான வதிகாரஸம்பதது உம பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானாருக்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோசயதையிலலாதாக கனரே தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது ஆகையால், அதிகார ஸூத்ரரான வகதிகளை தேவரீர் கஷிபாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறா

அதிகாரமுண்டே லரங்கிரங்காரோ

அதிகார மிலலாதாசகனரே—எதிராசர்

நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்கு

கேயிரங்கி லென செயவோம் யாம்

(கரு)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய் ௩-௨-௪ (ங) பெருமான்திரு உ. கரு

(ச) ர-ஸதக-௪௩

அதிகாரமுண்டேல=ஜஞாநாதுஷ்டாந பூததீயாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கிரங்காரோ=பெரியபெருமான இரங்கியருளாரோ? அதிகார மிலலாதாககன்றோ = அபபடிப்பட்ட அதிகார மிலலாதவாகளுக்கன்றோ, எதிராசா=எமபெருமானாரே! நீயிரங்கவேண்டுவது = தேவரீரிடமிருந்திருக்க வேண்டுவது, நீயும் திகாரிகளுக்கேயிரங்கில = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணி ரங்கில, என செய்வோமாயம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமத்திகள் என்னயோசனையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்போகிறோம்? (அநதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போயித்தனையன்றோ?) (௧௪)

(வ-ம) (௧)“புண்ணந்தமுமேபொருநீரத்திருவரங்காவருளாய” எனறத்தை யாததிதவாகளுக்கு (௨) ‘அருளருடியுயந்தவன்’ என னுமபடி, தாதருபாதிகார முண்டானவாகளுக்கன்றோ பெரியபெருமானிடமிருந்திருந்தது அபபடிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாதருபருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதானவரே! தேவரீரிடமிருந்திருக்க வேண்டுவது அகதிகளுக்கு கதியாயிருக்கிற வீதருஸவபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணி ரங்கில, அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமத்திகளெந்த யோசனையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்போகிறோம் அநதிகாலத்தோபாதி யிழந்தே போயித்தனையன்றோ? (௧௫)

(அ ௧௬) (௩)“இராமாநுசனமிகபுண்ணியன்” என னுமபடி பரமதாமிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தித்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸஸநேஹமாக வதுஸநதிகதால் அவர்தாம் யெல்லாம் செய்தருளுவாரையாலே, ததவிஷயஸநேஹதானு னடோவென்று ஆனவளவுமபாதது, அது தமக்கதபா(யு) பிஇலையென்று விஷணணராகிறா

எமபெருமானா திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவுரைக்கு மிகதாலென—அன்பவாபால

இப்போதளவும் யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன

எப்போதுண்டாவதினி

(௧௬)

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம் = எம்சுரு ஸ்வாமியான யதி
ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், எனபதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற
இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும் = என்னாவானது பரோமமின்றிச் சொல்
லாநிற்கும் இததாலென = இததாலென்ன பரோமஜம்? அனபு = பரோம
புரஸஸரமான பகதி, அவாபால் = அவாவிஷயத்தில், இப்போதளவு =
இந்தக் கண்ணாயத்தமும், யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன = 'பரோமஸேஸ
மற்றிருக்கிற) அடியேனென்றுங் காண்கின்றிலேன, எப்போதுண்டாவதி
னி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போதுண்டாகப்போகிறது' (கடு)

(வ-ம) பிள்ளைகொல்லி காவலதாஸருக்கு ஸவருபோஜ்யீவந
மாயும், ஸோமயாசிபாண்டானுக்கு நித்யபாபமாயுமிருக்கிற "எம்
பெருமானா திருவடிகளே சரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த
வாசகத்தைப்பே, அஹருகயமாக வெநநாவானது சொல்லாநிற்கும்
இப்படி நிஸஸநேஹிபாகத திருநாமம் சொல்லுகிறவிகதாலே, (க)
"சாரங்கதெனசிகையுனதானிணைச்சீழ்நபு கானமிசவுமகூரதது"
என்கிறபடியே, விஷயாநுதணமாக வென்னுடைய ஸநேஹமானது,
அவ் விஷயத்திலே சாமதராபநமான வி-காஸத்தாவும், பரோம
ஸேஸமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன இனி யிப்போதில்லாத
கெப்போது உண்டாகப்படுகிறது இததாலென்னென்று-நிஸநேஹி
யாகத திருநாமஞ்சொல்லுகிற விகதாநிலன்ன பரோமஜமென்னவு
மாம் அடியிலே "இராமாநுசாயம்" என்று உகதரவாகய தாத
பாயத்தையும், இதில் "எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்"
என்று பூவவாகய தாதப யகைகபும் வெளிபிட்டருளுகிறா (சடு)

(அகை) நம்பகநுமககாநுகூலயமான பரோம ஸேஸமில்லா
விடில், பராகுகூலபநிவருத்தி தானுண்டோவென? அதுவுமில்லை
அப்படிப்பட்ட வஜருணைவடியேறு மடைய தோஷத்தை போகப்
பாக்க சொண்டருளுகிற தேவா திருவடிகளை என்று தானப்பாபிப
பென்னெகிறா

ஆகாத தீதென மற்றதும் பிறாருரைத்ததும்
ஆகாததே செயவ நாகலால் — மோகாநதன
என்று தீனதெனனை யிசழே வெதிராசா
என்றுன்னம் சோவனயான

(சச)

ஆகாத்து=ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப் படுவதான தயாஜபம், ஈதெ
 னறு = இன்னதென்று, அறிந்தம் = தெளியவறிந்தம் பிறாகஞரைத
 து = (இப்படி யறிந்தவனவிற்க்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகா
 ததே செயவன் = அந்த நிஷித்த கருதபத்தையே நிதயாநுஷ்டாநமாக
 நடத்தாநிற்பன், ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோகாநதனென்று=மோஹத்தாலே அநதகனென்று, நினை
 தது=திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க
 வேண்டாம், 'எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான்
 = அடியேன், உன்=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சோவன் =
 அடையக்கடவேன்? (கக)

(வ-ம) ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப்படுமதானதயாஜபமின்ன
 தென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவனவனவிற்க்கே, பரோப
 தேசம்பண்ணியும், அநத நிஷித்தகருதயந தனனையே நிதயாநுஷ
 டமாக நடந்தாநிற்பன் இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோஹாநதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியா
 மல ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணின்
 னான் (க)“எந்நாள யானுனை யினிவநதுகூடுவன்” என்கிறபடியே,
 என்று தான தேவாதிருவடிகளை, அடையக்கடவேன் இனி யிழந
 தேபோமதனையன்றோ, அனற்க்கே இப்படி மோகாநதனாய் முன்
 னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனாக குத்தாபமதிருமபடி, ஸா
 வஜ்ஞான தேவரொருநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்கிற
 ராகவுமாம் (கக)

(அ-கை) கீழ்நாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்று அபே
 க்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (க) “மாணமானால்” என்று ஸரீரவி
 யோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருக்கிரோமென்று, எம்
 பெருமானாக்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருக்கிரோமென்கிற
 தேவரீர் கமிகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என
 கிறார்.

பொல்லாங்குணத்தும் பொதிநதுகொண்டு நனமையிலொன்
 றிலலாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லாக்கள்

நண்ணுந்திருநாட்டை நான்தருவேனென்ற நீ

தண்ணீர் ஹைட்ரஜன் மற்றும் ஆக்ஸிஜன்

(ககா)

பொலலாகுது = துஷ்கருதயங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும்
பொதிந்துகொண்டு = தகடில் பதித்தாப்போல பதித்தகொண்டு, நன
மையில = ஸத கருதயங்களில், ஒன்றிலலா = வலலேசுமையிலலாத, எனக்
கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லாகன =
ஸத்புருஷன், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபத்
தை, நானதருவேனென்ற நீ = (நமமோடுண்டான் ஸம்பந்தமடியாக) நா
மே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், 'தன்னென் நிருக்கிறதென
ருன் = விளம்பம் செயற்கொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநாய
கதியாய அகிருசநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஸீகரத்தில
பராயித்தருள் வேணுமென்று கருத்து) (கங)

(வ-ம) (க) “நீசனேனநிறைவொன்றமிலேன்” (உ) “அஞ்சுநூல்
தீய-அகருதலுநகருதல்” இதயாதிபடியே, அநாதமகுணப்பிராண
னாய், ஆதமகுணலேபாகநதரவரிதனாய், அதயநதநிகருஷ்டனாயிருந்
திற வென்கரும (ங) “புஷ்யம்ஷுபம்சுக்லம்சுக்லம்சுக்லம்-பராபய
மாசசிபதாஸதபிஸததவிஷ்டிணைபரமமபதம்” என்று ஸததிககளை
லே பராபிகருமதாயிருக்கிற திருநாடடை, நமமோமெண்டான ஸம
பநதமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீ ரிப
போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான் , வேறேசிலா ரக்ஷ
ருணமென்றோ? தானே ஸாதநா ஹஷ்டாநம பண்ணிவருகிறென்ன
றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது அநநயகதியாய் அகிஞ்சுசனாயி
ருக்கிற வடிபேனுக்கு ஸீகரமாக பராபயதேஸாததை பராபிததருந
வேணுமென்று கருதது (கங)

(அ-கை) இவருடைய வபேகிதத்தை அவரும் செய்வாராக வறமகிபண்ணியிருக்க, (சு) “அவனருளபெறுமளவாவிநிலஸாது” என்கிறபடியே காமபராபதிபற்றாமல், (இ)* ஊரெல்லாமதஞ்சியிலவ ஸதையை பராபதராயன்னுடைய ஸமஸாரமாகிற *விடியாவெந நரகமான காளராதிரிக்கு எனொரு நலவிடிபு பிறககுமென்று மீள வும *ராமாதுஜிவாகரானவவா தமமையே கேட்குறா

(க) தி வாய-ந-ந ச

(2) வரத-ஸ்த-

(五)

(சு) தி-வாயக-க நி

(7) இவராய்வு

கரதை முகலான வென்னுடைய நிஹீநவயாபாரமும், தேவாகவத யாவஹமன்றோ வென்கிறா

அஹம் பகலும் யானாகை வழியுமுன்று
செலலுமதுன தேசுக்குத்தீ வகனன்றோ—நல்லாகன,
தந்தனயா நீசாககாட செயயச சகிப்பரோ
எதை யெதிராசாவிசை (சக)

அலலும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான = அடியேன, ஆகை வழியுமுன்று = சரீரமாகத்தலை சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனய, செலலு மது = பரவாததிப்பது, உன தேசுக்கு = தேவருடைய பரபாவாதிகயத துக்கு, தீவகனன்றோ = ஹாரியனன்றோ? (அதேப்பம் யெனில) நல்லாகன = பரஹம் விதகரேஸராயிருக்கிற ஸதபுருஷான, தந்தனயா = தம்புதல வா, நீசாககாடசெயயச சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசாக்கு நிஹீந வருத்திகளசெயயப பொறுப்பரோ? எதை யெதிராசா = அடிமேலுக்குக த்தையாய, யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இததைத்தேவாதாமே யருளிச செயயவேணும் (சக)

(வ-ம) (க) ‘உனநாமமெல்லாம் எனறனநாவினுள்ளே யலலும்பச லுமமருமபடிநலக’ என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்த நாத யறுபவகைகாயங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) ‘அநநாளீதந்தவாககையின்வழியுமுலவேன’ என்கிறபடியே தேஹ கிங்கரனய, அதுவே யாதரையாயத்திரிகிறது (ந) ‘உனக்குப்பணி செய்திருக்கும்’ இதயாதியிறபடியே தேவாசு தேஜோஹாரியன ற்றோ? அதுஎப்படி யெனில, பரமஹவிதகரேஸராயிருக்கிற ஸத துகள தகனபுதராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசாக்கு நிஹீநவருத திகள செயயக்ஷிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இததை தேவரீரதானே ஸமமதித்தருளிர் ஆகை யாலத்தைத்தவிர்த்தது, இவவாதமாவுக்கு ஸேஷியானதேவரே! அந வரத மடிமைகொண்டருளவேணுமென்று கருத்து தேசு = பெரு மதிப்பு (கக)

(அ-கை) இவரிப்படி ‘நல்லவர்கள் தந்தனயா நீசாககாடசெய யசசகிப்பரோ’ எனறவாறே *நல்லாபரவுமிராமாநுசனான வெம

பெருமானா இவரிங்னே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அததை
ஸஹ்யாமல் *நலநாகா நண்ணுமகிருநாடிலே நல்லவமரோடே
ஒருசோவையாக, அவாகளதுபு கைங்காயத்தை பிவாகருண்டா
ககவேனுமெனந் வ(வ)பிஸத்தியை யுடையராபிருக்கிற வாகாரத
தைக்கண்டு, இனிப பேறுதப்பாதென்றதயவவிகது, அாசகிராதி
மாக்கத்தாலே, தேஸவிசேஷத்தேறப்போய,பரமாதம் ஸதகாரபா
யந்கமான பலபரமபடைகளை வெண்ணி, அததைத் தாமபெற்றதாக
ஹருஷ்டராகிரு

எண்சேக்கழி ஷெலாகிரிய வீருததம்

போமவழியைத்தருமென்னு மினபமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாறநில
நாமமுழுகி மலமற்றுத தெளிவிசுமபை
நண்ணி நலத்திகழமேனி தனனைப்பெற்றுத
தாமமராவத்தெதிர கொண்டலங்கரித்துச
சறகரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச சென்று
மாமலராளகோன மடியில் வைத்துக்ககும்
வாழ்வுநமக தெதிராச னருளும வாழ்வே (௨௦)

போம வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயதுபலிகருமாந்நதம் பரிசு
சிந்மென்னுமபடி நிரவதிகபோகயமான வாசகிராதிமாக்கத்தை, தரும=
கொடுக்கு, என்னும=என்கிற, இனபமெல்லாம்=அவவழியிலுண்டான
வினபமெல்லாம், புசித்து=அதுபவித்து, வழிபோய=அாசகிராதி மாக்கத்
தால சென்று, அமுதவிரசையாறநில=அமருகமயமான விரஜாதியில்,
நாமமுழுகி=தாபதய துக்கங்களுெல்லாந் தீர நாம தீரத்தாடி, மலமற்று=
பராகருதங்களுான மலங்களுெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசுமபை = பரிசுத்த
மான பரமபதத்தை, நண்ணி=கிடடி, நலத்திகழ மேனிதனனைப்பெற்று=
ஸவருப குணங்க ளெல்லாம் பரகாசிக்குமபடி ஸூதத ஸதவ மயமான
அபராகருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமராதாம்=நிதயஸூரிகள், வந
து=ஈழூதருளி, எதிரகொண்டு=பரத்யுத்ததராய, அலங்கரித்து=பரஹ
மாலங்காராதிகளாலே டலங்கரித்து, சறகரிப்ப=ஸதகரிக, (அவாகருட்
னேகூட) மாமணிமண்டபத்துசசென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே
சென்று, மாமலராளகோன = ஸரிய பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடி
யிலவைத்துக்ககும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தனைக்கும்,
வாழ்வு=ஸமபத்து, எதிராசன =எமபெருமானா, நமக்கருளும வாழ்வே=

இதில அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடைபாக பராஸாதிததருளும்
ஸம்பததே! (௨௦)

(வ-ம) (க) “போமஸழிஎய்தகரும” எனிறவாழ்பார துவய
ஸூககிப்படியேபோயப்புகுற தேசவிசேஷத்தில ஸதசாரமெல்லா
மொருசிறுகாயென்னுமபடி அபரிசேசையான டாகூஸ்தகார
ஸூதததெயல்லாம அதுபவித்து, சளவன்கொலிப்பிராட்டிபைப
போலே அவனமுன்னே வழிநடத்தகபின்னேபோய, “விரஹஸ்யுத
கோமஸூபாஸ்யஸம்நீஹ-விரஜாமருதாகாராமாமபராயமுற
நதிம” எனகிறபடியே அமருசவாஹிநிபாய, விரஜையென்று பேரை
யுடைத்தான வநுதியிலே தாபதயதுககுகளெல்லாநதீர நாமவகா
ஹித்து, அநந்தம் ஸவருபத்துக்கு திரோகா(ஓ)யகமான பராகரு
தகுகளான மலகுகளெல்லாம கழிநது “தெளிவிசம்புகிருநாடென
கிற பராயதேசத்தையக்கிடடி, ஸவருபதுன வகுகளெல்லாம பரகா
கிகுமபடி ஸூததஸ்தவமயமான வபராகருத துவயவிகரஹத்தை
லபித்து, பஹுமத்தவயான நியஸூகா தாகுகள பரதபுத்தக
ராய, பரமஹாலங்காராதிக்காலே யலகுகித்து ஸதகிகக, அவாக
ருடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஸரியப்பதியான
ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) “பஜேதர்ச்சுரீஸ்வஸுநிதே:ஸ்யுதீ-அவகே
பரதமாரோபயமுசிதபரிஷஸவஜே” எனகிறபடியே மடியிலேவை
த்து உச்சிமோநது உகந்தணைக்கும் ஸம்பததை எதிராசரான வெம
பெருமானா இதிலபேக்ஷையுடைய நமக்கருள்கொடைபாக பர
ஸாதித்தருளும் ஸம்பததே, இதொரு பேறிருந்தபடியே (௨௦)

(அ-கை) எககணையேனுமகிஸயித ஜஞாநாயிருப்பாருக்கும்
அபராபயமாயிருக்கிற பேறறை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்ற அ
துநமக்கு ஸூலபமாயிருத்ததோவென்று தம் திருவுள்ளகருத்தாக,
நமமுடைய வாசாயான பிள்ளை நிஹேதுகம! கவுபகரித்தருளின
ஜஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று
நீஅதயவவித்திரு பெறத்தகரிய பேறறை எமபெருமானாரே பண
ணியருளுவா ஆசையா விதுவிஷயமாக “நர்ப்யுநர்ப்யுநி - நிபப
யோநிபபரோஸமி” எனகிற நமக்கு என்னப்பமெனகிறா

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலை யாழ்வார திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமகி கொண் டவாதமமை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவாககா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதநன்னிலேறறுவ ரென்னபயமநமக்கே (உச)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீஸரஸேஸ்ரரென்னு = திருமாதையுடைய, திருவாய மொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = சீரேற்றைக் கருபையாலே, தரும = பரஸாதித்தருளும், மதி = ஜஞாததை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவாதமமை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸமஸாரத்தில நின்று முததரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸே! அதயவவித்திரு அவாககாய = இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக, எதிராசா = எம்பெருமானா, எமை = ஸவாசாராயபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமை, கடுக = சீகரமாக, பரமபதநன்னில = பரமபதத்தில், ஏற்றுவா = ஏற்றியருளுவா என்னபயம் நமக்கே = ஏத்த விஷயமாக நமக்கெனனபயம்? ஒருபயமும் வேண்டாம் (மார்பிலே கைவைத்து நிரப்பயமா யுறங்குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து) (உச)

(வ-ம) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகதையுடையவராய, பின்பு திருவாயமொழி யிலவகாஹந்தாலே ததேகநிரூபணீயராயிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிரேற்றைக் கருபையாலே பரஸாதித்தருளும் “பொருவிலமதி” எனலுமபடியான ததவிஷயஜஞாததை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அநத ஜஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை “ஊர்யஸீரஸாநீயஸாநீயஸீநீ-உத்தாரயதிஸமஸாராதத்துபாயபலவேநது” என்கிறபடியே ஸமஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸே! அதயவவித்திரு இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானா தாமே † ஸவாசாராயபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமையேனுகொண்டு, ஸீகரமாக (க) “ஏற்றருமவை குநதம்” என்று துஷ்பராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபததிலே ஏற்றியருளுவா (உ) “மனமேநபலமேவுதற்கே” என்கிறபடியே ஏத்தவிஷயமாக நமக்கெனனபயம், ஒருபயமும் வேண்டாம்.

மா ரா பி லே சைவைததுறவகுமததனையனறே வென்று கருதது
 “அவி ஸ்ரீஸ்ரீஸூக்ஷ்மா-அசிரதபலகவாபூமொ” இதபாதி “ஸ்ரீஸூக்ஷ்மா-
 ஸ்ரீஸூக்ஷ்மா - பரபதப கவாமகப” இதபாதி (உக)

தாலே பேறுதப்பாதென்று நிரூபித்தது, இப்படி கிரந்திமாணபினை
பு (க) 'வடிவுடைமாதவன்' என்னுமபடி புதுக்கணிப்போடே
ஸபரிகரணய, திவயாஸதானமண்டபத்திலே திவயவியிதாஸநதி
லே திவயமஹிஷ்ட்பரிவருதன யெழுநதருளியிருந்தே ஸ்ரீமநாராயண
னான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுகவறுபவிக்ருமபடி எனக்குநாத
ரானதேவா பண்ணியருளவே ஹுமென்கிறா

அடியார்கள் குழாங்க எழுகோலக்கமிருக்க

ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்துப்

படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநாதன்

பணுமணிகடமமி லொளிமண்டலத்தி னிடைபில

வடிவாரு மாமலரான வலவருகுமறறை

மணமகளு மாயமகளு மிடவருகு மிருக்க

நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக்கடுக

நானதுபவிக்ரும வகை நல கென்னெதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனுகு ஸவாமியாய வதிசனுகு நாதரான
வமே! அடியார்கள குழாங்க = நிதயமுகத பருத்தவகன், (அநாத கருட
விஷயகலே பரமுகரான நிதயவாகமும், பராகருட பரகால பதிவிராதி
கள் தொடகமான முகதவாகமும், மணிகளையும் முத்தங்களையும் நிறைத்
தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடையே
ஸேவித்திருக்க, ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதியாநாத
ஜகமான் திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமா நொ
ன்று மிலலாமல்ருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவயபாயகமாகிருந்
தும், அநாதன் = திருவநாதாழ்வானுடைய, பணுமணிகள் தமமிலொ
ளி மண்டலத்தினிடைபில = பணுரதங்கனின் ஓயோதா மண்டலத்தின்
நடுவே, வடிவாரு மாமலரான = "வடிவாய நின்வலமாயினில வாழ்கின்ற
மகனை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தராததால மிக்கஸௌகுமாயத்தையிட்டு
நிருபிக்ரும படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்தி
லும், மறைமணமகளுமாய மகனும் = தந்தையான பூமிப்பிராட்டியும், நீனா
தேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க,
நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே முன்று மின்கொடிக்கோடே
கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருத்தேழல்கும்
தனிககோல செல்ல வெழுத்தருளியிருக்கிற, நாரணன் = ஸ்ரீவைகுண்ட

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விரகஸ்தூலஸரீரத்தை உபேகக்ஷயோடே (க) ‘மககலவாட்டு’ என்றுதபஜித்தது (உ) “மன்னுமகரிசுகத்ரோமணடலத்தினனந்நிஷானனதோரிவலியினுடுபோய்” என்கிறபடியே, அவன் மணடலத்தைக்கண்ணி அவவருகேபோய், மற்ற மாதிரிவாழ்கிருஷ்டகளாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்தது, (ங) இமையோவாமுதனிமுடடை கோடடையாய், கோடிபோஜனமான வளபததை யுடைதகான வண்டகபாலத்தைப்பேசினது, அகனையொருபடிச்சுத்தித்து, மதயேயுண்டான தஸோததரமான வாவரணஸபகததைபுகடந்தது, அவவருகேபோய் முடிவில் பெருமபாழான மூலபாகருதியையும்கடந்து அதயந்தரமணியமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று பிரவிகதமானவநகிரியிலே ஸநாமபண்ணி, அஃவிததிலமானவசர ஸபாஸததாலே (ச) “ஒளிககொண்டசோதிபுமாய்” எனனுமபடி பஞ்சோபநிஷணமயமாகையாலே, நிர்வத்சதேஜோருபமான திவயவிகரஹத்தையுமபெற்றது, (ரு) “முடியுடைவானவா முறைமுறையெதுசொள்ள” என்கிறபடியே, நிகயஸூரிகள் பரதபுகதராய், பரஹமாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸதோததிமபண்ணிககொண்டு வழிநடத்தப்போய், பூந்வைகுண்டமாகு திவயநகரத்தை பரவேசித்து, பெருநதெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்ககிடடிச்சென்று, (ஈ) “அஃயாகளகுமாதகளுடன் கூடுவதெனறுகொலோ” (க) கஹ்லேஹஸ்தேந் ஸ்ரீஹ்ரீஹ்ரீ- மததேவதைபரிஜநைஸதவஸவகிஜய” என்கிறபடியே, நமஸ்குஸவாமிகளாய், ஸரியஸபதிபினுடைய திருவடிகளிலே நபஸதப(டி)ரராய், அதுவே நிருபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸககத்களுடன் கூடுகிற வந்ததிவஸ மானது (எ) “குறுக்குமவகையுண்டுக்கொலோ” என்கிறபடியே, அதனை யபேஷிக்கிறவனககு அது ஸம்பமாம பரகாரமுபகரித்தருளவேணும் இவ்விதத்தில நலகல=கொடுத்தல் (உச)

(அ-லக) நீரோ, உமமுடைய வபராதம் பாராமல் கனத்தவபபேற்றை வபேக்ஷியாசினரீர், அதுககு நாமசெயவதென்னென்று,

- | | | |
|--------------------|-------------------|------------------|
| (க) தி-வாய-க௦-எ-க௦ | (உ) பெரியதிருமடல் | (ங) தி-வாய-ச-க-அ |
| (ச) தி-வாய-உ-ந-க௦ | (ரு) தி-வாய-க௦-க | |
| க) -எ-த | (எ) தி-வாட-க-அ-க | |

எம்பெருமானாரு நனைவாக, அடியேனை வங்குகீர்தகவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்கனையும் பொறுத்து, உபேக்ஷயாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற கேவா காலவிளம்பம் பண்ணுமலகத்தைச் செயதருளவேணும் என்கிறா

என்றுநிரேதுகமாக வெணையபிமானித்து

யானுமகநிர துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்

அன்று முதலினறளவு மநவாதம் பிழையே

யடுததடுததுசசெயவ தறுதவிப்ப தினிசசெய்யேன

என்றுவனை வநதிரப்பதா மென கொடுமைகண்டு

மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்

இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்

இனிக்ககடுகசெயதருள வேண்டுமெகிராசா (உரு)

எதிராசா = யதிகளுக்கரு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று=எந்த திசுதில், நிரேதுகமாக=நிரேஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை=அடியேனை, அபிமானித்து=இவன நமமுடையவனென மபிமானித்தருளி, யானும=அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அடியோடும் சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = பரகாரத்தை, செய்தாய் = செயதருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த திசுநொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையினும், (பூவ வாஸனை விடாமல்) அநவாதம்=நிரந்தரம், பிழையே=அபராதமே, உடுததடுதது=இடைவிடாமல், செயவது=செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அறுதவிப்பது=அறுப்பிப்பது, (அறுப்பித்து) இனி=இனிமேல், செய்யேனென்று=செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை=தேவரீரை வந்து இரப்பதாம்=வந்து அரத்திப்பதாகிற என கொடுமைகண்டும = அடியேனுடைய கருநகருதயங்களைக்கடாக்கித்தும், இகழாதே=உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல்=திவாராதரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய்=தேவா திருவடிகளில் கைங்காயவகொண்டருளினீர், (இம்மாதரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடு = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அஞ்சு=கருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம், மறியருளுகிறீர் (இப்படி அபரகருணாஸமருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்ககடுக = இனிஸீகரமாக, செயதருளவேண்டும = அதை கருபை செயதருளவேணும் (உரு)

(வ-1) யதிகளுககு நாதான தேவரீரவ வாதமாலை எனறு நிரேதுகமாக, இவன நமமுடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும அநக வபிமானவிபேஷத்தை யறிந்த, தேவாககே அநபாஹமாபிருகதும்படி செயதருளிற்று அபபடியே அபிமா னித்தருளினவன்று துடங்க தேவா திருவடிகளை பராபிககவிருக சுற வினறளவும, நிரந்தரம்பராதமே இடைவிடாமல் செயவது இப படி அநுதயமானதைச செயதோமென்று அதுதபிப்பது இனி இபபடிப்பட்ட வபராதககைச செயபெனென்று, தேவரை "பாத திபபதாநே வென்னுடைய கராகாமககண்டு உபேக்ஷியாமல் இன கும திவாராதாவிபாசமறதேவா திருவடிகளில் கைவகாயம் கொண டருளினீர் அவவளவுமின்றிககே இனறுஸத்துககளுககு க(ய)நகவ யபூமியான திருநாடடையுமதுசுரு போகபதையிலலாத வெனககு பாலாதிபபதாகிசசித்தருளாநிறகீர் இபபடி செயயவேணடி யற்ற பிணபுகாலகதறிவு செயயாமல் கபிசச செயதருளவேணும்

(அ-க) இவா தமமை வககீகரித்தவன்று தொடங்க இன றளவாக உண்டான வபராதஸஹதவாதிகளை யாவிஷகரித்தவாதே, நமமையொழிய வேறெருவா இவா குற்றங்களைப பொறுத்தறக்பிக கவல்லாருண்டோ? இனி இவாககு மேலுண்டான கராயமும நாமே செயது தலைககடவேணுமென்று, எம்பெருமாளுககு நினைவாக, பா(நு)வஜ்ஞானகபாலே அவாகருத்தறிந்து இபபடி அகதிகளு ககே கதிபாயிருககிற தேவரையொழிய, எனனுடைய வபராதக களைப பொறுத்தறக்பிகக, எத்தனைகருணாவானகளான பெரியபெரு மாள முதலானாககுத்ததான முடியுமோ? இனி பராபயருசியையு முண்டாகக, பராபயதேசத்திலே சேருடபடிபண்ணி யருளவேணு மெனகீறா அன்றிககே அநவரதம்செயகிற வபராதககளை *க்ஷமி ததறக்பிகக தும்போது பெரியபெருமாள் முதலானாராகவேண்டாவோ வெனன? அது நமககன்றி யாவாககு முடியுமெனகீறாகவுமாம

தெனனறகா தமககாமோ? தேவியாககாமோ?

சேனையாகோனமுதலான சூரியாககாமோ?

மனனியசீரமாற னருளமாரிதமககாமோ?

மறறுமுள்ள தேசிகாகள தககளுககுமாமோ?

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?

எதிராசாவனககனறி யானொருவாககாகேன

உன்னருளாலெனக்கு ருசிதனைபுமுண்டாககி

ஒளிவிசம்பிலடியேனை யொருப்பபிததுவிரைந்தே (உசு)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னவகா தமககாமோ = 'அடியேனுடைய அபராதங்களைக் கூழிக்க' பெரியபெருமானுக்குத் தான ஸக்யமோ? தேவியாகடகாமோ = பெரிய பிராட்டியா துடக்கமான நாயகி மாகளுக்குத் தான ஸக்யமோ? சேனையாகோன = ஸேனாதிபதியாவான, முதலான = துடக்கமான, சூரியாகடகாமோ = நிதடஸூரிகளுக்குத் தான ஸக்யமோ? மன்னிய = நிதமாயிருக்கிற, சோ = ஆஸரிதா விஷயத்தில் வா தஸஸயாதி கலயாண குணங்களை யுடையாரான, மாறன = நமமாழ்வார், அருளமாரி = சேதனா விஷயத்தில் கருபையை வாஷிக்கிற திருமவகையாழ்வார், தமககாமோ = இவர்களுக்குத் தான ஸக்யமோ? மற்றுமுள்ள = மற்ற முண்டான தேசிகாகன = ராத யாமுநாதிகளான ஆசாரியாகன, தங்களுக்கு மாடோ = அவர்களுக்குத் தான ஸக்யமோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்கு முடியும் = எவர்களுக்குத் தான ஸக்யமாகும்? உனக்கனறி = தேவரீருக்கனறி, யான = அடியேன, ஒருவாககாகேன = மறறொருவாகுச் சேஷபூதனாகேன, உன்னருளால் = தேவருடைய கருபையாலே, எனக்கு = அடியேனுக்கு, ருசி தனையுமுண்டாககி = பரபய ருசிடையும் வீணைத்து, ஒளிவிசம்பில = நிரவதிக தேஜோருபமான பரமபதத்தில், அடியேனை = தாஸனை, விரைந்து = அதிசீகரமாக, ஒருப்பபிதது = சோததருளவேண்டும் ஏ = பா தபூரணம்

(வ-ம) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸவதஸஸாவஜுஞான ஸாவேஸவரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களைக் கூழிக்க “ஓஃஹ்நித் த்ஸ்யஸ்தி” - தோஷாயதப்பிதஸஸயாத” என்றும், (க) “என்னடியா ரதுசெய்யாரா செயதாரேல நனறுசெயதார” என்று பேசும்படியான பெரியபெருமானுக்குத் தான ஸக்யமோ? அவாக்கும் பொறைக்குவாததாய (உ) ‘ஸத்யஸ்தி-நகஸிநநாபராதயதி’ என்றும் (ங) ‘கீமீதநித்-ஃஷகிஷகி - கிமேகநநிதோஷகிஷகி’ என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியா துடக்கமான நாயகிமாகளுக்குத் தான ஸக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் ‘சோததியிலடிமையை ஆசைப

பட்டவாசுளுக்கு அந்த கைகாய போகபாசிகளாமபடி (௬) “అన్యో
 భిన్యోభ్యం - అనుమానిస్తులయోபవது” என்று கூட்டிக்கொள்
 ளும் ஸ்ரீஸைநாபதியாழ்வான துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத்
 தானஸக்யமோ? இவர்கள் தான விஷுவகஸேநஸம்ஹிதை விஹ
 கேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே பரபத்திமாகக் பரதாஸகரிதே நித்ய
 மாயப் பொருநதியிருப்பதான ஆஸரிதவிஷய வாதஸல்பாதிருண்
 யுகதராய, அததை யதஷ்டாநஸேஷமாம்படி (௨)*பயன்னருகிலும்
 பாககல்லாசிலும் செயல் நனருகத்திருத்திப் பணிபொள்ளும நம்
 மாழ்வா, இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே, கருபையைவாஷிக்கிற
 திருமங்கையாழ்வா இவர்களுக்குத் தானஸக்யமோ? மற்றுமாழ
 வர்கள் கருபைக்கு விஷயமாய், கருபாமாதர பரஸநாசாரயாகளா
 யிருக்கிற நாதபாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வ
 ருக்குள்ள வாசாரயகளுக்குத்தான ஸக்யமோ? அபராதஸஹரான
 தேவாக்கொழியக் கீழுக்கதான வெத்தனை யதிஸாயித்தயாவானகளா
 ளாக்குத் தானித்தைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவ
 ருக்கும் அஸக்யமாகையாலே (௩) “நிகரினநிநிநறவென்னீசதைக்கு
 நின்னருளிண்கண்ணரிப் புகலொன்றுமில்லை” என்கிறபடியே தயைக்
 விநதுவாய, ஸாவாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவாக்கொழிய, அபரா
 தாநாமாலயனான நான் காததைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்கா
 ளாகேன—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர்
 கருபையாலே பராபயருசியையும் விளைத்து, (௪) “சுடரொளியாய்
 நிநறதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (௫) “தெளிவிசம்பு” என்றும்
 சொல்லப்படுகிற பராபயதேசத்திலே அடியேனை (௬) “அஹருமே
 னல்லேன” என்னுமபடி ஆந்தராளிகளுக் விட்டுவையாமல் சீக்கிர
 மாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும் ஒருகோடியில் சோக்கவேணு
 மென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழுமமேலும் கூட்டி
 நிரவறிப்பது ஒருவேளையிலே, “ஶ்விபாமி” “நக்ஷமாமி” என்னும்
 நிரவருஸவதநானாகும், “అనుభవేత్” “అనుభవే” “అనుభవే” “అనుభవే”

(௧) ரா-யு-௧௨-௩௮

(௨) கண்ணி-௧௦,

(௩) இரா-௩-

(௪) தி-வாய-௩-௧௦-௫

(௫) தி-வாய-௬-௭ ௫

(௬) தி-வாய ௫-௭-௨

கூமாலகூம்பருவகீஸரலகாரோமாதமது” என்றும், (க) “திமிர
கொண்டாலொத்துநிறகும்” என்றும் பேசுமபடி உநமஸ்தசமான
போகததாலே மதித்துஸதபதைகளாயிருக்கு மவாகளுக்கும், அச
சோதகியிலேகைகவாயநிதயசிரதராய, அஸதாஸநேஹரகூரவயஸ
நிகளாய, *ஆங்காரவாரமதுகேட முழுவும்மவாகளாயிருக்குமவா
களுக்கும் அசசோததியைபநுபணிக்கஆசைபபட்டு(உ) “சினதைசலவ
சித்தநுமாலெனறழபபன்” என்றும், (ங) உன்னககாரணமவாஸில
வீழநது” என்றும், (ச) “உன்னககாரணமாஸசெயனனு வகடலிலவீழ
நது” என்றும், பகதிபாரவரபததாலே ஆழங்காலபட்டிருக்குமவா
ருக்கும், மறறும் கருதகருதயராயாகுக விமமொபாமுகையும், மாக
வைகுருதமகாணகையையும் மரோதிககிமுமுஷுக்களுக்கும், ஸா
வதாபாராததவகண்டு பரோபதேஸம் பண்ணுகைகடாதிறே” தம
மை அழியமாறியும் ஸமஸாரிகள் தூக்கதிகளகண்டு* அவாபின்பட
ருமகுணனாய அவாகள அவிதேயதைபபாராமல, ஸாவதாபரோப
தேஸம்பண்ணியும் அதகாலே, *ஆளுமாளாரெனகிறவனுடையதனி
மைதீருமபடி மகதளாராஸநாரை யுண்டாககி பரஸமருததியே
பேறாமபடி ந—தகிகொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவாக
கேயாயத்திது கூடுவது, (ரு) “அதுதிருகதலாவதே” என்று கைவிட
டதைபிறே கைகொண்டு கிருகதி* திருமகளசேளவனுக்காககிய
ருளிற்று ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிசெயதது, (சு) “மருள
கொண்டுகைக்கும் நமக்குஞ்சே யிராமா துசனசெய்யும் சேமகள
மறறுள்ளாரதரமோ” என்றிறே அழகனாரு மருளிசெயதது
“ஸ்ரஸ்தீர்ண்— பரமநகதகரீயாமஸம்” இதயாதி (உசு)

(அ-கை) இவா “ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருபபிததுவினாந
தே” என்றவநதரம் அவரும, (எ) “வானேதருவானெனக்காய”
என்றும்படி மோகூபரதாங்கதிலே ஸதவராராயிருக்கிறபடியை ஸா
கூதகரிதது, இனி தயாஜயமான விவவிபூதிபிலுண்டானதடங்கலு
மநுபாதேயமாய, பாரபயமான வவவிபூதியிலுண்டான தடங்கலும்
உபாதேயமாபறறபின்படி, அவறறின் விஸமாணுது ஸமரணவகளான
கருகயாகருதயங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக்
குறித்தது விதித்தருளுகிறா

(க) தி-வாய-சு-ரு-உ (உ) தி-வாய-சு-அ-கரு (ங) தி-வாய-ரு-எ-உ
(ச) தி-மொ-சு-சு-ரு (ரு) பெரிய-தி-உ-ரு (சு) இரா-து- (எ) தி-வாய-கரு-அ-சு

இவ்வுலகினியொன்று மெண்ணுதேநெஞ்சே ?
 இரவுபகலெதிராச மெகநினிமேலருளும்
 அவ்வுலகை யலாமகளகோ னவநருக்கு மிருப்பை
 யடியார்கள குழாங்கடமை யவார்களதுவததை
 இவ்வுயிருமதுககிடபே பிறந்திழந்திடநத
 தென்னுமத்தைபென்று மதுககிடைச்சவராயககிடகரும
 வெவவினையால் வந்தவுடல விடுமபொழுதை விட்டால்
 வினையுமினபதனனை முற்றமுவிடாமலிருந்தெண்ணே

நெஞ்சே=மனஸஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்திலு, இனிதான்
 றும=இனியொன்றையும், எண்ணுதே=செய்தியாதே, இரவு பகல் = இ
 ராபபகலும், எதிராசா = எம்பெருமானா, எமக்கு = நமக்கு, இனிமே
 லருளும்=இனிமேல் பரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோ
 கத்தையும், அலாமகளகோன=புஷ்பவாமிச்சியான பெரியபிராட்டியார்க்கு
 வல்லபனான ஸாவேஸ்வரன், அரு = அந்தப் பரமபதத்திலு, இருக்குமிரு
 ப்பை = திவ்யவீமஹாஸத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியா
 ர்கள் = சித்யஸூரிர்களுடைய, குழாங்கடமை = ஸமுஹகணையுட, அநா
 கள் அதுபவத்தை = அவர்களுடைய ஹாஷத்தாக்குப்போக்குவிட்டதுபவிச
 கும் அதுபவத்தையும், இவ்வுயிரும = இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுசு =
 அந்தபோகத்தாக்கு, இட்டுப்பிறந்து = பராபதனயின்ற, இழந்தகிட
 தது = அந்தைப் போககித்தகொண்டு கிடந்தது, என்னுமத்தை = என
 று சொல்லுமதையும், என்னும = எககாலமும், அதுககிடைச்சவராயககிட
 கரும் = அந்த அதுபவத்தாக்கு பரதிபந்தகமாயக கிடக்கும், வெவவினையால்
 யாக = கருகாமகனால, வந்த = உண்டான, உடல் விடுமபொழுதை =
 தேஹவிமோசனமாகும் காலத்தையும், விட்டால் = அந்ததேஹத்தை விட்
 டபிறகு, வினையும = பவீசரும், இன்பந்தனனை = பிரதிஸயாந்ததத்தையும்
 முற்றமு = இந்தஸம்ஸத விஷயகணையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடா
 மலிருந்து, எண்ணு = செந்தித்துப்போரு (உஎ)

(வ-ம) பந்தமோஷக கிரணநிகரும் பொதுவான மனஸஸே!
 “అధోక్షాంతే చ త్యక్తవீర్యస్య”-அத தேஹாவஸானேச தயகத
 ஸாவேதாஸபருஹ” என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹே
 யமாயிருப்பதான பாக்குகிபார்கருத்தக கௌலலாம தயாஜபமெ
 னு நேரேயநிந்த பின்பு அலபாஸதிரதவாதி தோஷதுஷ்டமா
 வைவறறிலேகதேஸமும் அங்கேகாரபோகபமாக விசாரியாதே,
 எம்பெருமானா நமக்கு பராபயருகியையு முண்டாகியிருந்,

இனிமே லஞாகொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தை யும், அந்தலோகமெல்லாமாநிறமபெறுமபடி (க) “எழிலமலாமாதருந தானு மிவவேழுலகை இனபம்பயசக வினிதிடனவீரறிருநது” என கிறபடியே புஷ்பத்தில பரிமளம் வடிவுசொண்டாபபோலேயிருந கிற பெரியபிராடியாருக்கு வல்லபனான வயாவருந்ததிதேதோற்றவ னகே திவயவரிமஹாஸந்ததிலே எழுந்தருளியிருக்கும்படிபயபும்,

அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்திற (உ) “அடியார்கள குழாங் களை” என்கிற பராபயமானவவாகா ஸமுஹந்தனையும், அவர்கள் ஹாஷத்தகுப போக்குவிட்டதபவிக்கு மதுபவத்தையும், இவ வாத்தமாவும் அதுக்கு பராபதனாயவைத்தி அதை இழந்தகிடந்த தென்கிறவவற்றையும், அக்யாபி அந்த அதுபவத்திக்கு பரதிபந்தக மாயக கிடக்கும் (ங) “பொல்லாவொழுக்குமழுகுடமபும்” என்கி ரபடியே சுருகாமத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாநகாலத தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பவிக்கும் நிரதிஸபாநந்தத்தையும் இப்படி யுகத்தவகளாய ஸவருபா நுருபமாயுள்ளவை பெல்லாவற்றை யும் திவாராதாவிபாக (ஊ) மறயிடைவிடாமல் ஒருபபட்டிருநது சிந்தித்திப்போரு அனதிககே உகத்தவகளான வவற்றிலொன்றம் விடாமலொருபபட்டிருநது சிந்தித்தெனனவுமாம் “இவவுலகினினி யொன்றமெண்ணுதே” என்கிற விதுக்கு (ச) “மருளொழிநீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஸா விரோதியான அச்சாவதார பராவணயமாகவுமாம் (உஎ)

(அ-கை) செயத்தெல்லாஞ் செயதும் இது நெடுங்காலமில் லாத பராபயருசி இப்போது எம்பெருமானுருடைய கருபையாலே உண்டாயிறென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அதுபவிக்கிறா

பண்டுபலவாரியரும பாருலகோருயபப

பரிவுடனே செயதருளும் பலகலைகடமமைக

கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றறிருநதுமபிராகருக்

காதலுடனகறபித்துவ காலத்தைக்கழித்தேன

புண்டரீகைகளேவனுறை பொன்னுலகுதனனில
 போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிடுகேயிருந்தேன
 எண்டிசையுமேதது மெதிராசனநாளாலே
 எழிலவிசுமபேயன்றி யிப்போதெனமனமெண்ணாதே

பண்டு=பூவகாலத்திலு, பலவாரியரும் = ஆதமோஜஜீவந்ததபராயிருந்த பூவாசாயாகளனைவரும், (எக்கண்டமாய) பாருலகோருயு = இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே = இவர்களிடத்திலுண்டான பரேமையினாலே, செய்தருளும் = உருளிச்செய்த, பலகலைகள் சமமை = பலபரபந்தவகளை, கண்டதெல்லாம் = பாரததெல்லாம், எழுதி = விதித்து, அவை = உவறறை, கற்றிருத்தும் = ஆசாயமுகத்தாலே யபயவித்திருத்தும், பிறாசுரு = அந்ருக்கு, காதலுடன் = பரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன = காலத்தைப் போக்கினேன், புண்டரீகை கேள்வன = நளிகாவலி நியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுனவன், உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதனனில = நிதயவியூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேண்டுமென்கிற ஸமரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிடுகேயிருந்தேன = இவ்வியூதியில் ஆசையுள்ளவனாய் வந்தேன, எண்டிசையும் = அடித்திடுகிலுண்டானவாகளும், ஏததும் = தனவைப்பதைச்சொல்லி ஸதோதரம் பண்ணுமபடியான, எதிராசன = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசுமபையன்றி = விலக்கணமான பரமாகாசத்தைக்கேய் யொழிய, வேறொன்றை இப்போதெனமனமெண்ணாதே = இப்போதென மனஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நல்லடிக்காலமான பூவகாலத்திலே, ஆதமோஜஜீவந்ததபராயிருந்த பூவாசாயாகளனைவருமேக்கண்டமாய, இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்திலு ஸஸநேஹமாகச் செய்தருளும் பலபரபந்தவகாதனை(க) “தெரித்தெழுதி” இத்தபாதிபடியே, ஆதராசியாததாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் விதித்து அததை ஆசாயமுகத்தாலே அபப்பதித்து, தநநிஷ்டாபிபிருத்தும், இநநிஷ்டாபிலலாதவநயரும் தநநிஷ்டா யுஜ்ஜீவிக்குமபடி, அவாக்களுக்கு ஆதரத்தோடே அபயவிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன், (உ) “தாமரையாள கேள்வன” எனனுமபடி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுனவன், நிதய

வாஸமபண்ணுசிற ஸபருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில போக வேணுமெனசிற ஸமரணலேஸமுமின்றிககே இவ்விபூதியிலே ஸகத் றுய வவந்ததேன

(ச) *தீசையனைத்தும் ஏறுககுணஞுகையாலே அஷ்டதிகசி லுண்டானவாகுறும் தனைவைபவத்தைச் சொல்லி ஸதோதரமபண றுடபடியான எம்பெருமானுடைய கருபையாலே விலகணமான பரமாகாஸததையெயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸஸானது ஸமரியாது இதொரு கருபாவிஸேஷமிருத்தபடி என? என்று கருத்து, இவ்விடத்திலேகாரணதேற்றத்தில- (உஅ)

(அ-கை)இனித தமமுடைய பராபயவிரோதி சிரஸநஸீலரான எம்பெருமானா, ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூகதிகளாலே பாஹ்ய குதருஷ்டி நிரஸநமபண்ணி யருளின விஜயபரமபரைகளைச்சொல் லி அததாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஸாஸநம பண்ணுகுறா

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெயது சமணச்செடிகுகனல கொளுத்தியே
சாகசியக்கடலை வறறுவித்து மிகு சாகசியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணுதவாகியாகள வாயதகாததறமிருத்துமேல
வந்தபாசுபதா சிந்தியோடுமவகை வாதுசெயத வெதிராசனா
கூறுமாகுருமத்ததொடோகசிய குமாரிலனமதமவறறினமேல
கொடியதாகக்கசரமவிட்டபிண குறுகமாயவாகியரைவென்றிட
மீறிவாகிலவரு பாககரனமத விலக்கடிககொடி யெறித்துபோய
மிகப்பாதவமத்ததை மாயத்த பெருவீரநாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெயது = “ பரதயக்ஷமேகம சாவாக ” எனசிற சாவாகமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகநிஜவாலையாலே பஸமமாமபடி பண்ணி, சமணச்செடிகுகனல கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிககுஅப படியே அகநிபரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாகசியக்கடலை வறறுவித்து = சாக சியராகிறிஸமுத திரத்தை ஸவஸூகதி கிரணகுகனாலே ஸோஷிப்பித்து, மிகுசாகசியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாகசியமலையை வாக வஜரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணுதவாகியாகள = பரதிகேடி

கனாய வா தம்பண்ணுகிற காணாத வா திகளுடைய, வாய்வாககை, தகாத துத்தம் வாககாலே பகநாமபடி பண்ணி, அறமிருத்து மேலவந்தை அகிகரமித்து மேனமேலும் வந்த, பாசுபதாசித்தியோடுமவகைப்பாணஸூர யுத்தத்திலே ருதரன தன பரிவாரத்தோடு ஒடினாப்போலே, தன பகதாக ணான விசயமயத்தோகளும சீறுபாறாச சிதறி யோடுமபடி, வாதுசெய்த வெதிராசனா வா தம்பண்ண யருளின யதிராசா, கூறும்பிதறறாநிற பதாய, மா பெருத்திருப்பதான, குருமத்ததோடு பரபாகரமத்ததோடு, ஒவகிய உயாத்ருப்பதான, குராரிலன் மதமவற்றினமேல பா டடமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கொடியதாகசசரமவிடபின் கருமாயிருப்பதான தாகக ஸூரத்தை (பாணத்தை) பரயோகித்த பின்பு, குறுகிய வா தியுரைவென்றிடமாயவாதிகளிருந்த வீடத்திலே சென்று கிடையவாகளை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதிலவரும்மிருத்தகாவித்து வாத்திலே வருகிற, பாககரன மதவிலககடிக்கொடியறிந்துபோய்பா ஸகரன மதமெனகிற வோகொடிகள குருகிட அவற்றைசேதித்தெறி ந்துவிட்டு அப்பாலசென்று, மிக்க யாதவமத்ததை மாயத்த அகிகமான யாதவபரகாசன மத்ததை மாண்டிபோமபடி பண்ணின, பெருவீராயிக பராகரமத்தையுடைய எம்பெருமானா, நானாயிகவாழியே நிதயாபிவருத் தமாமபடி மங்களத்தை யுடையராகவேணும் (உக)

(வ-ம) “ஸ்ரீக்ஷீஸ்ரீஸ்ரீ-பரதயக்ஷமேகம் சாரவாக” என கிற சாரவாகமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகவிரவாலையாலே பஸமஸாததாமபடிபண்ணி, சமணராகிற செடிககு அபபடியே அக நிபரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸாகயராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸவஸூக திகிரணவகளாலே ஸோஷிப்பித்து, அகிகமாயிருப்பதான ஸாகக யகிரியை வாகவஜரத்தாலேசே (நீ) தித்திட்டு, பரதிகோடிகளாய வா தம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாககை ஸவவாககாலே (நீ) பகநாமபடிபண்ணி,

மிகவுமுத்ததராய மேலவந்தபாசுபதா, பாணஸூரயுத்தத்தி லே ருத்திரன ஸபரிகரனயோடினாப்போலே, ததபரதாக்களான விவாகளும், சீறுபாறாசசுசிதறியோடும பிரகாரம் வா தம்பண்ணி யருளினவராய, ஏதேனு மொன்றை ஜலபியாநிறபதாய, பெருத் திருப்பதான பரபாகரமத்ததோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கருமாயிருப்பதான தாகக ஸூரத்தை பரயோகித்தபின்பு, என்கும் பரநதிரசுக்கையாலே, மாயி

கூளிநுநத விடகதிலேசென்றுகிடடி, (க) “வாதிவென்றான நமமி
ராமாநுசன்” என்கிறபடியே அவர்களை ஜபித்ததிடும், மிகைகது
வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமாரகூதத்தை,
ஒருவரும் நடவாதபடி கிரோதித்து, கழியமிககிருக்கிற யாதவ
மதத்தை மாண்போமபடி பண்ணின வெம்பெருமானுடைய இத
ர தாஸம் நிரஸநததாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(டி)வருக
தமாய வாழவேணும் குருமதம் = பராபாகரமம், குமாரிலன்
மதம் = பாடமதம் “கொடியெறிநதுபோய்” என்று - அவ்வளவிலே
நிலலாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிபபேயாகவுமாம். வந்தவாதிப
ரென்றம் பாடம்சொல்லுவா (உக)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸரமநதீர, ஸ்ரீ
பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவதவிஷயங்களை வயாக
யாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறநிருபடி தமக்காகாஷ்கமா
யிருக்கையாலே, பாதாதிசேஸாரதமாக வறுபயித்து இவையெல்
லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்மென்று மங்களாஸா
நம்பண்ணியருள்கிறார்

எண்கோகழி செடியாசிரிய விருத்தம்

கோருமெதிராசா திருவடிகளவாழி

திருவரையிறசாததிய செநதுவராடைவாழி

ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதுமவாழி

இலங்கியமுநநூலவாழி யிணைத்தோள்களவாழி

சோராததயய செய்யமுகச்சோதிவாழி

துமுறுவலவாழி துணைமலாககண்களவாழி

நாரதுதிருநாமமணிநக வெழிலவாழி

இனிதிருப்போட்டெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே (நஉ)

கோ = கலயாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூரணமான, எதிராசா
= எம்பெருமானுடைய, திருவடிகள் = பரம்போகவமாய நமக்கு ஸ்ரீரோ
பூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க
வேணும், திருவரையில = கடிபாதேசத்தில, சாததிய = தரித்த, செநது
வராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையடை
த்தான காஷ்யவஸத்ரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும = அ

(க) இரா-தூ-ருஅ

மூல நிறைவே, செயலவடிவு = சிவநிருபதான நிவயமங்களை விகர ஹம், எப்பொழுதும் = ஸாவகாலத்திலும், வாழி = நிதமங்களுமாயிருக்கவேணும் இவ்வகிய முத்தாவவாழி = வைதிகோத்தம ரென்னுமத்தை நிறம பெறுததுமதாய, ஸத்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படாநதப்போலே திருமார்பிலே பரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நிதய மங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாக்கன்னாய, அதற்குமேல மோக்ஷபரதாநீகிதங்களுமாய, ஸமஸார ஸாகரத்தில மூழ்கி ஷோஷபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஸக்தியை யுடைத்தாய, இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பண்ணத்து செய்தாயிருப்பனவாய, அதுகருமேலே வருளதுளவீ நளிகாக்கு மாலா வகருதமாயிருக்கிற பாஹ்யுகளங்களுளானவை நிதய மங்களுமாயிருக்கவேணும் சோராத-துயட செய-முகச்சோதிவாழி = அதுபாவமாய, பகவத ஸாந்நாதகாரத்தாலும் ஆஸரித்தாஸுத்தில ஹாஷித்தாலும் அந்ஸூரித நிரஸுத்தில அநாயாஸத்தாலும் அனுபூதிதமாய, நிரமலமாய, ஸோபாவஹ மாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸஸானது நிதமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், அமுதுவலவாழி = ஆஸரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநத்ததாலும் பகவதநுபவபரகாஷித்தாலுண்டானவாநத்ததாலும் பூவலாநதப்போலே பரிநியைபரகாஸிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுசையும் நிதயமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலாகக்கண்களவாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீபையும், தாமதிருத்த திருத்திஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபையுமெப்போதும் கண்டெளிக்ருமதாய, காருண்யாமருதபரஸரண சீலமாய ஆஸரிதரை யமலங்களுக வியிசுருமென்னுமபடி கடாக்கித்திற தவநதவாரவிநத ஸுத்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நிதயமங்களுமாயிருக்கவேணும், ஸ்ரீரகு திருநாமமணிநத வெழிலவாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாததையும் நிறம்பெறுததுவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்குவாததமாயிருப்பதாய, பொன்னலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்ததப்போலே சிவநததிருமேனியில வெள்ளியதான தவாத்ஸோாதவபுண்டரத்தாலுண்டான ஸௌந்தாயம் நிதயமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பதமாஸஸைதராயெழுந்தருளியிருக்கிற வீருப்போடு, எழில = உபயவேதாத் பரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரததவபோத முத்திரையானது, வாழியே = நிதயமங்களுமாயிருக்கவேணும்

(100)

(வ-ம) ஆஸரிதருக்கநுபாவபமான ஸவருபருபகுணங்களை மொசியற எல்லாததாலும் பரிபூரணராய, யதிகளுக்கரு நாதான வெம்பெருமானருடைய (க) “அமர சென்னிப்பூ” எனனுமா

[illegible]

அதுக்கு அநாதர ஸ்ரீமணடிடத்திலு மாவாய, (ச) “சு”
 “பு”யு” ஸ்ரீமண” ஸ்ரீமண” ஸ்ரீமண”- பாஹுசகாயாமவஷடபதோ
 யஸ்யலோகே மஹாத்மந” என்கிறபடியே ஸாவாகும கிரோநநி
 ராகியான பொறகற்பகத்தினுடையராகைகளாய, அதனவ மோஷ
 பரதாநிதிததகளாய, கிசேஷிதது நிகமனோகதரணசக்தியையுடை
 ததாய, இப்படி கொடுகவு மெடுகவுமாமபடியான குணத்தாலே
 புணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய, (நி) ‘தோளா சடாதநிதி
 சவகுடைச சுதரண’ எனனுமபடி, தோழிஸாலலாவிசகராமபு
 ஐகணியுடைத்தாய, ஆகாஷகமான ஆழவாகானாலே அகதிதமா
 யிருப்பனவைகளாய, அதுக்குமேலே வகுளதுளலீ நனிநாகுமாலா

(க) இரா-நா-கரென

(2)

(17)

(ஈ) டா-ஸூ-ந-ந-ந-ந

(இ) ஐதாஸோரட

† இரண்டட்ட சதுரமுளாகா

லங்கருதமாயி நுகுகிற யுகளபாஹுக்களானவை, உகதமான குன்னககளோடே நிகயமாயசசெல்லவேணும், அதுககுமேலே (க) “புண்ணவந் ஸ்ரீமதே மூலபாதி” என்றும், (உ) “முகசசோதிமலநகதுவோ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநுபாவயமாய, பகவதஸாக்ஷாதகாரததாலும் ஆஸரிததாஸநகதில் ஹாஷததாலும் அநாஸரிதநிரஸநததி லநாயாஸததாலும் மஸவகுசிதமாய, நிராமமாய, ஸோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸஸும நிதயமாயசசெல்லவேணும்

அதுககுமேலே (ங) ‘ஸ்வஸிந்துரோம் ஷ்ரீமதே மூலபாதி’ என்றும் படி ஒரு முகமாயசசோநது, அநத முகபதமததினுடைய விகாஸமென்னும் படியாய, (ச) “நினைபன்னிலா முததநதவழுகதிமுறுவலசெயது” என்கிறபடியே, ஆஸரிதாஷணததாலுண்டான வானநதததாலும், பகவததபவபரகாஷததா லுண்டான வானநதததாலும், பூவலநதாபபோலே பரிதியை பரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸததாலுண்டான சநதிகையை பரவஹிக்கிற ஸுஸமிதமு மப்படியே யென்றுமுளதாயிருக்கவேணும் அதுககுமேலே ஸ்ரீநாகஸாரீயையும், தாமதிருதததிருநதின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிகுமதாய, கருணாமருக பரஸாணசீலமாய, ஆஸரிதரை யமலங்களாக விழிசகுமென்னும்படி கடாஷிக்கிற, தவநதவாரவிநதஸுநதரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நிதயமாயச செல்லவேணும்,

கிழுகதங்களான விவறறை யெல்லாவறறையும் நிறமபெறுததும்வையாய, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாரீகரு வாததகமாயிருப்பதாய, பொன்னமையின பரிஸரமெங்கும் வெணதாமரை பரப்புமாரப்பூததாபபோலே, சிவநததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய ஊதவதாஸரயண ஸூசிதஸகதியை யுடைததானதவாதசோதவபுண்டரதாரணததாலுண்டான ஸௌநதாயம் நிதயமாயசசெல்லவேணும் கிழுகதமான வெல்லாததுககு மகிஷ்டிகையாயிருநத வநதவதிஷ்டாஸகதியாலே குதருஷ்டிகளாகிற குறுமபதும்படியாயு மாஸரிதரக்ஷணததுககுறுப்பாயும், கேவல பகவதிகசையாலே, (ரு) “வைய

(ச)

(உ) தி வாய-௩-௧-௧

(ங) வி-பு-ரு-௧௭-௨.0.

(ச) தி-வாய ௬-௨-௫

(ரு) தி-வாய-௪ ௩-௧

மன்னிவீற்றிருநது” எனனுமபடி வயாவருத்திதோற்ற, ஹம்ஸஸ
மூஹமதயே ராஜஹம்ஸமானது ஸரஸ்மாக விருசுருமாபோலே,
பரமஹம்ஸரானதாமும், “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” இதபாதிப்படியே
ராமாநுஜராயவஸகராய இராமாநுசனைதொழும் பெரியோராயிரு
ககிற முதலீகௌல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவாகா நடுவே
(க) “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” பதமாஸநோபவிஷ்டம் பரத
தவபோதமுதாம்” எனனுமபடி, பதமாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளிபி
ருக்கிற வீருப்போடே, உபயவேகாரநாராததபரகாசகமாய உநநி
தரபதம்ஸூபகமாயிருக்கிற ஜநாநமுத்திரையானது, காதாசிக்க
மனறிககே ஸதாதாஸநயோக்யமாயபடி வாழ்க்கடவதாகவேணும்
(உ) “அன்னமகாயிருந்தகதநூலுரைத்த” எனனகடவதிமே
† “தேராநதயய செயய முகசசோதி” என்றும் பாடம் சொல்லு
வா, “ஸ்ரீமதத்தங்கரியுளம்” எனனுமாப்போலே, சீராருமெனகி
றத்தை திருவடிகளுக்கே விசேஷணமாககவமாம் எதிராசருடைய
திருவடிகளாகையடிலே *வாயி-வவ்யுஜநாநிவத-பாரததிவவயரு
ஜநாநிதமாயிமே யிருப்பது (௩௦)

(அ-கை) அஸகருதாவருத்தி அபேக்ஷாகராயமாகையாலே மீ
ளவு மாத்ராதிசயத்தாலே, பாஹயகுத்தருஷ்டிரிஸம்மபண்ணி யந
ளினமைக்கும், மஹம் லோகோபகாரகதளாகச செய்தருளின
வைபெல்லாததுக்கும், மங்களாசாஸனமபண்ணியருளுகிறா கீழ்ப
பாட்டுளிகாஹபரம் இப்பாட்டு ஸவருப்பரம்

அறுசமயச்செடியகளை யடியறுத்ததானவாழியே

அடாநதுவருங் குதிடம்களை யறத்துறந்தான வாழியே

செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான வாழியே

தென்னரங்காசெலவமுறமுந் திருத்திவைத்தானவாழியே

மறையதனில பொருளனைத்தும் வாயமொழிந்தான வாழியே

மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளாததோன வாழியே

அறமிகுநபெருமபூன ரவதரித்தான வாழியே

அழகாருமெதிராச ரடியினைகள் வாழியே

(௩௧)

அறுசமயச்செடியகளை = பாஹயகுகளான ஷண்மதங்குகுகிற வரு
குகுகளை, அடியறுத்தான வாழியே = மூலச்சேதம் பண்ணினவா நிய

மாக வாழத்தருளவேணும், அடாந்தவரும் = கட்டமாயக்கூடி மேலிடு
வருகிற, குதிட்டகளை = “எனமறையும் நிறக்ககுறும்புசெய நீசரும் மாண்
டனா” என்கிறபடியே வேதத்தில் குறுப்புசெய்கிற இவாகளை, அறக
தந்தான வாழியே = எவ்வாறாகத் துறத்தியருளினவா நீதயமாக
வாழ்ச்சருவேனா, செறுகலியை = “உறுசமயம்போனது பொன்றி
யிறத்தெனவகலி” என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம லேறுது
வாய் லோகமெவரும் காடமாய மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும்
= லேசுமும், உரு = இல்லாதபடி, தோததுவிட்டான வாழியே =
பேச்சுத்தவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவேணும், சென்னரங்கா
= ஸௌந்தரய பூணரான பெரியபெருமானுடைய, செவ்வமுதறும்
= திருச்செவ்வ மெல்லாவறறையும், திருத்திவைத்தானவாழியே =
கட்டளைப்படுமபடி பண்ணியருளினவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருள
வேணும், மறையதனில = வேதத்தில் பரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொரு
ளனைத்தும் = எகலாத்தங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தானவாழியே
= ஸ்ரீபாஷ்யருபேண வருளிச்செய்தவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவே
ணும், மாறன் = மமாமுவாரா, உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை
= திரவிடவேதத்தை, வளாததோன் வாழியே = வாததிபதித்தருளி
னவா நீதய மங்களமாய வாழத்தருளவேணும் அறமிக = அதிக தாதபாய
மான் பரணுகதிசாமம் ஐத்திலே விருத்தியடைய, நீருபெருமபூதா =
விலக்கமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே, அவதரித்தான வாழியே = திருவவத
ரித்தவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர
யாதிகளாலே பூணராயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானுடைய, அட
யிணைகள் வாழியே = எவ்வ பரணமமான சரணயுகளங்கள் நீதய மங்கள்
மாய்ச் செவ்வவேணும் (நக)

(வ-ம) (க) ‘காசீயூலாக்யூஷாஷுபங்கபிலபதஞ்ஜலிமதாநஸாரிணஃ-
சாகயோலூகயாக்ஷபாதக்ஷபணகசபிலபதஞ்ஜலி மதாநஸாரிணஃ”
என்கிறபடியே, பாஹ்யஷ்ணமதங்ககளாகிற மூடிககிடசகிற செடிக
ளே மூலசசேதம பண்ணியருளினவா நிகயமாக வாழ்நதருள
வேணும் மேவீட்டுவரும் குதநடிஷ்டகளை (உ) “நான மறையும
நிறகசுத்ருமபுசெய நீசநுமாண்டனா” என்கிறபடியே, ஸவா
ஸமாகத திரத்தியருளினவா நிகயமாக வாழ்நதருளவேணும்
(ஈ) “அறுசமயம்போனது பொன்றியிறநத்துவெங்கல்” என்கிற
படியே, இவைத்துசகெலலாம ஹேதுவாய, லோகமெங்கும் காட
(ஊ)மாய மூடிவருகிற கலியை, அலபாவஸோஷமூயிலலாதபடி மு

டிததுவிட்டவா, வாழாதருளவேணும் அநாதரம் “ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்ம சூத்ரம்” மஹாநிஷங்கம் - ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மசாரியமநுபதரவா மநுநிஷம் ஸமவாததய” என்கிறபடியே, பெரியபெருமானுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கடைபிடிப்படி பண்ணிப் பருகினவா வாழாதருளவேணும்

அதுகருமேலே பாமாணததில் வர்கால வேதத்தில் விபாதி பததிபோககினவாவன்றிககே, வேதாதாததமெல்லாம், ப்ரஹ்ம யருபேண வருளிச்செய்தவா வாழாதநாவேணும் அதுகருமே லே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாயமொழியை, (ச) “வளாததவித்ததய” எனனுமடி வாதகிபித்ததருகினவா வாழாதருளவேணும் அதின் தாதாயமான ஸாணகதிதாமம் ஜகததிலே வாதகிக் விஷ்ணுமான ப்ரஹ்மபூதாரிலே யவதரித்தருகினவா வாழாதருளவேணும் ஸௌந்தராயகிகளாலே பூண ராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸாவஸாணயமான சரணபுகளங்கள் நிதபமாகவாழவேணும் அழகாருகை—அடியிணைகருகரு விசேஷணமானபோது இரண்டு காமரைப்பூவை நிறைத்து வைக்காப்போலே யிருக்கிற சோததிபுழையும, ஸவக உண்டா ன ஸௌந்தராயகதையும் சொல்லுநிறதாவுமாம் அறபிசுரல் பெருமபூதார’ என்று பாட்டுசொல்லுவா அப்போது (உ) ‘இரா மாறுசன மிகபுண்ணியன்’ என்கிறதாமத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம் வாழிபென்பது மங்களச்சொல் (௩௧)

(அ-கை) கீழறிமிகுநம்பெருமபூதார அவதரித்தானென்று பாஸதுதமான திருவவதார திருக்கூதவைபவத்தை பரிதிபாலே பேசி அதுபவித்தருள்கிறார்

சங்கரபாறகரயாதவ பாட்டபிரபாகர தங்காமதம்
சாயவுறவாதிபாமாயகுவொன்றுசதுமறைவாழநகிடுகாள்
வெங்கலிபிங்கினி வீறுமகலை யென்றுமித்ததாராள்
மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனததுபாவிட்டு விளங்கியாள்
மங்கையராணிபரா வகுசமுன்னவா வாழவு முளைத்திடுகாள்
மன்னிபதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மறுமுலகதிடுகாள்

செங்கயலவாஷிகள் சூழவபலநாளும சிறக்கபெரும்பூதூர்

சீமானியாமுலவர் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே (௩௨)

சங்கர=சங்கரனமதம், பாக்கர=பாஸகரனாதம், யாதவ = யாதவ
பரகாசன மதம் பாட்ட = பாட்டமசை, பரபாகரா தங்கனமதம் = பரபா
கரன மதம், (இவையெல்லாம்) சாடவுறு=நாசத்தை யடையா நிரசையில்,
வாதியா=வாதியாகளான ஸங்கரா திகளும, மாயகுலவென்று=ஜபமின்றி
நசிப்பாகளென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும, வாழநதிகளான=அாதத
பெளஷ்ட்யத்தை யுடையதாய அபிவிருத்திராம திவஸம், வெங்கலி=சூர
ரமானல்யும், இங்கினி வீறுமகிலையென்று = இவலிடத்தி லினி
நமசு குஸாமர ஜபம் பண்ணஸக்யமன நென்று, மிதக்ளாநாள்=மிகவும்
நிலைகுலை திருக்கப்பண்ணுவதான திருக்கூத்தரம், மேதினி = பூமியும்,
நமசுமை = நமதலைசுமை, ஆறுமென = கமியுமென்று, துயாலிட்டு =
துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = பரகாசியாநிறகிற திருக்கூத்தரம்,
(இனி பூமியிலுண்டான அாசகாஸதலங்களை யாதரிக்கு மவாகளாகையா
லே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவு, பரங்குசு=நமமாழ
வாருடையவும் முன்னவர் = மறந பூவாசாரயாருடையவும், வாழவு=
ஸமபத்து, முளைத்திடிகள் = அங்குரிக்கும் திருக்கூத்தரம், மனனிய =
பெரிப்பெருநாள் சிதயவாஸமபண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய
அரங்கமாக்காரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மறறம் = மறறுமுனா
டான திவயதேசங்களும, உவந்திடிகள் = ஆநந்திக்கும் திருக்கூத்தரம்
செங்கயல வாலிகள் = சிவந்தழகிய மதஸயங்களையடைய தடாகங்கனால,
சூழ=சூழப்படமருக்கிற, வயல=விளையல்களினாலே, நாளும = ந்தய
மாக உனடான, சிறந்த=கராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரு
மபூதூர்=ஸ்ரீபெருமபூதூரை அவதார ஸதலமாகவுடைய, சீமானியாமு
லவர்=ஸ்ரீடானாய இளையாமுலவரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெ
ருமானா, வந்தருளியநாள்=வந்தவதித்தருளின திசும், திருவாதிரைநாளே
= திருவாதிரை திருக்கூத்தரம், (இதுவுமொருநாளே ! “ஸ்ரீமாநாவிரபூத
பூமெள ராமாநுஜதீவாகர” என்னக்கடவதிறே) (௩௨)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இலையெய்வாரும், விசேஷயகதை
இலையெய்வாரும்பாய இப்படி வி(ஶ்)பாகதவயகுதிருஷ்டிகளாய்க்
கொண்டு வேகாததாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வை
திசுதாமம் தலைசாயுமபடிவந்து கிடையிருக்கிறவாதியாகளான சங்க
ராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட
வேதமானது அாதகபௌஷ்ட்யத்தை யுடைத்தாயபி(டி)வருத்த
மாம திவஸம்

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்றும் மதுரை
தித்தருளினார் (நூ.)

(அ-கை) கீழ்ப்பாஸகிகமாய வந்த மங்களாபாஸகதிலே
மணடியதுபவித்து, “ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷணசுந்தரபாஸகிகம
பரிஸமாபய பரகருதமறுஸாதி” என்கிறபடியே, மீளவும் பரகருத
கதிலே இறங்கி, ஸாவலோசததிலேயுண்டான ஸாவதாரிதங்களும
போமபடியவதரித்து ரக்ஷித்தருளினாப்போலே, அடியேனுடைய
வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸவாமியானவரே! அடி
யேனுடைய பரகருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸதிதி
தகவிமோசந காலாதிநியமங்களைபெல்லாமறிந்தருளும் ஸாவஜ்ஞ
ரானதேவா, அஜ்ஞானவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்தி லா
ரோஹிபதித்தருளத் திருவுள்ளமாகில, விஸமரித்திருக்கிறதருகு
ஹேதுவேதென்று அவா தம்மையே கேட்கிறார் (நூ.)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடனயானிருப்பன

இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுகான

இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவைபெல்லாம

எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன

எனனையினியிவவுடம்பை விடுவித்துன்னருளால

ஏராமுவைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல

பின்னைவிரையாமல் மற்றகிருக்கிறதென்பேசாய

பேதமைதீர்த்தெனையடிமைகொண்டபெருமானே (நூ.)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவவு
டம்புடன = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன = இதில
பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன, இன்னபொழுதுடம்புவிடும் =
இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன பரகாரத்திலே,
அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தல
த்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசகமாம், என்னுமிவையெல்லாம் =
என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே!
நீயறிதி = ஸாவஜ்ஞரான தேவா அறிந்தருளவுதீர், யான் = அஜ்ஞான
வடியேன, இவையொன்றறியேன = இவற்றி லேகதேசமற்றியேன,
(ஆனபின்பு) பேதமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, எனனை = அடி
யேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸவாம்! எனனை =

இதேதஹததோடே பொருததமறநிக்சிற வடியேனை, இனி - உன்னரு
 னால்=இனி தேவாகிருபையாலே, இவவுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத
 தை விடுவித்து, ஏராரும்= திவயாலவகார பரீபூணமான, வைருதத்தே
 மற=பரமபதத்திலேயேற, நினைவுண்டேல = திருவுள்ளமுண்டாகில,
 பினை= அநந்தரம், விரையாமல=தவரியாமல,மறத்திருக்கிறதென=நிரு
 தயோகராய விஸமரிததெழுந்தருளி யிருக்கி-ததரு ஹேதுவேது? பே
 சாய=அததை யருளிச்செய்தருளீர் (உஉ)

(வ-ம) தவதஸம்பந்தஜ்ஞாஸ்பாந்யதையாகிற மௌககயத
 தைப்போககி, சேஷபூதனுனவடியேனை, (ச) “வினையேனியுனகம
 மைபறக்கொண்டாய” என்கிறபடியே, சேஷதவாறுகுணமாக தா
 ஸயத்தைக்கொண்டருளின ஸவாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகா
 லாவதி இநதஹேயமானதேஹததோடே, இதில பொருததமறநிரு
 க்கிற நானிருப்பன, “இன்னகாலத்திலே தேஹம் முசதமாம், இன
 னபிரகாரத்தாலே இநத தேஹவிமோசகம், இநத ஸதலத்திலே”
 என்று சொல்லப்படுகிற விவைபெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய,
 ஸாவஜ்ஞானதேவா அறிந்தருளுவீர். அஜஞான நானிவறநி
 லேகதேசமு மறியேன

ஆனபின்பு, இதேதஹததோடே பொருததமறநிருக்கிறவெ
 னனை, இனிதேவா கருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ
 யாலவகாரபரீபூணமான பரமபதத்திலே ஏறமத திருவுள்ளமுண்
 டாகில, அநந்தரம், (உ) “விண்ணுலகம் தருவாயுய விராகினருன”
 என்கிறபடியே தவரியாமல நிருதயோகராய, விஸமரித தெழுந்த
 ருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அததை யருளிச்செய்தருளீர்
 தேவாக்கு கருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாத்மபித
 தலையிலிலையாயிருக்க, காலவிளம்பம் காயமென்னென்று கரு
 தது, “அமாநதிருக்கிற தெனபேசாய” என்றுபாடஞ்சொல்லுவா
 நினைவுண்டேலென்று, வித்தவதகரிக்கிறதாகவுமாம் (உஉ)

(அ-கை) நமக்கு கருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான
 களையும், நிராகருணாராமபடி பண்ணுமதான உமமுடைய பரபல
 பாக்நதககுகள கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானாகரு நினைவாக,
 (ஈ) “सर्वपापैर्हृत्पात्रं यस्मिन् सावभाषेपयोगो मोक्षप्राप्ति”

என்கிற ஸாவேஸவரன, தேவாகரு விதேயனன்றோ? ஆகைபா
லே, கவதநயனான நான பிப்பலங்களைபுஜியாமல், முகதனும்படி
பண்ணவேணுமென்கிறா

முன்னவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைகொகையனைத்தும்யானே
எனையடைந்தோர் தமக்குக சழிப்பென்னனுமரங்கா
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோசொல்லாய
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
மூன்றுவினைப்பயன புசிசகவேண்டுமெனொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினைபை யிறைபொழிதிருமாமறி
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய நீயே (௩௪)

முன்னவினை=பூவாகம், பின்னைவினை=உத்தராகம், ஆரத்தம்=
பாரபதம், எனனும்=என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான=மூ
ன்று பரகாரங்களான, வினைத்தொகை=பாபஸமுஹங்கள், அனைத்தும்=
அகிலத்தையும், யானே = ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஸ்கதிதவ விசிஷ்டனான நா
னே, என்னை = வாசஸலயாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந
தோ தமக்கு=அநநயசரணராய சரணவரணம் பண்ணின பரபநரானவா
கள் தங்களுக்கு, கழிப்பென்னனும் = அப்படிப்பட்ட வகிலப்பாதையும்
ஸவாஸமாகப்போகுவ னென்றருளிச்செய்த, அரங்கா=திருவரங்கரான
பெரியபெருமான, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! நீயிட்டவழ
க்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய = அருளிச்செய்ய
வேண்டும், (இவ்வாததம் யதாதத மென்னுமது தேவாதா மருளிச்செய்ய
லாகாதோ?) உன்னையல்லது=(இப்படி ஸாவரவசீகாரத்தையுடைய) தே
வரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையும்றியாத, யான = அடி
யேன, இத்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருத்தி அது
வேயாதரையாக விருந்து, வினைப்பயன = தத்தாராயமான பாபலங்களை,
புசிசகவேண்டுமெனொன்றுண்டோ? அநுபவிககவேணுமென்றோரு ரிப
பந்தமுண்டோ? என்னுடைய=அடியேனுடைய, இருவினையை=பரபலபா
பத்தை, இறைப்பொழுதில்=க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸமாகப்
போக்கி, ஏராரும்=அழகுரிற்றைதுள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய = வை
குந்தமாகரத்ததிலேற்றி விட்டருளீர், நீயே=தேவரீரே மென்கிறா) (௩௪)

(வ-ம) “ஸ்ராவஸம் த்ராவஸம் ஸ்வாவஸம்-பூவாசமுத்த
ராகஞ்ச ஸமாரபதமகமததா” என்கிற படியே, பூவாகமுத்தராக
மாரபதமென்று சொல்லப்படுகிற, வாககதரயமான பாபஸமுஹங்க

ளான வெல்லாவறறையும், (க) “மாஃக்ம் ஶ்ரஃம்ஹ, அஃம்ஹ ஶ்ரஃ
 ஷ்ரஃஹ்” மஃக்ம்ஹ்-மாஃம்ஹ் சரணமவரஜ, அஹமதவா ஸாவ
 பாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று, ஸஹாயாதந நிரபேக்ஷ
 னாயகக் காண்டு ஸாவஜஞதவ ஸாவஸகதிதவ விசிஷ்டனானநானே,
 வாதஸலயாதி குணவிசிஷ்டனானவெனனை அநந்யஸரணராய ஸர
 ணவரணமபண்ணிண பரபநரானவாகள தவகளுககு அபபடிப
 பட்ட வகிலபாபததையும் ஸவாஸநமாகப்போககுவுவெனன றநுளி
 சசெயத செமமையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமான, எதி
 களுககு நாதரானவரே (உ) ‘வஹ்நாஹ்ஹீ-வஸயஸஸதாபவ
 திதே’ என்கிறபடியே தவததீ(ஹ்)ரனனே? இவவாததம் யதாத
 தமெனனுமதுதேவா தாமநுளிசசெயயலாகாதோ? இப்படியாஸவர
 வஸீகாரததையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷாநதமறி
 யாதே அநநயகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹததோடேபொருநதி
 அதுவே யாதரையாகவிருநது, தத்காயமான பாபபலவகளை புஜி
 ககவேணுமெனறொருநிரப்பதமுண்டோ? பாபவகளுககு மெனககு
 மெனன சோத்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு எனனாலே அநுபாவய
 மாயிருக்கிற பரபலகாமவகளை, (ங) “கடிவாராதியவினைகள் நொடி
 யாருமளவைவகண” என்கிறபடியே கூணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப
 போக்கி நான் தரைக்கடைகிடவாமல ஏராகொளவைகுநதமாநகரத்
 திலே தவதேகபரமாயறறபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏ = அழகு
 ஆகல=மிகுதி (ஙச)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலபரதிபந்தவகளைப்போக்கி,
 ரக்ஷித்தருளுகையிலே யதநமபண்ணியருளுகிறதேவா, கருபை
 யாலே நிதயகைககாயங்கொண்டருள ஸவகலபிகதிருக்க, அததை
 யு ட் மதிகரித்தபபோவதான வெனனுடைய ருசிவிரோதியாயிருக
 கிற விரதிரியபாரவஸயததுக கடியானபாபவகளைப்போக்கி, தவதே
 கமநாவாமபடி பண்ணியருளவேணுமெனகிறா

அருளாலையடியேனை யபிமானித்தருளி

அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க

மருளாலேபுலனபோக வாளுசைசெய்யுமெனந்

வலவினையை மாற்றியுனபால மனமவைசுகப்பண்ணுப

தெருளாருங் கூரத்தாழ்வானு மவாசெலவத
திருமகனாநாமு மருளிச்செய்த தீமைத
திரளானவதனைபுளு சேரவுள்ளவெனனைத்
திருத்தியுயக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா (௩௩)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குறறைக்கு அடியாஹனுமபி யிமானித்தருளி, அநவரதம் = சீராதரம், அடிமைகொண்ட = சீதபகைகையம் கொண்டருள, நினைத்து கீயிருக்க, = தேவா திருவுணம பற்றியிருக்க, மருளாலே = அதையறிய பொட்டாத வஜ்ஞாததாலே, புலன = இநதர்யவகளினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை வாஞ்சை செய்யும் = அபேகிதகின்ற, எனனை = அடியேனுடைய, வல = பரபலமான, வினையை = காமங்களை, மாற்றி = அதிலின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உன்பால் = தேவா விஷயத்தில, மனமவைக்க = மனஸுவைக்கும்படி, பண்ணுப = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும = ஜ்ஞாநபரிபூணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகடோரும, அவா செலவத திருமகனாநாமும = அவா திருவயிற்றிலே பவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையாரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் கைசங்களை அருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமுஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, எனனை = அடியேனை, திருத்தி = செயல நனருத்திருத்தி, உயக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிகப்பண்ணியருளும், வகை = டாகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானோ! தேரும = கிந்தித்தருளும் (௩௩)

(வ ம) (௧) “சூர்நாந்நபூந்யு கீசகச்சு” ஸ்ருத்யு, அந்யுச்சு ஸ்ருத்யு - கூரநாதபட்டாகய தேசிகவரோகத ஸமஸ்தநைசயம் | அதயாபய ஸங்குசிதமேவ ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூணரான கூரத்தாழ்வானும், அவா திருவயிற்றிலே பவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையாராய், அதடியாக, (௨) “ஸ்ரீரங்கராஜகூலாபதலாநிததவம்” ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாநிததவம் ” எனனுமபடி, ஸ்ரீமதருமாரரான பெரியபட்டா தாமும் ஸவஸவநைசயங்களை (௩) “ஹ்ருத்யுச்சு” புதவாசநோச” (௪) “அதிருத்யுச்சு” அநிகராமநாஜனாம” இதயாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமுஹங்களானவை பொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவெனனை (௫) “செயலநனருத்ததிருத்தி பபணிகொளவான” எனனுமபடி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிகப்பண்ணி

(௧) பதிராஜலிமஸ்தி (௨) ர-ஸத-க-கன (௩) வர-ஸத-க-க
(௪) ர-ஸத (௫) கண்ணை-௩0

கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளும்வரே ' தேவருடைய கேவலகருபையாலே, அடியேனை அங்குமறைக்கநயராஹ்னும்படியபிராநித்தருளி நிரந்தரம் நிதயகைவகாயங்கொண்டருள தேவா திருவுள்ளம்பறறியிருக்க, அததையறிபவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (க) “*“शब्दार्थरूपविरहस्यैव तत्त्वज्ञानं-ஸப்தார்த்தபோகருசிரவஹமே ததேஹா”* என்கிறபடியே, இந்நிரியபரிசுகிரகங்களானவிஷயபோகவ களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் எனனுடையவநிவாதயமான பரப லகாமங்களை, அநில நின்றம் முகமமாறப்பண்ணி, (உ) “*“தனபால மனமவைக்கத்திருத்தி”* என்கிறபடியே, பராபதஸோஷியான தே வாவிஷயத்திலே மஃஸஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும் யதாரவயமாக யோஜிக்கவுமாம் (௩௫)

(அ-கை) “மருளாலே புலனபோகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன வலவினையமாற்றி” என்றபின்பு மவைநடையாடக் காண்கதப லே, அதபந்தஹேமாயிருக்கிற விஷயாறுபவஸுகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மஃஸஸை, பலாதகாரத்தோடே தான மேலிடா நின்றது. அதுகருஹேது வாஸராகாமங்க ளின்னதென்றறியே னென்கிறா

நேரிசை வெண்பா

‡வாசனையிதூற்றமோ மாளாதவலவினையோ
ஏதென்றறியே நெதிராசா—தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன மனநதனை
வனபுடனே தானடருமவது (௩௬)

எதிராசா = எம்பெருமானோ! தீதாகும் = இவவாதமாவுக்கு அத யந்தம் பொலலாகாயிருக்கிற, ஐம்புலனில — பஞ்சேந்தரிய பரிசுகிரமா ன விஷயஸுகங்களில, ஐசை = அபேகைக்கானது, அடியேன = அடியே னுடைய, மனநதனை = மஃஸஸை, வனபுடனே = பலாதகாரத்தோடே, தானவது = தானே மேலிட'முது வந்து, அடரும = மேலிடாநின்றது விஷயங்களில மூட்டுவதாகக் தான மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிகரு ஹேது) வாசனையில = அநாதிபாபவாஸஸையிலபறறியிருக்கிறது, ஹற்றமோ = தராட்டயமோ, மாளாத = பராயஸித்த விநாஸ்யமாத அதுபவவிநாஸ்யமா தலன்றிகே விருப்பதான, வலவினையோ = அடியேனுடைய பரபலகாம்

(௧) யதிராஜவிமஸ்தி.

(௨) தி-வாய-க ௫ ௧௦.

‡ வாசனை.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமெலுமெனக்
கொன்றுளதாம் சொல்லா யெகிராசா—குணநு
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தெனனைக்கடுக வேற்றாததென? (௩௭)

இன்றளவும=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அநி
காரம், மேலும் = இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, கொன்றுளதாம் =
எப்போது னுண்டாகும்? (இப்போது னுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப்
போகிறது) சொல்லாய்=இததை தேவா அருளிச்செய்யவேணும், எகிரா
சா=எம்பெருமானாரே, குணநு=ஒன்றிலும் நியாமலிருப்பதான, வினைத்
தொடரை = பாபாறு பந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு = சேதித்துப் பொகட்டு,
மேலை=ஸாவோததரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், எனை = அடி
யேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏற்றாது = ஆரோபியாததற்கு, என =
என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ-ம) “இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்”
என்னுமபடியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்று னு
டாவதாம். இப்போது னுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது?
இததை தேவரருளிச்செய்யவேணும் இப்படியிருக்கிறோதியாய், ஒ
ன்றிலும் நியாமலிருப்பதான (க) “தொனமாவலினைத்தொடா”
என்னுமபடியான பாபாறுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (உ)
“மேலைவைகுந்தத்திருத்தம்” என்கிறபடியே ஸாவோததரமான
தேசத்திலே, அதில்பேசையுடையவடியேனை, அஜநாநாவஹா
மான ஸமஸாரத்தில் நின்றும் சீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு
வேறுவேறு? எனானலே எல்லாம் அஸக்யமாய், தேவராலே எல்
லாம் ஸக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு வேறுதவநாமில்லை
யென்றுகருகது (௩௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மெனதத்தை, தாக்க
கிசுபத்திரியாததாலே தாஸிபியாதினனுகொண்டு, தத்தேதுபூரவ
மாக வதையைருளிச்செய்குறா

அஞ்சிலறியாத ரைமபதிலும் தாமறியா
எனசொலெனக்கோ வெகிராசா—நெஞ்சம்

உனதாரொழிந்தவறறையே யுக்ககின்றம்
அததாபமறிருக்கையால்

(௩௮)

எதிராசா=எம்பெருமானோ, நெஞ்சம் = கழுந்தரவிஷயங்களிலே
மண்டியிருக்கிற மகனானது உன் = பராபதசேஷியானதேவருடைய,
தான் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிக்கு, ஒழிந்தவறறையே =
பாடியமாய் அபராபதவிஷயங்களான வறறையே, உக்கக=அதமோதி
க, இன்றம்=இப்போதும், அததாபம் = இப்படி அபராபதமான விஷ
யங்களைவிருமபுவதே! என்கிற பராபததாபமும், அறம்=இவ்வாறும் இரு
க்கையால்=இருப்பதினாலே, அருளி=விவேகாவரூபோக்யமான பஞ்ச
வாஷததில், அறியாதவா=அறியாதவான, ஐயபதிலும்=ஐயமதவயவலி
தும், தாமறிபா=அவர்களுடையான, எனசொல் = என்றசொல்லுகிற
இந்த ஸௌகியவாததை, எனக்கோ=அடியேன் பொருட்டோ? (௩௮)

(வ-ம) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (அ) “நீமனம்” என்னும்
படி கழுந்தரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மகனானது, (உ) “யா
தானும் பதறிநீங்கும்” என்கிறபடியே, பராபதசேஷியான தேவ
ருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை பொழிந்த வபராபத
விஷயங்களானவறறையே யறமோதிக்க, இப்படி வபராபதமான
விஷயத்தை விருமபுவதே பென்றதததிகவேண்டிமப்படியான த
ஸையை பராபதமாயிருக்கிற வின்றம் அதுதாபராபதமாயிருக்கை
பாலே, (௩) “நீங்கு” “நீங்கு” “நீங்கு”-தவமாந பாலே விவேகாதமா”
என்கிறபடியே, விவேகாவரூபோக்யமான பஞ்சவாஷததி ஸஜ்ஞ
ரானவர்கள் ததபரிணாமதகையான வைமபதவயவலிதும் விவேக
ராபதவதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்ற சொல்லுகிற திந்த
ஸௌகியரூபதம் எனக்கே அடியாமாயிறோ? ஆகையால் வைமநித
த்தி ஸஜ்ஞான வெண்கு ஸாவஜ்ஞான தேவரொருபோககடி
கண்டருளவேணும்ென்ற கருத்த “நெஞ்சமும் தானொழிந்தவற
றையே யுக்கரும்” என்ற பாட்பாணபோது “அருளெறிபாதா ஸா
யபதிலும் தாமறிபாரென சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்ற
மததாபமறிருக்கையால், நெஞ்சமுநதா நொழிந்தவறறையே
யுக்கரும்” என்று மிப்படியேஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீர “உன் தாரொழிந்தவறறையே யுக்கரும்” என்று
அவர்களுடைய பராபதங்களாயிருக்கு மவறறையே பதறினால்,

விரஸமாயிருக்கிற வுமமை அவ்வொப்படி யங்கேரிககப புகுகுற
ஒன்று பாஸவஸதாக்கபிராயமாக, ஆஸரயணதையிலே குண
வீரணய, அததாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத
தை போகயமாக விரும்பி யங்கேரிகதருளின வெம்பெருமானா
எனனை யுபேகித்தருளாரென்றும்கதை ஸதிதாஸகமாக வருளிச்
செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினா கைத்ததென்று
தாமபுகடாதே புகிசுரு தனமைபோல—தீமபனிவ
வென்னுரினததெனனை யிகழா ரெகிராசா
அன்றறிந் தங்கேரிககையால் (நக)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினாதாம=
அபேகித்த தாகன, கைத்ததென்று = கைப்பாவிருகுகிறதென்று, புக
டாதே = உபேகியாதே, புகிசுரு = புஜிக்கிற, தனமைபோல =
ஸவபாவம்போலே, தீமபனிவென்ன = இவன் துஷ்டனென்று,
நனைதது=விசாரித்தது, எனனை = அடியேனை, எகிராசா = எம்பெருமா
னா, அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கேகாரஸமயத்தில், அறிநது= தோஷ
புகதென்னறிநது, அங்கேரிககையால்=அந்த தோஷததையே போகய
மாககொண்டு அங்கேரிகதருளுகையாலே, இகழா=உபேகித்தருளா

(வ-ம) அதாவது (ச) “வேம்புகறியாகுமேன்று” என்கிற
படியே, ஸாஸமாமவறறை யுபேகித்தது, அதபந்தம் கைப்பையுடை
ததாய, விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை துடக்கமாயுள்ள ததஸமப
நதிபதாரத்தங்களைச் சோற்றுகு உபதமஸமாகவாதரித்தது புஜிசுரு
மவாகள், அது விரஸமாயககைத்ததென்று அததைவிரும்பிப் புஜிக
சுரு தாகன உபேகியாதே புஜிசுரு ஸவபாவம்போலே அங்கேகா
ரஸமயத்திலே தோஷபுகதென்னறிநது, அததை போகயமாகக்
கொண்டங்கேரிகதருளுகையாலே, எம்பெருமானா ரிப்போதிவன்
தோஷபுகதென்னு உபேகித்தருளார (உ) “ஸ்ரீக்ஷண-நதயஜே
யம்” எனனுமபடி யிதோரங்கிகாரதாராடய மிருநதபடியெனனை
ன்று கருத்தது (நக)

(அ-கை) உமமுடையதோஷம் பாராதே யங்கேரிகதோமாகில
மேலுள்ளதும் நாமே கரமகதிலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

ஞருக்கு நினைவாக தவதநுபவயோகயமான காலத்தை யெல்லாம் வயாததமேபோககி, அதுககசலான ஸமஸாரத்திலிராமல அநுபவ ததுக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சோதது, அதுககிடைச்சுவாதள னிப்போகட வேணுமென்கிரு

அவததேபொழுதை யடியேன சழிகதிப
பவததே யிருக்குமது பணபோ—திவததேயான
சேருமவகையருளாய சீரரெதிராசா
போருமினி யிவவுடமபைப்போசகு (சா)

அடியேன = தாஸுதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வநுபவ கைகாயங்களுக்கடைத்த விலக்கணமான காலமெல்லாம், அத்தே = வயாததமாக, கழித்து = போககி, இப்பவததே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸமஸாரத்தில், இருக்கும்து = பொருநதியிருக்கிறது, பணபோ = தேவருடைய கருபாஸவபாவததுக்குச்சேருமோ? திவததே = பரமபதத்தை, பான = அடியேன, சேருமவகை = அடையும் பரகாரத்தை, அருளாய = கருபை செயதருளா, சோ = ஸமஸத கலயாணகுணங்களாலே, ஆர = பூணரான, 6 திராசா = எம்பெருமானே! போரும = ஸமஸாரத்தில் கூறையிருப்பு போரும-போரும, இனி இவவுடமபை = இனி இந்தச் சீரத்தை, போக்கு = போககியருளவேணும் (ச0)

(வ-ம) தேவருடைய வநுபவகைகாயங்களுக்கடைத்தவில் கூணமானகாலமெல்லாம் அதுககிடப்பிரந்த அடியே நப்படிப்ப டடவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோககி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம ஸாரத்தில் பொருநதியிருக்கிறது தேவா கருபாஸவபாவததுக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைகாயவாதத(ர்)கமாய, (க) “பரந்தாமமெ னனநதிவய” எனனுமடியான தேசத்திலேயேபிழைப்புடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசோந்தாப்போலே சேருமபரகார மிரங்கியருள வேணும்—ஸமஸதகலயாணகுணப்பிரபூணராய எதிகளுக்கு நாத ரானவரே! ஸமஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும இனி பகவத ஸவநுபதிரோதாநகரியாய, விபரீதஜ்ஞாநஜநதியாய ஆகமாவோ டேபொருநதியிருக்கிற விரததேஹத்தைப் போககியருளவேணும், இதுவே புருஷாததம், பண்பு = ஸவபாவம், “அடியேன இப்பவ ததே இருக்கும்துபணபோ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (ச0)

(அ-கை) ஆனாலும் முடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தையப்பாராதே அருந்தேவைகளைச் செய்யும்படி சொல்லக்கூடும்மத்தனியா வென்னில்; அஸ்த்ருபாராதனா வடியேனுடைய பச்சருத்ஸமபந்த சிபந்தமாய் வருமபராதங்கனையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு,ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருவின தேவார், அநிசபலனானவெனக்கு தயையண்ணி ரக்ஷிச்சவேனுமென்கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுல டி னுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ— அனைத்துலகம்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (சுஉ)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அப்பாசத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்போ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லா = ஸுதிரிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவீழ்த்தியிலுண்டோ? அனைத்துலகம் = ஸமஸ்கலோகங்களுமா, வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறக்க = அலதரிசத்தருளின, எதிராச = யதிராச மென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யமான, முனிவா = யோகிஜநாகரகண்யமே! ஏழைக்கு = சபலனையிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதவையபண்ணியருளவேணும். (சுஉ)

(வ்-ம்) (க) “நிகரின்றி நின்றவெண்ணீசதைக்கு” என்கிறபடியே அபராதம்பண் னுமவர்களில் வைத்துக் கொண்டு, மாத்ருபாப ராதக்குத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பா ர்த்தாலுங்கிட்டுமே? (க) “அருளுக்குமம்தேபுகல்” என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹி க்வல்லாருபயவியூதிபிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மூநம் பண்ணியருளுந் தெவம்பெருமானே! இப்படிக்கைகழிந்கபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியரு ளவேனும். (உ) ‘‘சுதஃஸ்யுதீநஸஃ’’ -ததஹம் த்வத்ருதேந நா தவா’ந்’ இத்யாகிவத். (சுக)

(அ-தை) “இப்படி யானேஞ்சநயாநம்பகத்தின்வங்களை யசவித்தக ரிக்குமதிசுபரிசனைப்பெற்றோமே” என்றாகத்து, எதிராசமாமுனியா ன்மொப்பெருமானா இவர்க்கெளிப் பெயரென்னொழியெழுகளை மக நம்பண்ணுவது. இவருடைய பீரமஸ்வபாவத்தைக் கடாஷித் துக்கொண்டிருப்புகளாகிப்ப, அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரகஷித் தல்லது சிற்றகவொண்ணாதபடி (க) “உண்ணிலாவிழில்” என்பபடியே, இந்நியபயாக்ரோஸமான பாசரத்தாழில், தமமுடைய வநயகதித் தவத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட்டருமபொழுதடியேன்

உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்

என்னையடரம லிங்கா பெதிராசா

உனனையல்லா லெனக்குண்டோ?

(சுஉ)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்தரியங்கள், மேலிட்டு = ஆகரமித்து, அட ருமபொழுது = எவ் கிங்கரனாமபடி எவ் எவ் விஷயங்களைக் காட்டு காட் டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில, அடியேன் = தேவாக்குச் சேஷ பூதினான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித் தாமரைகள், நினைந்தே = (பூதஜேஷசராம்தான், தேவஸம்வதஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வதஸரம் முதிலை நிருக்கிமுக்க, தான் கரைக்கிமுக்க வலசசல் பட்டு, அதுசகுத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவிர்த்தியாலும், பலம் வர் திக்கையாலும், தனசகுத்தன்னில மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தா லும், பலம் கூடியகையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளை வையாலே, இனி யினுக்கவ்வுருக்கில்லையெனனுமபடியான அபத்தையடை ந்து, இத்தசையில் வினோதிநிசஸகிலனான ஸர்வேஸ்வரனே நமசுருஷக் கனென் தறுஸத்தித்து “நாராயணனோ” என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸக லாபநிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = நாமாதுஜா ! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அந்தரம், அவைதரம் = அப் படி பாதிக்கும்வையான அக்விந்தரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = சருமபசெய்தருளீர், எதிராசா = யதிசருக்கு நாதரானவரே ! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, என க்கு = அடியேனுக்கு (ரகஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரகஷ காஞ்சரமில்லையாகையாலே தேவரே ரகஷிததருளவேணுமென்றுகருத்து) “உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்” என்பதத்திக்கு, “எம் பெருமானார் திருவடிகளை சமணமென்று மகஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாசா லேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்” என்று பொருளாகவுமா. (சஉ)

(அ-ம) (ச) 'கோவாபைவரொனமெயகுடியேறி' இதயாதிப படியே, பஞ்சேநதரியங்களுமாகரமிதது ஸவகிவகரனுமபடி ஸவ ஸவவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று துடாந்து பாங்கிருந்தகையி லேகேவாககே பேஷஷ்டகஞானவடியேன் கஜேந்தராமுவான் மயிவின் கரைபிலே, (உ) "நான் பச்சை-சீ-ராஜம் ஆகாஷதே ஜலே" என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டு போய நலியுமபோது, (ச) "யஸம் பிச்சை-நீ-மகஸா சிந்தயதந ரிம்" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணேவா" எனஞ்ஞெலமிட்டாப போலே, ஸக்லாபநிவாரணமானதேவா திருவடிகளை ஸமரித்து ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலி டாமல், தயைபண்ணியருளவேணும் எதிகளுக்கு நாதரானவரே? தேவரைப்பொழிய வெண்கு ரக்ஷகராவா? இனி வேறுண்டோ? வேடறு ரக்ஷகாதரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷிதருளவே ணும்மென்று கருத்து "உண்பதங்கதனனை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதற்கு எம்பெருமானா திருவடிகளை சரணமென்று மகஸ ஸாலே ஸமரித்து, வாககாலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டா லென்னவுமாம் (சஉ)

(அ-கை) 'இரங்கா பெதிராசா' என்று அவரை வெறுக்கிற தென? பராபயபூமியில் பராவணயமும், தயாஜயபூமியில் ஜிஹாணை யு மதிசாரிககவஸயாபேஷையாயிருந்தது அவையிரண்டு மில்லாத நமக்கு அஸதருஸமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென் று அதில நின்றும நிராஸாரகிரு

இந்தவுலகிறபொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிறபோக வாசையிலலை—இந்தநமக
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசா
ஒப்பில் திருநாடுகருது.

(சங)

இந்தவுலகிலை=கொடுவகமான விதே தயாஜயபூமியில், பொருந்தா மை=அடிக்கொதிப்பது- அருசி, ஏதுமில்லை=அத்யஸபமுமில்லை, அந்தவு

(ச) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தாம-கக சக (ங) தி-மொ-ரு-அ-ந
(சு) வி-தாம-கக-எ-எ (ரு) சிறியதிருமடல்,

லகில = அந் பராபயபூமியான பரமபதத்தில, போத = செலவு, ஆசையிலை = பராவணபூமியிலை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேகிதங்கள் யிருக்கிற விரண்டிலும் அவையமற்றிருக்கிற நமக்கு, எகதை = தந்தையாகிய, எதிராசா = எம்பெருமானா, நுபு = உபமானம், இல = இல்லாத, (வைபவதையுடைய) திருநாடு = பரமபதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த பரகாரமாகத்தான், உகத = ஸ்தோத்திரம், தருவா = உபகரித்தருளுவா? (சக)

(வ-ம) (ச) “கொடுவுலகமகாடேல்” எனனுமபடியான இந்த தயாஜயபூமியில அடிகொதிப்பு அதபலபமுமில்லை (உ) ‘வாணலகந்தெளிந்தே எனறெயதுவது’ எனனுமபடியான அந்த பராபயபூமியை பராபிகசவேணுமென்கிற பராவணபூமியிலை இப்படியபேகிதங்களயிருக்கிற விரண்டிலும் மகவயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஐந்தரான வெம்பெருமானா அஸ்தருஸ் வைபவத்தை யுடைத்தான் (ங) “தெளியிசம்பு திருநாடு” என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபரிகரித்தருளுவா (சங)

(அ கை) “இந்த வுலகில பொருநதநாமை யேதுமில்லை யந்தவுலகில போகவாசையிலை” என்றதுவந்தித்தவா, நமமளவிதுவாயிருந்தது இனி லெளகிகராவென்னென்றெவாசனிடத்திலே கண்ணைக்க அவர்களபடி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப்பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந்தருளிக்கொய்குறா

மாகாந்தநாரணனா வைகும வகையறிந்தோக
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தா
இவவிடமேகாந்த மிருளென்று பயமற்றிருந்த
செயவாகடாம் பாவத்திறம்

(சச)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனா, நாரணனா = ஸாவேஸ்வரன், வைகுமலவை = (வாராயணதவ பரபுத்த மைபதம்மடியாக மைஸ்தசேதநாசேதநகரிலும் உன்னும் புறமும்) வயாபித்திருக்கிற, பரகாரத்தை, அறிகதோகரு = அறிந்த ஐந்தராகருக்கு, ஏகாந்தமில்லை யிருளில்லை = தனிமையில்லை, அதகாரமில்லை, கருதி “வாராயண பரிபாஜயோதி ” என்றும், “பரகண்ணேன = வாரணைக்கண்ணேன” என்றும், “அவனே” பெண்ணு

வ்விருள் காண விற்திருநதான்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எவருடைய அருள் எவரும் வெளிக்கொதிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப் பரவருகதிக் கருக்கு தீதெட்டமான விருதும் கொந்தமுற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் கருக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாதேமுமில்லை, தாபாபியோசய மன்றிககே ஆவரணமாய் வயாபித்திருக்கிற ஆகாதேமுமில்லை. இவ்வாறு குறுகிய மோகாதே = “ப” நதாபேச தாஸாஸ்தா:” எனனுமபடி மோஹாந்தராய முன்னடி தெற்றாறே யிருக்கமுயர்கள், இவ்விடம் ஏகாதேமுமில்லை = இவ்விடமொருவரு மில்லாத வேகாதே, இவ்விடம் தேஜ: பரகாதேமுமில்லை கிள்ள என்று, படிமற்றிருதன் = சிப்பயமுயிருதன். பாவந்திரம் = பாபஸமு துறந்திரம், செயவாசந்தம் = அஃகுரான தாயகள் செயவாசித்தங்கள் (சச,

(ஸ்-ம்) (இ) இல(க) “செல்லந் தணன்” என்கிறபடியே, ஸ்ரியகா ந்தனுன ஸாமொஸ்ஸரன் நாராயணதவ ப்ரயுத்தஸம்பந்தமடியாக ஸம ஸத சேதபாசேத வக்ககரினுர் அந்தர்ப்பவதிரிவ் பா சித்திருக்கிறபகா ரத்தை யறிக்கஜ்ஞா தாக்களுக்கு(உ) “சாமணஸநீகீர்த்தி-நாராயண பபோஜ்யோதி:” என்றும், (ங) “அவனென்னுமிருள் தாண விற்திருநதான்” என்றும் (ச) “பகதாண்டேன் நாரணனைக்கண் டேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுள்ளாய் எங்கும் கொ ளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப்பாங்குக்களுக்குத் தேட்ட மான இருநற மேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவர்தருக்கு திரு வருத்தமற்றிருக்கிற ஏகாதேமுமில்லை. தர்ஸனபோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) “சூதி சாமணஸநீகீர்த்தி சூர்த்திசூர்த்திசூர்த்தி ! சூர்த்திசூர்த்தி சூர்த்திசூர்த்தி - ஓர்நதி நாராயணம் பர்ஸ நாராயணச்சந்தாஹ ஸஸதா ! யஸஸ்வதார ரதெநாசாபி கோவிந்தம் த முபாஸம்ஹே.”

இவர்கள்படியன்றிக்கே (சு) “சாமணஸநீகீர்த்தி-மோஹாந்த தமஸா வ்ருதா:” எனனுமபடி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்று தெயி நக்குமவர்கள், (எ) “சுந்ரூபி சூர்த்திசூர்த்தி சூர்த்திசூர்த்தி சூர்த்திசூர்த்தி - அந்தர்ப்பவதிரிவ் பா சித்திருக்கையாலே, நிஷித்தப்பாங்குக்களுக்குத் தேட்ட மான இருநற மேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவர்தருக்கு திரு வருத்தமற்றிருக்கிற ஏகாதேமுமில்லை. தர்ஸனபோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) “சூதி சாமணஸநீகீர்த்தி சூர்த்திசூர்த்திசூர்த்தி ! சூர்த்திசூர்த்தி சூர்த்திசூர்த்தி - ஓர்நதி நாராயணம் பர்ஸ நாராயணச்சந்தாஹ ஸஸதா ! யஸஸ்வதார ரதெநாசாபி கோவிந்தம் த முபாஸம்ஹே.”

(க) ஸ்-வாய-க-க-அ.

(உ) ஸ-வாய-க-க-அ.

(ங) தி-வாய-அ-எ-ஈ.

சு உ-ரு-அ-அ-அ.

(ரு)

(சு) ஸி-ப-

(எ) யதிராஜயிமருதி

த ஒருமைத்திருந் திருவதகான் விட்டிருக்கிற சுகந்தி கண்ணவிலை

மயனா ஸாவேஸ்வரன என்கும்¹ வயாபிதநுக்குமபரகாரத்தை
நெஞ்சென்னும் உடகண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒரு
வருமில்லாத ஏகாதம், இவ்விடம் தேஜஸ்பரசாரமில்லாத இருளெ
ன்று நிபபயராயிருந்து (க) “சுஸ்யுநீத்யம் ஸ்ரீஸம் கஸீடி-தஸ்யாததி
கேதவம் வரஜநம் கரோஷி” என்கிறபடியே பாபஸமுஹங்களை
அஜஞரான தாவகளை செய்பாநிற்பாகள், இவாகாபடி இதுவாவதே
யென்று கருத்து வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=
ஸமுஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உகதயநுஷ்டா
நங்களாயிருக்கும் (சச)

(அ-கை) கீழ் “மகாதநாரணனா வைகுமவகை” என்று
வயாபதியை பரஸதாவித்து, இப்படி ஸாவவயாபகனா வவனோடு
அநாதியாய வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அதை அறியாதே
கீழ்சொன்ன மோஹாததரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசாராய
ஸம்பந்தத்தாலேபன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸவலாபத்தை எப
போது மதுஸந்தித்துப்போருவென்று, தமதிருவுள்ளத்தைக்குறித்
தருளிச்செய்குறா

நாராயணன்திருமால் நாரமநாமென்னுமுறை
யாராயிலநெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுயந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுவகறு

(சதி)

நாராயணன்திருமால்= “திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்”²
என்கிறபடியே ஸூரிய, பதியானவன நாரஸபதவாசயங்கனான வாத்தமாக
கனையுடையவன நாரம நாம = நிதயமான அநந்தராகன நாம, என்
னும்=என்கிற, உறவு=அநந்த அநாதயந ஸம்பந்தம், ஆராயில் =
நிருபிக்கில், நெஞ்சே = மனோஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாத
வுண்டானதன்றோ? அநாதியாய வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அநந்தஸம்பந்
தத்தை யுணாததின் ஜஞாநாதிருண பரிபூரணரான, ஆசாரியனாலேயன்
றோ = ஆசாரயராலே யல்லவோ? நாமுயந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்த
தென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகால
மும், கூறு=உரவித்ததாக வதுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (சதி)

(வ் ம்) (க) “திருமாலே நானுமுனக்குப் பழுவடியேன்” என்கிறபடியே, ஆவன் ஸ்ரியப்பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயநஸம்பந்தம் நிருபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோகிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிருணபரிபூர்ண ஸ்ரீருக்மிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) “பெருமையும் நானும் தவிரந்து பிதற்றுமின்” என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவித்தமாக வநஸந் தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) “இறையு முயிரும்” இத்யாதி. “அநீஸ்ஸீஸீஸீஸீ - ஆத்மநோஹ்யதிரீஸ்ய” இத்யாதி. (சுரு)

(அ-கை) கிழ ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவி த்தை விசேஷநிஷ்டைமாக்கி யுநிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
ருருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோடியாம். (சுசு)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—“தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலே கள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸ்ராரான பூரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்த ரஸம், ஸுர்த்ரரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யதுபவித்து, ததேக நிஷ்டைராய, தத்வயதிரிகத ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபததிபண்ணி யிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தை யே தமக்குறிரு பகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைவகர்யமே யந வரதம் செயதுநொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ஞரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறதம்மை, ருருவாகி=ஆசார்ய ராயவதரித்து, வந்து = நாயிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு= உஜ்ஜீவிக்கும்படி பவகேரித்து. பொருவில்=ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானதிகள் போ லன்றிக்கே - உபநாச ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸமடத்தினாலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு=எமபெருமானாக்கு, அளானோம்=அடிமையாயினோம். (சுசு)

(வ-ய) (க) “ஒரோண்டாகமுதுணாணசொனமாலைகள சொ
னனேன” எனவிறபமயே பூஸூரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாசனாகுது பே-
கயமாக வவகரிதது திருவாயமொழியிலேயவகாங்கிதது, அகில ஸப-
தரஸம், அராததரஸம், பாலாஸம் எனகிற விவற்றை யநுபவிகது,
கதேகநிஷ்டாபாய ததவயநிரிகத ஸாஸதராகனை தருணவதபாதிபக
நிபணணிநிருகசையாலே, திருவாயமொழியோடடை ஸம்பந்தத்
தையே தமகது சூபபகத கபுடையாரப ஆழுவார திருவடிக்கனிலே,
ஸாவவினாசகாயமே யவகருஞ் செயதுவாணநி போராநிறதிற
திருவாயமொழிப்பிள்ளை, (உ) ‘ஒப்பிலா தீநீனையேனை யுயயகொ
ண்டு” எனனுமபடி கருகாமாகசளாயிருகிற நமமை (ங) ‘தேனா
கமலத்திருமாமகா கொழுநன காளை-குருவாகி” எனகிறபடியே,
ஆசாராயரயவதரிதது, நாமிருநதவிடநதேடி வரதுஜ்ஜிவிசகுமபடி
பவகீகரிதது ஸாஸதர ஜஞாநாதிகளபோலன்றிகசே, உபமாநாங்கித
மாய திருமநதரத்தால பிறசகுமதானஜஞாநதை யுபகரிதருளும்
ஸம்புததனறே, மநஸஸே’ பராபதசேஷியான வெம்பெருமானாக
கடிமையாலே - நாம, பததரயராதகநிஷ்டைகான ததீயபாயரக
மாயவலதிராநென்று கருதது (சகா)

(அ-கை) “எதிராசாககாளானோம யாம” என்ற பரிதபுத்த
தியாலே, கீழே “மாகாநதநாரணனா” என்றும் ‘நாராயணன் திரு
மால்” என்றும் பரஸுதுகமான நாராயணஸபதத்தொடே விகலபிக
குமபடிபாய அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனெனகிற
திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி ஆததை வயதிரேகமுக
ததாலே வெளியிடுகிறா

கட்டளைக கலிததுறை

இராமாநுசாயநமவென் நிரவும பகலும் சிந்தித
திராமாநுசாக்நிபபிடந தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவாகவசலலா வடிமையுஞ் செடயவெண்ணி
இராமாநுசாதமமை மாநுசராக வெனகொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசா பொருடடி, நமவென்று=நம என்று,
இரவும பகலும்=திராராந்ரமும், சிந்திதது=அநுஸந்திசது, இரா=இ

ராச, மாநாசுகள = மனிதருடைய, இருபட்டநதனனில = வலிசெறி ஸ
தலநதனனில, இதைப்பொழுதும் = சுண்ணகாலமும் இரா = வாததியா
திருக்கிற, (ஆழ்வான போலவாரான) மாநாசுவாகு = மதுஷயருக்கு,
எல்லாவடிமையும் = ஸாவலித கைவகாயங்களையும், செய்யவெண்ணி =
செய்யக்கருதி, இரா = அததைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநாசாதமைய =
அறிவற்ற மதுஷயாதவகளை, மாநாசராக = டசு ஸமரானவவாகளை மதுஷ
யராக, என்கொல எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ('ஐஞா
நேஹி பஸுபிஸஸமா' எனனுமத்தனை. (௧௭)

(வ-ம) (க) "நளனிருளளவும் பதலும் நானழைப்பன நாராயணு
வெண்ணும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம்" என்று
திவாராதரவிபாக (தா) மற வதுஸநதிக பராபதமா யிருக்க, அத
தைசசெய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாரன் மதுஷயாகள வாததிக்கிற
ஸதலநதனனில சுண்ணகாலமும் துஸஸஹமரய வாததியாதிருக்கிற
வாழ்வான போலவாராய, ராஸதரவஸயரான மதுஷயஜநமாக
களுக்கு (உ) "எததொழும்பும் சொல்லால மனத்தால கருமததி
னால செயவன்" என்கிறபடியே ஸாவலித கைவகாயங்களையுஞ்
செய்யவெண்ணியிருக்க பராபதமாயிருக்க, அததைச செயயா
தேயிருக்கிற கருதகநமதுஷயாதவகளை, (௩) "மானிடவரலல
ரெனநெனமனததேவைததேன" என்கிறபடியே, பஸுஸமரான
வவாகளை மதுஷயராக வெப்படி யெண்ணுவது, (௪) "ஐநீஸீஸ
ஃஸிஸுநாநீ-ஐஞாநேநஹி: பஸுபிஸஸமாநீ" எனனுமத்தனை

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநு
சாய என்கிறபாஸகத்திலே தபமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப
டியே யவாகளவிஷயத்திலே அநநயாரஹமாயபடி பெரியபெருமான
பண்ணியருளினபடியை பரிதியாலே பேசியருளுகிறா

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதெனநா விறைஞ்சாதுசெனனி
கண்ணனவை யொன்றுவகாணுறு கலியாநலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகனிததோ நெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யாங்கேசா செயதநலம் நமக்கே (௪௮)

(க) தி-மொ-க-க-௩

(௩) தி-மொ-க-க-௪

(உ) இரா-நா-௨௦

(௪)

கலியா = கலியுகத்திலுள்ள சேதநா, நலியவொண்ணாதவண்ணம் =
 உகலியினுடைய கரளாயத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டாற்படி, உலகு = லோ
 கத்தை, அளித்தோன = ரக்ஷித்தவரான, ஏதிராசன = எம்பெருமானாரு
 டைய, அம் = திருவடி, னோ, னண்ணுவமை = கிடமி ஆஸரியாதவாகளை,
 என்னெஞ்சா = என்னுடைய மஸஸானது எண்ணுது = ஸமரியாத,
 என வ = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸதுதியாது, செ
 னனி = என சிரஸானது இரைஞ்சாது = வணங்காது கண்ணுனை =
 என கண்களானவை ஒன்று = நுனறையும, காணலுரு = கண் னுருத்
 அரவகேச = கிரணயினோடு கரணங்களை ததந்த ஸ்ரீரங்கராஜரானபெரி
 யபெருமா, செயதலம் நரகே = அக்கரணங்கள் அநயசேஷமாகாமல
 உகஞ்செய்த நனமை யிவையாயிற்று (“கலியா நலியவொண்ணாத
 வண்ணம் உலகத்தோ னெதிராசன” என்கிறவிடத்தில், கலியா =
 கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய கரளாயத்தி
 னாலே பாதிப்பாற்படி, உலகளித்தோன = லோகத்தைரக்ஷித்த, ஏதிராசன
 யதிபதி என்றும் பொருளாகவராம) (சஅ)

(வ ம) (க) “தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங்
 கலியே யாள்கின்ற நாளவந்தளித்தவன” என்கிறபடியே, கலியான
 துதன்னுடைய கரளாயத்தினாலே பாதி(வடி)யாகப்படி லோகத்தை
 ரக்ஷித்தவராய, (உ) “பேற்றென்றமற்றில்லை” என்கிறபடியே, பா
 பயபராபகங்களான வெம்பெருமானா திருவடிகளைக்கிடமி ஆஸரி
 யாகவாகளை (ந) ‘நையுமன முன்குணங்கையுனனி’ இதயாதியா
 லும், (ச) ‘ஸ்தோத்ரம்-நிகமயதீந்தா’ இதயாதியா லுஞ் சொல்லு
 சிறப்பியே, ததநிஷ்யத்திலே பரவணமான வென்னுடைய மஸஸு
 துடக்கமான கரணங்களைவைகள் ஸமரித்தல, ஸதுதித்தல, பஜித்
 தல, தாஸரித்தலாகிற ஸவஸவகாரியங்கள் செய்யாது சிந்தையினோ
 டு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமான, அவை
 அநயசேஷமாகாமல நமக்குச்செய்த நனமை இவையாயத்து நலம்
 = ஸம்பத்து, இவரு தேஹஸம்பத்தியிதே “இசையாதுநா” (ரு)
 “ஸ்வயம் பூர்வீகம் பூர்வ - மந்திராவோவாகுத்ததா” என்கிறபடியே,
 அதுகநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (சு) “நாவிபிலாஸி
 சைமலைகளேத்தி” என்கிறபடியே, ஸதுதிருபமான ஸபகஸந்தாப

(க) இரா-நா-கச (உ) இரா-நா-சரு (ந) இரா-நா-கௌ
 (ச, பதிர்-ஜயிமஸ, தி) (சு) டா-ச-ச-ச-ச (சு) கி-வா-ச-ச-ச

பங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதுமெனனி) (க) “ஸ்ரீ
 மூல மூர்த்தி-பாணமாமி மூர்த்தி” என்று மவருடைய சென்னி
 யிறே (கண்ணாவையொன்றுவகாணலு) (உ) “கணகருதிரு
 காண” (ங) “சீமாந்தபூ-ஸ்ரீமாதவாகரி” எனது மபடியான தரு
 ஷ்டிகளேகேதசமும தர்ஸிகக வாசைப்படாது, (ச) “காணலுறுசி
 னேறேன” எனசிறவிடததககு, காணவாசைப்படுகிறே ஸெனறிதே
 யருளிசெயகது கலியாரெனகிறது (ரு) “ஏவினா கலியா” என
 மெபடியே பாகதவததினுறப்பைப் பற்றவாயதது (சஅ)

(அ-கை) “எதிராசனடி நண்ணுவவரை எண்ணுது” இதயாதி
 யாலே, தமககு ஸமஸரிசளி-ததி லுண்டான வைமுகயததை தா
 ஸிபிபிதது, மீள வவாகளாததததைகககணி ஆற்றமாட்டாதே,
 அவாகளுசகு மோகோபாயமாக மெமெபருமாணுடைய வாஸர
 யணுகிகளை விகிகிரு.

நகராநகததமுநதாமை வேண்டிடிவகானிலகீர
 எநகாதையான வெதிராசனை நண்ணுமெனதுமவன
 அநதாதிதனை யருசநதிபுமவன தொண்டருடன்
 சிநதாருலவகெடசசோநதிரு முததிபினசிகதிக்குமே (சக)

நகர = ஒருகாலு மதுபவித்தது முடியாத, நகதது = ஸமஸரமா
 கிறநகததிலே, அமுநதாமை = மகநராகாமை, வேண்டிடி = அபேஷித
 மாகில, நானிலததீ = வாலுவகைப்பட்ட பூரியிலுண்டானவாகனீ என
 = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எமபெருமாணு
 னை, நண்ணும = ஆஸரயியுடிகோன, என்றும் = ஸாவகாலத்திலும், அவன
 நதாதிதனை = மோனைக்கேற்றுவாயிருக்கிறவவருடைய திருமாமகதைப்
 பாட்டுகளுதோறும் பரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் பாபநாஜந காயதரியா
 யிருக்கிற வவாவிஷ்டமான துறநதாதிதனை, அதுகநதியும் = அதுகநதி
 யுடிகோன, அவன தொண்டருடன் = அவாதிருவடிகளிலே சபலராய தொ
 ணமிபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன், சிநதாருலம் = இதர ஸஹவா
 ஸததாலுண்டான மோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிகருமபடி, சோநதி
 ரும = ஒருநீராகப் பெருந்தி யிருவகோன, பின = ஆனபினபு, முததி =
 மோஷி-ானது, சிசுதிக்கும் = ஸமஸர மற வரிததிக்கும் (சக)

(க) யதிராஜவீமஸுதி (உ) இரா-நா- (ங) யதிராஜவீமஸுதி-க
 (ச) ச திருவ-ந்த (இ) தி-மொ-கச அ

(வ-ம) (ச) 'நாதா நாததமுநதாவதை' (உ) 'நாதததிடைந
 னுதாவதை' எனப்படியே ஒருகாலுமறுபலிதது முடியாததாய்
 (ங) 'மறையகம்' எனது படி ஸம்ஸாரமாதிரி நாதததிலே, மக
 நாதாதமை யபேஷிதமாதில, நாலுவதைப்படபூயிபிதாநதானவ
 ருளே! எனக்கு ஜாதான வெமபெருமனூரை ஆஸாபிபுககோள
 ஸாவசாலததிலும் மோதககதேவதுவாபிருசுநி வவாதிருநாமத
 கைப பாடகௌதோறும் பரதிபாதிபதாய அதவவ பரபநநூகா
 யதிரியாபிருததவவா கிஷயமான நூதநநாதகிதனனே அதுஸநதி
 யுதகோ (ச) 'உளதொண்டாகளுகதே' எனதுமபஉ அவா
 திருவடிசனிலே சபலராய தொண்டபடிருதகும் ஸீவைஷணவா
 களுடன் தத்தாஸஹவாஸதகாலுண்டான மனோதுககமெலலான
 கெட ஒரு நீராகப்பொருகிபிருதகோன ஆனபிணபு முக்தியானது
 ஸயஸயமற விகிதகரும், இககாஸிவருடைபவாஸாயணதிகாளுகருத
 தானே, அநிஷ்டசிவருததி பூ வகெவடபரபதிபைப பண்ணுமெ
 னது கருதது (சக)

(அ-சை) அவர்கள் ஆஸாபிகதே மெனமுநிபிருதக, மீளவு
 மாதகளைகதுநிததுவன காலகை வபாதகமே போகருகிபிகோள?
 அவாதிருநாமததை ஸமீகக, அதி தூஸபமானபலம் விகதிசரு
 மெனகிரு?

அவகதே பருமாத சாலதகைப்பேரகதி யறிவினமைபாஸிப
 பவததே புறலகினப பாலியாகாள பலகாலம் நினறு
 தவததே முபலபவாதகளுகரு மெபதவொண்ணுதவகதத
 திவததே யுமமைவைகரும் கிநதியும் நீ ரெதிராசரெனதே

அருமாதகாலததை = ஒருமாமறணதிகைகரு யோகயமா யிருபப
 தாய முறகடமான காலததை, அவததேபோகதி = வபாததமேபோகதி,
 அதிவினமையால = அஹுராததிலே, இப்பவததே = இதை ஸம்ஸாரததில,
 உழலகினற = பரிபரயிதிற, பாலியாகாள = பாபிகனாயுனகாகளே! பல
 காலம் = ஸாவகாலததிலும், நினறு = ஒருபடிப்படநினறு, தவததே = தபஸ
 வை, முபலபவாதகளுகரும் = செயகினறவாகளுகரும், எயகவொண
 னுத = பரபிசுபபோகாம வீருபபதான, அநததிததே = 'ததகதே

(ச) தி-மொ-க-க-அ-க

(உ) தி வப அ க க

(உ) தி-மொ-க-க-இ

(ச) இ-ர-தா கௌ

பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி பரவீததியை யுடைத்தாய்
ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உரமை = நீதபஸமஸாரிகளான உரு
களை, வைக்கும்=நிதயரோடே யொருகோவை யாகவைப்பா, நீா=நீங
கன, எதிராசனென்று=எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மஸேவிலே சிந்தி
யுகோள (யதம் அலபமாய, பஸம் உதிசமாயிருக்கு) (100)

(வ-ம) திருநாம-அ அதுஸத்திகைககு யோகபமாயிருப்பதான
ஸலாகயமான காலத்தை வயாததமேபோகக், அஜஞாந்ததாலே
ஸமஸாரகதிலே பரிபரமிககிற பாபிசளாயுள்ளவாகனே! ஸாவகால
த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸவிலே உதஸாறுககுமவாகளாயி
ருக்கு மவாகளுக்கும் பராபிககப்போகாமலிருப்பகாய, (க) உதய
உதய உதய உதய -“தககரே பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற
ஸ்ருதிபரவீததியை யுடைத்தா யிருப்பதான வந்தபரமபதத்திலே,
நிதய ஸமஸாரிகளான வுருகளை யேற்றி நிதயரோடே ஒருகோ
வையாகவைக்கும் அதுககுடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகளாகான
நோத்தி பென்னலாமபடி அதுலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெ
ருமானா திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கல மஸவிலே சிந்தி
யுகோள நோத்தியலபமாய, பஸமதிசமாயிருக்கும் நோத்தி=
யதம் (100)

(அ-கை) இனிஸமஸாரிகளிழவைத்தான சொல்லவேணுமோ
உமமுடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானாகு
நிலைவாக, அவாகளோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம வயாததமேபோ
யிருக்க, அதினிழவின்றிககே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய
கருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபகலேஸமுண்டாயத்தென்று ஸவ
லாபத்தைப்பேசியருளுகிறா இழவு=அலாபகலேஸம்

என்றுள்ளீச னுயிருமனறேயுண டுககாலமெல்லாம
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினைபால
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சயிரவபகல
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருளசெபதபின்னே- (100)

என்றுள்ள ஈசன = (“நானுனையன்றி யிலேன கண்டாய நாரண
னே நீ பென்னையன்றியிலே” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவ்நா

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான வீஸ்வரன் எடபம் எப்போதும் 'நித்யவிரிததனாயிருக்கிறானே' (அப்படியே) உயிரும் = ஈஸி தவயனானவாத்மாவம், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வந்திகாலத்தோடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவீனியால = புண்ப்பாபருபமான பரபலகாமததாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வயாததமாகவே போயிறமென்று, இழவினறியிருக்கும் = இப்படி இழந்தாளுக கறுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மஸஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருளசெய்த பின்னே = தேவா விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்ப, இரவுபகல = அல்லம் பகலும், சினு = இதிலே யொருபபட்டு என்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (ருக)

(வ-ம) (க) 'நானுன்னையன்றியிலே என்கண்டாய நாரணனே நீ என்னையன்றியிலே' என்கிறபடியே, ஒழிசுகவாழியாக வவிராபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஸ்வரன், என்றுதுடங்கி விரிததனாயிருக்கும் அப்படியே, ஈஸிதவயனானவாத்மாவம்பந்தகவிததவிசேஷணமாகையால, அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படியன்றதுடங்கி தேவா விஷயீகாரப்பெற்ற வினறளவாக வுண்டானவென்னுடைய பரபலகாமததாலே ஸேஷஸேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகாயமான கைவகாயத்துக்கு அடைதக விரித அநாகாலமெல்லாம் வயாததமே போயிறமென்று இழந்தநானைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைப மஸஸு, தேவா விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராதரவிபாக (ஓ) மற விதிலே யொருபபட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸவபாவம் ஒரு கருபாபரபலய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்ப்பாபங்களுக்கமுதம் (ருக)

(அ-கை) அறுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், 'ஸ்ரீமான் ஸகலாநந்தஃ ஸ்ரீமான் ஸமாருடபதங்கராஜஃ' என்கிறபடியே எழுந்தருளியபிமானித்தருளும் பேற்றின கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனககிரிமேல கரியமுக்கலபோல

வினதைசிறுவன மேற்கொண்டு—கணுக்கிடம்போது

ஏராரக ரெதிராசாகாக வெனபால

வாராமுன்னிறபா மகிழ்நது

(ருஉ)

கனககிரிமேல = ஸவாணமயமான மஹாமேரு மலையினமேலே, கரிய முகிலபோல = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகமபோலே, வினதை = வினதை யெனனும் ஸதரீயினுடைய, சிறுவன = புதரான வைத்தேபரை-பெரிய திருவமைய, மேற்கொண்டு = வாஹநாகக்கொண்டு (சுருடவாஹநாருட ராய) தனுவீடுமபோது = சரீரவிகித ஸமயத்தில், (தாய முகங்காட்டு மாபோலே) வா = ஸௌந்தரியாதிகளால், ஆ = பூணரான, அரங்க = பெரியபெருமான, எதிராசாகாக = எம்பெருமானாகாக, எனபால வாரா = உமையேனிருந்த விடத்தேவநது மகிழ்நது = ஹாஷ்டயதராய, முன்னிறபா = முன்னேநிறபா இததாலெனக கபேக்ஷிகமான * முகமும் முழுவலும் காட்டி யதுபலிபித்தருளுவா, இது நீரூசயமென்று கரு தது (ருஉ)

(வ ம) (க) , “காஷ்யபுரீ ஸ்ரீஸ்தீ ஸ்ரீஸ்தீ ஸ்ரீஸ்தீ—தாருச நயை கிரேஸாநநகே ஸகடிகதோ யதோயகா” என்றும், (உ) “மஞ்சயா பொனமலேமேலே முகமாமுகிலபோனது” என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே, ஸவாணமயமான மஹா மேருமலையே (ரு) “பெருமபவமணயபுண்ட பெருவயிறநருமுகிலானது கினி யப்படிந்திருக்குமாபோலே, பராகரஸாவஹமாமபி, விதை சிறுவனென்னுமபடியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே காய முகமகாட்டுமாபோலே, ஸௌந்தரியாதிகளால் பூணரான பெரியபெருமான எம்பெருமானாகாக நானிருந்தவி டத்தே வநது ஹாஷ்டயதராய முன்னிறபா இததாலெனககபே க்ஷிகமான முகமும் முழுவலும் காட்டியதுபலிபித்தருளுவா இது நீரூசயமென்று கருத்தது (ருஉ)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமான பெரியதிருவடிமேல கொ ணடுவநது திருமுகபரதாநம் பண்ணுமபடியை யறுஸநதித்து அது கக்கடைச்சுவராய பாபாஸபத்தேஹத்துடன் துஸஸஹமான துசகங களை யதுபலித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவாதக ரானதேவா ஸகலதுககாஸபதமான ஸமஸாரத்தில் நின்றம் அடி யேனைசகிகரமாக உதகரிபித்தருளவேணுமென்கரு

(க)

(உ) தி-மொ க உ-அ

(ரு) திருவெ-உச

இத்ததாலேதென்னவகர் செய்கிறதென்பறிந்தே

இருந்தாலுந்தற்கால வேதனைபினகனத்தால
பதைத்தாலோ வென்னுந்நிந்தப் பாவவுடம்புடனே

பலனோவுமுறுபித துப்பவதநிருக்கப்போமோ
மகத்தாலேவலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த

வலவினையேன்றன்ன யுனககாளாகக்கொண்ட

இத்ததாலும் தநலையுமா மெதிராசா வெனனை

இனிககரிச விப்பவதநிரின்று மெய்ததருளே (ருங்)

இத்ததாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னவகர் = பெரியபெருமான
செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = கருப்பாலமாக துக்கங்களை யறுபு
விப்பித்தருளுகிறாரென நறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கன
ததால = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதை
தது = துடித்தது, ஆவோவென்னும் = அந்த துஸஸஹஸையாலுண்டான
விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சபதங்களைச்செய்யா
நின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இப்பப்பாபசீரத்தோடே, பலனோவுமுறு
பிதது = வெகுதுக்கங்களுடையும் அறுபவித்தது, இப்பவதது = இத்தநம
ஸாரத்தில, இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியுமா? மத்ததாலே = தேஹ
மத்தத்தினாலே, வலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த = பரபல காமத்தின்
மாககத்திலே அதுவே யாதையாய வாத்தித்த, வலவினையேன தனனை
= மஹாபாபியான வழியேன, உனக்கு = ஸத்துக்களுக் காபரயணீயர
யிருக்கிற தேவாக்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டரு
ளின், இத்ததாயும் = ஹிதத்தைத்ததம மாதாவும், தநலையுமாம் = பிதா
வுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவாஸம்பந்த
தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனே, கடுக = சீகரமாக, இப்பவதநி
னின்றும் = இத்த ஸம்ஸாரத்தில நின்றும், எடுத்தருள = எடுத்தக்கரை
யேற்றி யருளவேனும், (அவாஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விதேஹத்தரிப்பித்
தருளுவரென்று கருத்தது) (ருங்)

(வ்-ம்) (க) “ஆரப்பெருந்தயரே செப்திடினும்” இத்தயாதிப்படி
யே ஹிதபுத்தியா பெரியபெருமான கருப்பாலமாக துக்கங்களை யறு
பிப்பித்தருளுகிறாரென நறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்தி
லுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்தது அந்ததுஸஸஹஸை
யாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஸபதங்களைச்சொ

லது'பிரத பாபசரீரததேதாடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவிகது துகர
வஹமான விரதஸமஸாரததி லிருதஸகயமோ' (க) 'பாபமேசெ
யது பாபியானேன' என்கிறபடியே, தேஹமதகதாலே பாபலகாம
தகினமராககத்திலே அதுவே யாதனையாய வாகத்தக மஹாபாபி
யானவெனணை ஸததுநகளுக்காஸரயணீயர யிருதகிற தேவாசகடி
மையாகவிககொண்டருளின லித்ததைநடததும் மாதாவும் பிதாவு
மாயிருக்கிற தேவா ஸமபநதகதைபறிகத பினபு அடியேனைச்சகிர
மரக விரதஸமஸாரகதில் பினமும் (உ) 'ஸ்வாஸ்ய' "மாதாரய"
என்னுமபடி எடுத்தககரைபேற்றியருளவேணும் அவாஜநீபஸம்
பநத மடியாகவிதே, உருகரிப்பிக்கத நளுவெனறு கருதது (ரு௩)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷிததபடியே, எம்பெருமானரு
மிவரபேக்ஷிகமெல்லாளுச்சயவாராக வெண்ணியிருக்க, இவாககது
பறறாமல, (௩) "ஒருபகலாயிரமுழியாய, மீளவும் அவா கமமைப்பா
ரதது, ஸாவவிதபநதுவுமாயிருக்கிற தேவா நானிரதகேஹகதோ
டே இருந்து துக்கப்பபடாமல என்றுதான நலமநத மிலலதோரா நா
டடியேசேருமபடி ஏற்றியருளுவதென்கொ

இன்னுமெத்தனைநா ளிவவுடமபுடனே
இருநதுநோவுபடக கடவேனையோ
எனணையிசினினம விடுவித்து
என்றதான கிருநாடமனு னேற்றுவிர
அன்னையுமதகனு மல்லா கதமமும்
ஆகியெனனை யாரித்தருளநாகனே
என்னித்ததை பிராபகலிலறியே
ஏகமென்னு மெதிராசவாளலே, (ரு௪)

அன்னையும் = பரிபததைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = லித்
ததைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மறறும் அதுந்தமான
அசேஷப்பதுக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆக, என்னை = அடியேனை, அளித்
தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, காதனை = ஸவாமி' என = அடியேனுடைய,
இத்ததை = இஷ்டத்தை, திராபபலினறியே = இரவுபலினறியே, ஏக
மெண்ணும் = ஒருபடி சித்திக்கிற, எதிராசவாளலே = பாமோதிராய,

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பு) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தன்காலம், இவ்வுடம்புடன்யிருந்து = இத்தேஹத்தில் யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன = வேதனைபடக்கடவேன ஐயோ = ஆதோ! என்னை = அடியேனே, இதினின்றும் = பந்தமான வித்தேஹத்தில் இன்றும், விடுவித்து = முகதரூபடிபண்ணி, நீ = தேவா, என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாடடினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவதீர், (இதையருளிச் செய்யவேணும்) (ருச)

(வ-உ) (க) “அன்னையாயததனு யென்னை யாண்டிடும தனமை யான்” என்கிறபடியே, பரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்ற மதுகதமானவஸேஷபந்துக்களுமெல்லாமாய என்னைச் சித்தகருளுகிற நாதனே(உ) “எனமனமேக மெண்ணு மிராபகலி னறியே” என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை திவாராதரவிபாக (ஈ) மறவொருபுசிந்திக்கிற பரமோதாராய, எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ங) ‘உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழுவேனே’ என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூகனாபின்பு இன்ன மெத்தனை கால மிருத்தேஹத்தில் யிருந்து வேதனைபடக்கடவேன? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விநதேஹத்தில் இன்றும் முகதருமபடி பண்ணி, என்றுதான் திருநாடடினுள் நேற்றியருளுவதீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = பரதயுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்கு முதாரா (ருச)

(அ-கை) செய்தவம்ஸத்தில் கருதஹுதையும செய்யவேண்டுமம்ஸத்தில் அபேக்ஷயு மசிகாரிசகு வேண்டுவதொன்றாகையாலே, அந்த கருதஹுத்காலஸ்சகமாக எம்பெருமானருடைய பரஸாதததாலே தாம் பெற்றதேறுகளை அதுஸதித்து வித்த (ஐ) ராயருளுகிறார்

தென்னரங்கா சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றேம

திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றேம

மன்னியசோமாதனகலை யுணவாகப்பெற்றேம

மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றேம

முன்னவரங்குரவா மொழிகளுள்ளப்பெற்றேம

முழுதுநமக்கவை போழுதே போக்காகப்பெற்றேம

பின்னையொன்றதனில் நெஞ்சுபேராமற்பெற்றேம

பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலாப பெருமையும்பெற்றேம

தென்னவங்கா = தாஸ்ரீயமான கேயிலிலே “உருள்கொடுத்திடடியவரை யாட்கொளவாராய்” அன்பொடு தென்திசை இலங்கைகோக்கிப்பள்ளிகொண்டருள்கிற பெரியபெருமானுடைய, சீரருளுக்கு = நாஜேறுதுக கருப்பைக்கு, இலக்காகப்பெற்றேம = லக்ஷமாக்கப்பெற்றேம, திருவரங்கம் திருப்பதியே = ‘தென்னாடு வடநாடுகளைச் சூழ்ந்த திருவரங்கம் திருப்பதி’ என்றும் “ஆராமாசூழ்த வரங்கம்” என்றும் “தலைவரங்கம்” என்று சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச பரதாமோன திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றேம = நிதமவாஸஸதாமாகப் பெற்றேம, மன்னிய சோம்பரபகதயாதி கலயாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன = மமாமூவாருடைய, கலை = தொண்டாக்கமுதான் வருளபூஷண வாக உருத்ததை, உணவாகப்பெற்றேம = உபநமோக புசிக்கப்பெற்றேம, மதுரகவி = ‘தேவுமற்றறியேன’ என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலைப்பெற்றேம = ‘யதிநதரமேவ நீரததரம் விரிவேவே வைவதமபரம்’ என்றும், ‘உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பிதன்னிலையை’ என்றும், நாமும் நமமுடையாரும் பேசுமபடியான சரம்பாவ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றேம, முன்னவரம் நங்குரவா மொழிக் ளுள்ளப்பெற்றேம = ததபரதிபாதகங்களான நமமுடைய பூவாசாயாகருடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப்பெற்றேம, முழுது நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றேம = அதில ஆதராதீசயததையுடைய நமக்கு மறனொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுது அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றேம, பின்னை = இப்படியான வந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர கரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபேராமல் பெற்றேம = மநஸஸூசலியாமல் இதிலே பரதிஷ்டித மாமபடியிருக்கப்பெற்றேம, பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலா = இதெல்லாமொருதடம தானொரு தடமொயிருக்கும்தாய், “இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுக்திருக்கையும்” என்னுமபடி அரிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத, பெருமையும் பெற்றேமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப மிருந்தபடியே! என்று வியத்தருள்கிறார் (உள்ளுச்சல = விசாரி சகல) (ருத்)

[illegible]

(55)

(க) பெரி-து ச-க-கத

(க) கண்கணி ௨

(க) முழுநிறைவுப் படி-உ.

(அ-கை) “மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்” என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாதிவ்றுகொண்டு அதுக்குறா ஞாயமாக வலர்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேகிச்சுந்ர்.

உன்றன்பிமானமே யுத்தாரக மென்று

சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்து—அந்தோ

எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்

சுதாரக நின்திருத்தாள் தா.

(ருக)

எதிராசா=யுகிளுக்கு நாதரானவரே ! உன்றன் அபிமானமே உத் தாரகமென்று = (“ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே) தேவ ருடைய அபிமாநமே யில்வாத்மாவுத் துத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந் திருக்கச்செய்து— “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தவ்விஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தரு ளின தேவர், அந்தோ=ஐயோ! நோய்களால்=வெகினைகளால், என்னை= அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சுதாரக=ஸாமர்த்தியமாக, நின்திரு த்தாள்=தேவாதிருவடிகளை, தா=ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (ருக)

(வ-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! “ஆசார்யாபிமானமே யுத் தாரகம்” என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மா வுக்குத்தாரகமென்று (க) “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித் தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண் ணாமல் (உ) “सुखेनैवम् प्रसूते नृणामसुखेनैवम् विषय-सुखेनैवम् प्रसूते” மோம் ப்ரக்ருதும் ஸ்தூலஸுக்தமருபாம் விஸ்ருஜ்ய” என்கிறபடி யே. ஸாமர்த்த்யமாக (ங) “உன்பதயுகமா மோர்கொண்டவீடு” என்கிறபடியேதேவர்திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்.சுதர்— விரது. (ருக)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு னுடருகிறேன்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஸ்யித்த ராஜகுலமாஹா தம்யத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

அபராதம் பாராததேவர் (சு) “ஸந்தீர்ஷ்ய ஜ்ஞாநீமகூ ஸ்ஞானம் ஸ்ரீயம்
ஸ்வயதீஸ்வர ஸ்ருணு பூமந் க்ருபயா பரயா தவ ” என்கிறபடியே,
அடியேனுடைய முக்த (ஈ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்
டருளவேணுமென்கிறார்.

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள் காணு வெதிராசரே யடினே
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து- (௬௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிகருல கூடஸ்
தான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அவைதராய், அதுவேயாத்
ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாபாஸம பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து, வத்துவென்று = சேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஸியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற) திராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அன்பவாந்நதங்களை, பொறுத்து = சீரமல் ஸஹிசது, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவ்சாத்தியருளவேணும். (௬௭)

(வ்-ம்) தேசிகருலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஸேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதாய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாபாஸம பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தையுடையரான பிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து ஸேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஸியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஈ)ஜல்பிதத்தைச் சீரமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவ்சாத்தியருளவேணும். (௬௮)

(அ-கை) “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவ
த்து” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லைபோ வென்கிறார்.

என்னை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பின்னருளால்
உன்றனுபவ பல புணர்த்தியபின்—இந்தமுதிர்க்
கெல்லாவுறவும் நியென்றே பெதிபாசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு.

(194)

என்னை — “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
= திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = கிஷேதுக கரு
பையாலே, உன்றனுபவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்த த்வத்தை
யும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரகஸித்தருளின வந
தரம், இந்தவயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்
மாவாக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்தரப்ராதிபாத்த்யமான நவவிதஸம்பந்தமும்,
நியென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவவியித்து) எதிராசா = எம்பெருமானு
ரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மகஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? =
நிலையில்லாதே யிருக்கும்துண்டோ? “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெரு
ஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுந்தரமுமாகி” என்று
மன்றோ விருப்பது?

(195)

(வ-ம்) “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப்
பிள்ளை தம்முடைய கிஷேதுக கருபையாலே, தேவர் திருவடிக
ளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரகஸித்
தருளின வந்தரம் இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த
வாத்மாவாக்கு மந்தரப்ராதிபாத்த்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவ
ரென்று அத்யவவியித்து அதில் நிலையில்லாதே இருக்கும்துண்டோ
என்னுடைய மகஸ்ஸு; “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்
செல்வமென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுந்தரமுமாகி”
என்று மன்றோ விருப்பது.

(196)

(அ-கை) இப்படி தேவா திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை புடையவெனக்கு ஹிதபரான பெரியபெருமாள பெரியதிருவடிபை மேற்கொண்டுவந்து முககாபரமுண்டாகக்கித தாமே மாராககசிறதை பண்ணி தேஹவீமோசநம் பண்ணுகதாலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறா

நதைதிருவரவச போராசருடனமேல

வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிறுதைசெய்திப

பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நால்கொலோ

சொல்லா யெதிராசா சூழ்நது

(ருக)

அகை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கா = கோயிலையிடமிருந்திருப்படியான பெரியபெருமாள, வராகருடனமேல = அட்குறித்த பெரியதிருவடியினமேல, வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = 'சரீரம் விடுகிறஸம்பத்திலே அடியேனுக்குப் பேசுபதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அச்சிராத்மாராகத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிறுதை செயது = மருமபண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹத்தனை, போக்குவ தென்னகொலோ = தேவாக்காகப் போகியருளுவதென்னோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்நது = (அதனை என தேறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ ம) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலையிடமிருந்திருப்படியான பெரியபெருமாள, (க) * அஞ்சிறைப்புளபாகரான வாகாரந்தோனற ஸௌந்தராயாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண்டெழுந்தருளி ஸரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்குப் பேசுபதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) “நலகதிராமுத்தவெண்ணைக்கச்செய்யவாய” என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிரத்திசோ திருமுகத்தையுங்காட்டி யறுப்பிப்பித்தது (ங) * அரங்கத்தறையுமினதுனைவனுதாம அச்சிராத்மாராகத்தாலே கொண்டுபோய

(சு) “நக்ஷத்ர-நயாமி” யிலபடியே வழி நடத்த மந்திரபண்ணி (உ)
 ‘உன சரணாதந்தனசனமங்கனையாயே’ எனனுமபடியே அதுக
 கந்தர பாவிபாகவிக ஹேமமானதேஹந்தனன தேவாககாகப
 போககியருளுவது எந்நாள், அகதை நான தேறிநிருகத்யபடி
 விசாரித்தருளிசெய்தருளிர் (ங) ‘ஹ்ருக்-சுருக்-வக்-பு-’-ஹ்ரு
 சதுரத்தசே வாஹே”என்று நாளவதிபிட்டு, பினபு(சு) ‘ஹ்ரு-சுரு-
 ஹ்ரு-’-ஹ்ருரோஹரதம் ஹ்ருஷ்டஃ’ என்று ஹ்ருஷ்டபுரத ரிபுரு
 நாபபேலே அதுகொண்டி நான ஹ்ருஷ்டப இருக்கலாபத்து
 அனற்கேக் சூழ்நதென்கிறது-பெரியபெருமான *அவாவரச சூழ்ச
 படியாகவமாம் (ரு) ‘சொல்லு நீபாமறியசூழ்நது’ என்கிறவிடத்
 துக்கு விசாரித்தென்றிறே வடாகபானம் பண்ணினாகள் (ருக)

(அ-கை) இனி நமபேறறுகரு நாம தாம தய^சக்கவேனுமோ’
 பெரியபெருமான எம்பெருமானாகுப பண்ணிபருளின பேறக
 ளெல்லாம் அவாதிருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா (ந)
 யபராபதமாய்நுப்படுத்தானன்றேவென்று அததைத்தாம பெற
 ராகக திருவுள்ளத்தோடேகூடி பரிதாபநுஞ்சு ரா

இந்தவாங்கக தினிதிரு நி டி பனய வகா
 எந்தைய திராசாககீந்தவரம்—சொதைசெயயில
 நமமதனறேநெஞ்சமே நபுரகைசொம்புதலவா
 தமமதனறே தாயமுறைதான (ஈ 0)

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

அரவகா=பெரியபெருமான, இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கேயில்லே,
 இனிதிருநீயென்று = (‘பூர்வகேஸுகமாஸவ’) என்கிறபடியே நீ ஸுக
 மாகவிருமென்று, எந்தைய திராசாககூ=அடியேனாகுப பிதாவான எம்
 பெருமானாகு, ராத்வரம்=பரவாதித்தருளின வரத்தை, சி-தை-கேயி
 ல=விசாரிக்குள்ளவில், நெஞ்சமே=மனஸஸே நமமதனறே= மமுடைய

(சு) வராஹசாரமம் (உ) தி வாய-ரு-அ எ (ங) ரா-உபோ-

(சு) ரா-ய-

(ங)

தனை. ஆகவந்தால் உபயவிபூத்யைஸ்வர்யத்தைத்யும், பெரியபெருமா
ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே “புரிஷ்ணோஃசுமணிக்ஷுபமாந்நவாய-
ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாக்கதாயிராய், ப்ரபந்நநகூடஸ்
தராயிருக்கிற வெம்பெருமானாந்திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக,
யதீந்தரப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவ
ரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானா
ப்ராஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிர்ந்தரபகவதநபவகைங்
கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தம
க்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், “யஸ்யஸ்யுத்ப
ஸ்ய-யதயஸ்ஸுத்தஸத்வாஃ” என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதா
கைபாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,



ஆததி சிரபத வபாகயானம்

மணவாளமுனிகள் வாழி திருநாமம்

இப்புகிலிரங்கேசாச டீடளித்தானவாழியே
 எழிலதிருவாயமொழிப்பிள்ளை யிணையடியோனவாழியே
 ஐப்பிசியில திருமுலத தவதரித்தானவாழியே
 அரவரசப்பெருஞ்சோதி யநதனென்றும் வாழியே
 எப்பொழுதும் ஸரீசைலமேதகவநகோன வாழியே
 ஏராருமெதிராச ரெனவுத்ததான வாழியே
 மூப்புரிநூல மணிவடமும் முககோல தரித்தான வாழியே
 மூதரியமணவாள மாமுனிவனவாழியே

நா ள பா ட டி

செநகமிழவேதிபா சிநதைதெளிந்து சிறநனுமெழுகுதிநாள்
 சீருகாரியா செயதருணமகலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
 மநதமகிப்புவி மானிடாதங்களை வானிலுயாததிடுநாள்
 மாசறுஞானியா சேரெகிராசாகம் வாழவுமுனைத்திடுநாள்
 கநதமலாப்பொழில் குழுகுருகாதிபன கலைகள் விளங்கிடுநாள்
 காரமாமேனி யரங்கநகாகசிறை சணகள் கனித்திடுநாள்
 அநகமில்சோ மணவாளமுனிப்பர வைதாரஞ் செய்திடுநாள்
 அருகுக்கிதந்திடு மைப்பிசியிற திருமுலததனிநாளே